

DE KEUZE OM DE HEERE OPRECHT TE DIENEN

2^e ZEVENTAL PREKEN

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2005

INHOUD

1. De plicht, in de vreze des Heeren te wandelen, in een tijd van verval.
Noach was een rechtvaardig, oprecht man, in zijn geslachten. Noach wandelde met God.
Genesis 6: 9.

2. Belijdenis en wandel moeten overeenstemmen
Och, dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen en al Mijn geboden te allen dage te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen wèl ging in eeuwigheid!
Deuteronomium 5: 29.

3. DE HEERE HELPT ZIJN VOLK
Samuël nu nam een steen en stelde die tussen Mizpa en tussen Sen en hij noemde diens naam Eben-Haëzer; en hij zeide: Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen. 1 Samuël 7: 12.

4. EEN GEWILLIG VOLK
Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft. Psalm 110: 3.

5. De ellende van de mens in zijn natuurstaat.
Daarom gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welke allen gezondigd hebben.
Romeinen 5: 12.

6. Wreekt uzelf niet.
Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft den toorn plaats, want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Romeinen 12: 19.

7. De roeping zich af te scheiden van de wereld en haar begeerlijkheden.
Daarom gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige. 2 Korinthe 6: 17, 18.

1. De plicht in de vreze des Heeren te wandelen, in een tijd van verval.

Noach was een rechtvaardig, oprecht man, in zijn geslachten. Noach wandelde met God.

Genesis 6: 9.

In de twee voorafgaande verzen lezen wij dat God besloten had, dat de oude wereld zou vergaan, en dat Noach door bijzondere gunst zou gespaard worden. "Maar Noach vond genade in de ogen des Heeren," vers 8. Wanneer het toen levend geslacht zou worden weggevaagd door een zondvloed, zou blijken dat Noach een gunsteling van God was. Hij zou veilig zijn, en beschermd worden in de algemene verwoesting.

Als vanzelf komt hier de vraag op: Wat voor man was Noach, die zo hoog begunstigd werd? Wij vinden het antwoord in onze tekst: "Noach was een rechtvaardig, oprecht man, in zijn geslachten. Noach wandelde met God."

1. Er wordt ons hier een kenmerk van Noach gegeven. "*Hij was een oprecht man.*" Deze woorden kunnen vertaald worden, dat hij een volmaakt man was, niet naar de eis van de wet, maar in evangelische zin. Hij was eerlijk en oprecht voor God, niet wandelend in de weg van de wereld, maar hij streefde er naar voor God te leven. Deze getuigenis wordt van hem gegeven, in verband met de tijd waarin hij leefde. Hij was oprecht in zijn geslachten, in het geslacht dat voor de vloed leefde en in het geslacht wat daarna leefde. Het geslacht in wiens midden hij leefde was algemeen verdorven. "Toen zag God de aarde, en zie zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde," vers 12. De goddeloosheid en afval van dat geslacht liepen zo hoog op, dat het alles wat daarvoor geweest was, te boven ging. Toch hielden de voeten van Noach de weg van de Heere vast, en hij worstelde tegen de stroom van ongerechtigheid in. Noach was een uitzondering, en allen die hem volgen, vinden gunst bij God in de dag van de toorn tegen het verdorven geslacht. Zij zijn veilig, terwijl anderen worden weggeslagen in Gods gramschap.

2. Hoe kon aan Noach dit getuigschrift worden gegeven, "*hij was een rechtvaardig man.*"? Dit wordt niet gezegd ten opzichte van zijn leven, maar van zijn staat. Hij was een gerechtvaardigd man, gerechtvaardigd voor God door geloof in de belofte van Christus' komst. Noach werd zelf door de rechtvaardigheid van het geloof staande gehouden, en predikte deze rechtvaardigheid aan anderen. Wij lezen daarvan in Hebr. 11: 7, "Door het geloof heeft Noach, door goddelijke aanspraak vermaand zijnde aangaande de dingen die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid die naar het geloof is." Noach was niet alleen gerechtvaardigd door het geloof, maar hij predikte en toonde in zijn wandel de rechtvaardigheid van een heilig leven. Maar het geslacht in wiens midden hij leefde, versmaadde het geloof in de belofte, en wendde zich af van de leer van vrije genade, en daarmee van de leer dat het geloof uit de werken moet blijken. Zij verliepen zich in alle onzedelijkheid, en verwierpen in hun wandel alle goede werken, tot zij, om hun losse leven, werden weggevaagd van de aarde, wat een natuurlijk gevolg is van het recht van de wet. Ik twijfel er niet aan, of er waren

toentertijd, behalve Noach nog meer gerechtvaardigde en godvrezende mensen op aarde. In ieder geval Methusalah, die in het jaar van de zondvloed stierf, en Sem, Noach's zoon. Maar er wordt aan de beschrijving van Noach toegevoegd, dat hij "een rechtvaardig man" was, om aan te tonen dat hij deze voortreffelijkheid in zijn geslacht niet anders heeft bereikt, dan door de rechtvaardigheid van het geloof, die in de vruchten openbaar wordt.

De eerste leer, die uit onze tekstwoorden kan worden afgeleid, is:

? *In tijden van het grootste verval, waarin zonde en goddeloosheid tot de grootste hoogte komen, heeft God nog altijd enkelen, hoewel weinigen, die hun oprechtheid bewaren, en zich aan Hem en Zijn wegen houden.*

Tweede leerstelling die uit onze tekstwoorden kan worden afgeleid, is:

? *God slaat een gunstig oog op hen, die in het midden van een afvallig geslacht hun oprechtheid bewaren, die Hem en Zijn weg aanhangen voor het oog van een geslacht dat snel wegzinkt in het verlaten van God.*

In het bespreken van de eerste leerstelling, zal ik:

- I. De waarheid van deze leer bewijzen.
- II. Aantonen, hoe het komt dat het verval in een geslacht zo algemeen kan zijn, dat er slechts weinigen overblijven die hun oprechtheid bewaren.
- III. De vraag beantwoorden, wat de oorzaak is dat in het midden van zo een vervallen geslacht er toch sommigen, hoewel weinigen zijn, die in hun oprechtheid staande worden gehouden.
- IV. Nuttige gebruiken tot toepassing

I

Ik zal dan eerst de waarheid van deze leer bewijzen, dat in de tijden van het grootst verval, waarin zonde en goddeloosheid tot de grootste hoogte komen, God nog altijd enigen, hoewel weinigen heeft, die hun oprechtheid bewaren, en zich aan Hem en Zijn wegen houden.

Het is zo bevonden in alle eeuwen van de Kerk. In de oude wereld was een Noach; in Sodom een Lot; onder de kinderen Israëls in Egypte was een Mozes. Zij allen toonden in hun wandel dat zij oprecht waren, omdat zij wandelden in de vreze des Heeren, en in Zijn wegen gingen. Van Mozes staat beschreven: "Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao's dochter genaamd te worden; verkiezende liever met het volk Gods kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben, achtende de versmaadheid van Christus meerdere rijkdom te zijn dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons," Hebr. 11: 24 tot 26. Er waren een Kaleb en een Jozua onder het geslacht in de woestijn. In Elia's dagen waren er zeventuizend. In Jesaja's dagen was er een klein overblijfsel en in Jeremia's dagen ook slechts een overblijfsel, Jeremia 15: 11. In de Joodse afval onder Antiochius waren er sommigen die gemarteld werden om de Naam van God, "de aangeboden verlossing niet aannemende," op zondige voorwaarden. Toen Christus in de wereld kwam, waren er sommigen die "de vertroosting Israëls verwachtten." Toen het Joodse volk werd vernietigd in de verwoesting van Jeruzalem, was er "een overblijfsel naar de verkiezing der genade." In de grote afval onder het

Nieuwe Testament waren er slechts "twee getuigen" overgebleven.

II

Wij zullen nu de vraag beantwoorden, wat de oorzaak is dat het verval van volken zo ver gaat, dat er slechts zeer weinigen oprecht blijven, zodat zij als tekens en wonderen zijn in de dagen waarin zij leven.

1. De verdorvenheid van de menselijke natuur is er de bron en oorzaak van.
"En de Heere zag dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was," Genesis 6: 5. In de meest gunstige tijden voor de godsdienst, in de meest gunstige omstandigheden waaronder mensen kunnen leven, heeft de menselijke natuur toch een sterke neiging naar de verkeerde kant. Daarom is het geen wonder, dat hoewel een kerk of een volk soms, in godsdienstig opzicht, een tijd van voorspoed beleeft, zij in verloop van tijd vervallen en afwijken door hun verdorven natuurlijke neiging.
2. Onvoldoende zorg voor de godsdienstige opvoeding van de jeugd betekent een aanmerkelijke bevordering van afval.
Wanneer de godsdienst bij de ouders afneemt, en bij hen die de opvoeding van de jeugd hebben te verzorgen, dan kan het niet missen of ook de kinderen en de jeugd zinken weg. Als de een slecht is, zo wordt de ander nog slechter, tenzij vrije genade tussenbeide komt, en het natuurlijk gevolg van verzuim en van een slecht voorbeeld belet. Hier hebt u één van de openbare oorzaken van de afval in onze dagen, in huisgezinnen en in gemeenten, en helaas ook onder de bediening van het Woord. De zichtbare verdorvenheid van de jeugd was in Noach's tijd een van de oorzaken van de afval van het geslacht dat toen leefde. "De zonen Gods zagen de dochteren der mensen aan dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkoren hadden," Genesis 6: 2.
3. Wanneer de verdorvenheid de overhand krijgt, bederft de een de ander, totdat het zuurdeeg bijna het hele deeg verzuurd heeft.
"Toen zag God de aarde, en zie zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde," Genesis 6: 12. In een tijd van verval zijn zonde en goddeloosheid als een sneeuwbal die door de sneeuw rolt. Hij wordt steeds dikker, omdat het ene stuk sneeuw het andere vastplakt. Of zij zijn als het water; hoe verder van de bron, hoe breder het wordt, door de beken die zich bij de stroom voegen in zijn loop.

Dit vreselijk oordeel komt door drie soorten mensen.

1. Er zijn in alle tijden beginselloze mensen op aarde, die geen zweem van godsdienst hebben. Ten opzichte van de godsdienst zijn zij als een blad wit papier. Zij staan open voor slechte invloeden, en zij zijn een makkelijke prooi voor kwade raad en verderfelijke voorbeelden. Hierdoor zijn duizenden verwoest. Zij leefden in een kwade tijd, en vielen in verkeerde handen, Zij mochten een andere weg gekozen hebben, als de stroom van goddeloosheid niet zo hoog was gelopen in hun dagen.
2. Anderen staan zeer zwak in de godsdienst. Zij hebben bedoelingen en voornemens. Maar helaas, de kwade dag overvalt hen voor zij een vaste keus hebben gedaan. De wind van een afvallige tijd komt en blaast hard, en neemt hun vruchten en bladen mee,

tot zij ten laatste zelf bij de wortel afknappen, en zo worden zij snel weggevoerd door de stroom.

3. Velen die de wortel van de zaak in zich hebben, vallen in slaap, verlaten hun wacht en raken van de been. Hoewel zij hun ziel tot een buit zullen hebben, verliezen zij toch de eer en het voordeel van oprecht te zijn in hun geslacht. Zo wordt gezegd van sommigen van het volk van de Heere: "Gij waart hun een vergevend God, hoewel wraak doende over hun daden," Psalm 99: 8. Mozes en Aäron moesten om hun terging te Meriba sterven in de woestijn, met het geslacht dat een strik voor hen was geweest. De goede Eli, hield te weinig toezicht op de jonge priesters, zodat zij niet waardig werden opgeleid tot zijn Meesters werk. Hem werd niet vergund de weggevoerde ark te zien terugkeren in Israël.

Wanneer een volk door afval snel zijn ondergang tegemoet loopt, haalt de Heere gewoonlijk vele van Zijn kinderen thuis, vanuit dat verkeerd geslacht. "De rechtvaardige komt om, en daar is niemand die het ter harte neemt; en de weldadige lieden worden weggeraapt, zonder dat er iemand op let, dat de rechtvaardige wordt weggeraapt vóór het kwaad. Hij zal ingaan in de vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een iegelijk die in zijn oprechtheid gewandeld heeft," Jes. 57: 1, 2. De goede Lamech, Noach's vader stierf vijf jaren vóór de zondvloed, en zijn grootvader Methusalah stierf in het jaar waarin de vloed kwam. Josia werd vlak vóór de Babylonische gevangenschap weggenomen. Luther stierf kort voordat de oorlogen in Duitsland begonnen. De heilige Rutherford stierf in 1661, juist één dag voordat de herroepingsacte passeerde. Waar de zaken zo staan, dat de pilaren worden weggenomen, daar gaat het verval des te sneller voort.

Door deze oorzaken krijgt het verval ten laatste zodanig de overhand, dat het alles wat het in de weg is, onder de voet loopt. Het wordt als een vloed, die alles meevoert wat hij ontmoet.

Wanneer het deze hoogte bereikt heeft, kunnen wij drie dingen opmerken.

Ten eerste. Wanneer het verval tot die hoogte gekomen is, wordt de ongerechtigheid gelegaliseerd door een wet.

Het wee wordt uitgeroepen over hen die "ongerechte inzettingen inzetten," Jes. 10: 1. De zonde van het geslacht dat zijn hoofd begon op te steken, verspreidt zich en wordt langzamerhand aanvaard en goedgekeurd, tot zij tenslotte waarheid en heiligheid uit haar zetels stoot, en er zelf in gaat zitten. "Wee dengenen die het kwade goed heten, en het goede kwaad," Jesaja 5: 20. Wanneer het zover gekomen is wordt men niet alleen verleid, maar zelfs geboden, zondige inzettingen te onderhouden. Onder zulke omstandigheden moet de afval van het geslacht dat daaronder leeft, wel een machtige voortgang hebben. Wij lezen van zo een tijdperk: "Efraïm is verdrukt, hij is verpletterd met recht; want hij heeft zo gewild, hij heeft gewandeld naar het gebod; daarom zal Ik Efraïm zijn als een mot en den huize van Juda als een verrotting," Hosea 5: 11, 12.

Ten tweede. In zo een tijd wordt de weg van God gelasterd.

Onze Heere heeft gezegd dat sommigen zich "Zijns en Zijner woorden zullen schamen in dit overspelig en zondig geslacht," Markus 8: 38. Het zich schamen drijft velen in het net. Dan moet men zijn eigen geweten of zijn eigen naam er aan wagen. Dan moet men een van beide kiezen: vals handelen jegens God, of een dwaas zijn in de ogen van zondaars. Toen Noach de ark bouwde is hij ongetwijfeld een voorwerp van belaching

geweest voor dat volk, de rest was bezig met eten en drinken, met trouwen en ten huwelijk uitgeven. Dit is een machtig wapen in de handen van verdorven mensen. Velen die niet door geweld van hun godsdienst kunnen worden afgedreven, schamen zich echter, omdat zij door afvalligen met verachting worden behandeld.

Ten derde. In een tijd van verval genieten de afvalligen de gunst van de mensen waaronder zij leven.

De enkelen die ernstig en in de vreze des Heeren willen wandelen, worden voorbijgezien, tegengestaan, veracht en versmaad. Terwijl zij die zich door de grote massa laten meevoeren, geëerd en geacht zijn. De profeet Jeremia zegt, dat "der goddelozen weg voorspoedig is," en dat "zij die trouwelooslijk trouweloosheid bedrijven, rust hebben," Jer. 12: 1.

Vervolging van de waarheid en van hen die oprecht willen leven, is een teken dat een geslacht dat God verlaat, zijn verwoesting nabij is. Een openlijke strijd tegen God en Zijn volk, vult de beker van Gods toorn tot de rand. Dit is het zeker einde van een volk dat van God afvalt. Het is een baken in zee, dat ons zegt, dat God op weg is om zo een volk rekenschap af te eisen van hun afval. Lot werd lange tijd in Sodom gekweld. Ten laatste deden zij een aanval op zijn huis, en daarop volgde hun ondergang. De Joden hebben lange tijd in afval geleefd. Ten laatste kruisigden zij Christus, en in plaats van het Evangelie aan te nemen, vervolgden zij de apostelen. Daarop werd de gramschap Gods tot het uiterste over hen uitgestort.

III.

Waarom wordt temidden van een vervallen geslacht, er altijd enigen, hoewel weinigen, in hun oprechtheid worden staande gehouden.

Wij zullen vier redens noemen.

1. Zij blijven staan door Gods trouw in Zijn belofte. "Op deze petra (rots) zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overweldigen," Matth. 16: 18. De poorten van de hel mogen de Kerk aanvallen, en kunnen het zeer ver brengen op de weg naar de overwinning, maar zij kunnen haar nooit geheel overweldigen. De wateren mogen tot de lippen komen, maar zullen de Kerk nooit over het hoofd gaan. Christus is altijd in hun midden. Hoewel zij die Hem aankleven, weinig mogen zijn, zullen er toch altijd enkelen overblijven.

2. God wil in een afvallig geslacht niet zijn zonder getuigen, die de afvalligen veroordelen. Zo een getuige voor God was Noach tegen de oude wereld. Hij veroordeelde de toen levende mensheid door zijn wandel en door zijn preken. Dit is een kenmerk van allen, die in een tijd van verval de Heere en Zijn weg blijven aanhangen. "Gijlieden zijt Mijn getuigen, spreekt de Heere," Jes. 43: 10. "Die de wet verlaten, prijzen de goddelozen, maar die de wet bewaren, mengen zich in strijd tegen hen," Spreuken 28: 4. Daarom houdt God ze staande om hun werk te doen.

3. God bewaart sommigen, om de kracht van Zijn genade zeer heerlijk te doen uitkomen. Het was een genadewonder dat de Heere Noach bewaarde in de oude wereld, die overstroomd was door goddeloosheid, en dat Hij een Lot bewaarde in Sodom, waar allen God tergden. Zij waren als lantaarns brandend op een oceaan, waar de golven zich rondom verhieven om ze uit te blussen. Ten opzichte van de dagen van het Nieuwe Testament vinden wij deze woorden: "Doch gij hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben," Openb. 3: 4. In sommige tijden is het uiterst moeilijk de praktijk van de godzaligheid vast te houden, omdat de stroom

er tegen ingaat.

4. De Heere bewaart soms enkelen om een zaad te zijn voor betere dagen. Wat zou van de nieuwe wereld geworden zijn, als Noach niet oprecht was geweest in zijn geslacht? Hij moest dienen om de beginsels en de praktijk van de godzaligheid over te brengen op hun nageslacht na de vloed. Zolang God een Kerk in de wereld zal hebben, hoe slecht de tijden ook zijn, er zullen altijd, in alle geslachten, enkelen zijn, die de naam van Christus in herinnering brengen, volgens de belofte: "En zie, Ik ben met ulieden, alle de dagen tot de voleinding der wereld," Matth. 28: 20.

In tegenstelling met hen, die oprecht zijn in hun geslacht, zijn er velen die hun rug toekeren naar een ernstige beleving van de godsdienst, en die een zondige vrijheid nemen om de grote menigte, die haar eigen weg gaat, te volgen. Welke verontschuldiging zij ook inbrengen, toch zal in de dag van het oordeel een getuigenis tegen hen oprijzen, dat hen zal veroordelen. Dit was het geval in de dagen van Noach, waarvan wij lezen: "Door het geloof heeft Noach, door goddelijke aanspraak vermaand zijnde aangaande de dingen die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is," Hebr. 11: 7. Hoewel ongerechtigheid mode is geworden, en hoewel in onze dagen de stroom van ongerechtigheid buiten zijn oevers treedt, toch zijn er nog enkelen, die voor geen tienduizend werelden de zondige vrijheid durven of willen nemen die anderen zich veroorloven. De weg en de wandel van de rechtvaardigen veroordeelt de weg van de afwijkers.

Waarschuwing

Hoe hoog de ongerechtigheid in onze dagen zich ook verheft, laat toch niemand beweren dat hij niet beter kan zijn, omdat hij in zo een kwade tijd leeft. Hoe hoog de stroom van goddeloosheid ook rijst, zodat hij alles dreigt mee te sleuren, toch zijn er mensen, die als uitzonderingen staan blijven. Er zijn velen die de waarheid volgen, zo lang het hun gemakkelijk valt, maar zij hebben geen hart om tegen de stroom in te gaan. Zulken zijn, bijzonder in een tijd van verval, niet tot eer van God op aarde.

Wees gewaarschuwd om niet gelijkvormig te worden aan het afvallige geslacht in wiens midden u woont. Voeg u bij de weinigen die de Heere aanhangen en die Zijn weg houden. Het is wel moeilijk, maar het is mogelijk. Noach was oprecht in zijn geslacht. Het zal onze zonde zijn, en onze ondergang betekenen, als wij zo niet zijn in ons geslacht. Ontwaak, en wek uzelf op, om uw staat te bezien, of u rechtvaardig bent door geloof. Bezie uw leven en wandel, of u wandelt met God, zoals Noach deed.

Leerstelling II

God slaat een gunstig oog op hen, die in het midden van een afvallig geslacht hun oprechtheid bewaren, die Hem en Zijn weg aanhangen voor het oog van een geslacht dat snel wegzinkt in het verlaten van God.

Uit deze lering wil ik aantonen:

Noach was een zeldzame verschijning, omdat hij als het ware alléén stond als een rechtvaardig man in het midden van een krom en verdraaid geslacht. Ik wil u zeggen, waardoor Noach onderscheiden was van het geslacht waaronder hij woonde.

1. Hij was oprecht, hij was geen geveinsde.

Oprechtheid is evangelievolmaaktheid. God ziet op waarheid in het binnenste. Waar

oprechtheid wordt gemist, zal God ons niet aannemen, zoals duidelijk is uit het geval van Amazia: "Hij deed wat recht was in de ogen des Heeren, doch niet met een volkomen hart," Kron. 25: 2. In vers 16 lezen wij, dat God besloten had hem te verderven. Maar waar oprechtheid en waarheid is, wordt een mens aangenomen, niettegenstaande vele onvolmaaktheden die hem aankleven. Dit blijkt uit het geval van Asa, van wie vermeld wordt: "De hoogten werden wel niet weggenomen uit Israël, toch was het hart van Asa volkomen alle zijn dagen," 2 Kron. 15: 17. Noach was een oprecht ernstige ziel, anders had hij niet het getuigenis gekregen, dat hij een rechtvaardig man was. Geveinsdheid zal nooit voor God kunnen bestaan. Als er slechts een gedaante is van godzaligheid, dan zal die niemand kunnen bewaren in een afvallig geslacht. Omdat in zulke tijden juist het masker wordt afgescheurd van veel gezichten, en de gedachten uit veel harten openbaar worden.

Wees volkomen oprecht voor God, zonder ter zijde af te wijken in wegen van vleselijke wijsheid. De apostel geeft daartoe een mooie beschrijving uit zijn eigen praktijk: "Want onze roem is deze, namelijk de getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben," 2 Kor. 1: 12. De oprechten onderzoeken wat de goede en welbehaglijke wil van God is. Wanneer ze dat ontdekt hebben, volgen zij die wil in eenvoud van hart, zonder te rade te gaan met vlees en bloed. Zij rekenen het tot hun grootste wijsheid, de weg van de Heere aan te kleven, en de voetstappen van de grote Leidsman uit te vinden en na te volgen. Andere wijsheid is niets anders dan een vals en bedrieglijk licht.

2. De oprechten zijn teer in hun persoonlijke wandel en in hun omgang met mensen, als onder het oog van een alziend God.

Dit kon David zeggen uit zijn eigen bevinding: "Ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid," Psalm 18: 24. Men zal tevergeefs voorwenden oprecht te zijn in zijn geslacht, door mooi naar buiten te schijnen, terwijl men geen gewetenszaak maakt van het verborgen leven van een christen, wat de wereld niet ziet, maar bij God bekend is. Zij die in zulke tijden werkelijk oprecht zijn, zetten er zich toe 'hun eigen hart te behoeden boven alles wat te bewaren is'. Proberen hun eigen lusten te doden en gemeenschap met God te zoeken in geestelijke plichten. Zij kunnen zichzelf niet tevreden stellen met wat uitwendige plichtplegingen.

3. De oprechten zijn waakzaam tegen strikken en verzoeking, opdat zij daardoor niet worden verleid.

De rechtvaardige man heeft ogen in zijn hoofd om het gevaar te zien. Zijn ziel roept in zijn binnenste: "Leid ons niet in verzoeking." Hij tracht zich op een afstand van de zonde te houden. Hij werkt om te ontkomen aan de zonde die hem makkelijk omringt, en hij probeert te ontkomen aan de strikken en zonden van de tijd waarin hij leeft. In een tijd van afval zijn de strikken waarin hij dreigt gevangen te worden, altijd veel, maar hij zoekt zijn kleden rein te bewaren. Wat ook zijn staat en toestand in de wereld is, hij zal zichzelf nooit buiten het gevaar achten om afgeleid te worden naar zondige gewoonten, wanneer alle vlees zijn weg verdorven heeft op aarde.

4. De oprechten stellen zich tegenover slechte voorbeelden.

Deze sterke middelen zijn in de hand van satan om de afval te bevorderen onder een afvallig geslacht. Zo stelde Noach in de oude wereld, en Lot in Sodom, zich tegenover de afwijkers. Zij die God steeds voor zich stellen, zoals zij behoren te doen, kunnen en durven de afwijkers niet volgen. omdat Hij hun gebiedt stand te houden, hoewel de

wereld door draaft in een kwade weg. Slechte voorbeelden verderven goede zeden, en daarom veroorzaken zij de ondergang van velen in zulke dagen. Daarom heeft onze Heere gezegd: "Omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden," Matth. 24 : 12.

5. De oprechten treuren over de zonden van anderen.

Daarom lezen wij dat sommigen zuchtten en uitriepen over de gruwelen die werden bedreven in het midden van Jeruzalem. Een rechtvaardige Lot, wonend in Sodom, kwelde dag aan dag zijn rechtvaardige ziel door het zien en horen van hun ongerechte werken. De rechtvaardigen kunnen niet onverschillig zijn ten opzichte van de zonden van het geslacht waarin zij leven. Zij zien dat God wordt beledigd, dat Zijn ongenoegen wordt opgewekt en dat de zielen van de zondaren in het grootst gevaar verkeren. Hun eigen zielen zijn in gevaar omdat zij niet genoeg voor de eer van God opkomen. Het is liefde tot God, tot zijn naasten en tot zichzelf, die in hun ziel een oprechte smart en droefheid doet ontbranden tegen de zonden van hun geslacht.

6. De oprechten verzetten zich tegen de zondige gewoonten van het geslacht waaronder zij leven.

Vandaar die waarschuwing: "Hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer," Eféze. 5 : 11. Het is niet genoeg er onszelf van te onthouden, maar wij behoren zondaren te berispen, te vermanen en te waarschuwen, zich te wachten voor God beledigende handelingen. De Heere zegt in zo een tijd: "Wie van ulieden is met mij?" Wij hebben de zijde van God te kiezen tegen een zondig, afwijkend en goddeloos geslacht.

In één woord, de oprechten roeien tegen de stroom van onrecht in, en zoeken nader tot God te komen, naarmate anderen verder van Hem af gaan.

Zij zoeken beter te zijn, wanneer anderen slechter worden. Zij zoeken meer ernstig en werkzaam te zijn in de zuivere godsdienst, naarmate zij anderen in hun dagen hoe langer hoe 'meer zien afvallen.

Het moet voor ons een stof zijn van weeklacht, ziende dat er slechts enkelen oprecht zijn onder ons volk.

De meesten zijn zichtbare vlekken in de samenleving. Anderen die dat niet zichtbaar zijn, liggen in diepe slaap gezonken. Het mag zijn dat zij niet met de stroom worden meegevoerd, evenwel weerstaan zij de bozen niet.

Daarom geef ik u de volgende adviezen.

1. Zoek in de eerste plaats rechtvaardig te zijn, door het geloof in Jezus Christus. Indien de ziel niet de toegerekende gerechtigheid bezit van Christus, zo kan er geen rechtvaardigheid zijn in een heilig leven. Een niet gerechtvaardigd mens ligt onder de vloek. Hij mist het zuivere beginsel van goede werken, namelijk het geloof. Maar de ziel die met geloof voorzien is, die wordt voorzien met kracht tot een heilige wandel.
2. Maak het Woord van God tot uw regel en volg geen mensen. Alle mensen zijn leugenachtig, Rom. 3: 4. Het is gevaarlijk voor een mens, tevreden te zijn in één of andere weg, omdat anderen daar ook in lopen. De beste mensen kunnen in een afvallige tijd geen wegwijzer zijn waarop men kan vertrouwen.
3. Arbeid om heilige moed in de weg van de Heere. Mensen zijn in gevaar zich te schamen voor de belijdenis van Christus in een zondige tijd. U moet een gefronste

- wenkbrauw trekken, wanneer u de gedurfde goddeloosheid van zo een geslacht in het aangezicht staart.
4. Arbeid om vastbesloten voor God te zijn, en een goed geweten te hebben. Zij die tegen de stroom in willen roeien, moeten vastbesloten zijn, evenals Jozua: "Ik en mijn huis, wij zullen den Heere dienen," Jozua 24: 15.
 5. Laat het beweren van de wereld, dat u zonderlinge mensen bent, niet het minste gewicht voor u hebben. De wereld stelt zich vreemd aan tegen u, wanneer u niet meeloopt tot dezelfde uitgieting van overdadigheid, en zij lastert u, 1 Petrus 1: 4.
Geef geen acht op hun goed of afkeuringen. Velen geven toe aan zondige gewoonten, omdat zij niet door de wereld willen afgekeurd worden. Maar het is beter heel alleen in Gods wegen te gaan, dan een vriend van de wereld te zijn. Gods kinderen zijn soms velen tot een wonder, zoals Jozua de hogepriester en zijn vrienden. De engel des Heeren zei: "Hoor nu toe, Jozua, gij hogepriester, gij en uw vrienden die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken," Zach. 3: 8.
 6. Staar veel op de eeuwigheid. "Dewijl wij niet aanmerken de dingen die men ziet, maar de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig," 2 Kor. 4: 18. Dit is een uitstekend hulpmiddel om de rechte weg te houden bij de doortocht door een boze wereld. Zij die er rekening mee houden, dat zij plotseling uit de wereld in de eeuwigheid kunnen overgaan, zullen hun schreden bewaren, opdat zij geen verkeerde weg kiezen in dagen van verval.
Laat daarom het voorbeeld van Noach, die "een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten was, en die wandelde met God," van zo een invloed op u zijn, dat u er door bewogen wordt, zijn voetstappen te volgen.

Wij willen nu stil staan bij de goedkeuring die God uitspreekt en de zegen die Hij gebiedt over hen, die in een tijd van algemeen verval hun loop volbrengen in de vreze des Heeren.

Zij worden de goedkeuring Gods gewaar.

Ten eerste, in een liefelijke vrede van het geweten in het houden van de weg van de Heere, terwijl anderen die weg verlaten. Daarom zegt de apostel: "Onze roem is deze, namelijk de getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben," 2 Kor. 1: 12. Het is een zwaar werk om op te roeien tegen de stroom van een afvallig geslacht, en daardoor blootgesteld zijn aan veel smaad en verachting. Toch vinden de oprechten vrede in het besef dat zij in de weg van hun plicht wandelen, en door genade de rechten en inzettingen van de Heere houden. Dit besef is van grote waarde voor hen, die door bevinding weten dat inwendige vrede ver boven vrede met de wereld te verkiezen valt. Vandaar de woorden van Job: "Aan mijn gerechtigheid zal ik vasthouden, en zal ze niet laten varen; mijn hart zal die niet versmaden van mijn dagen," Job 27: 6.

Ten tweede, worden zij de goedkeuring van God gewaar in gemeenschap met God en in toegang tot Hem in het gebed. De Heere heeft gezegd: "Die Mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren," Johannes 14: 21. De begeerte om in zulke dagen de weg van de Heere te houden geeft aan de oprechten steeds aanleiding om met boodschappen tot God te komen. Zo verplicht hen

dat veel op te zien naar de bergen vanwaar hun hulp komen moet. In zo een geval verleent de Heere aan de oprechte ziel vaak een bijzondere toegang. Hoewel hun werken niet de grond van vertrouwen op God zijn, maar alleen het bloed van Jezus Christus, zal toch hun oprechtheid voor God de beletsels uit de weg ruimen, die anders het vertrouwen van de ziel zou verhinderen. Daarom zegt de apostel: "Geliefden, indien ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God," 1 Johannes 3: 21. Als in zulke tijden er iemand is, die gemeenschap met God heeft, dan zijn zij het. Zo zegt de profeet: "O gij, die Jacobs huis geheten zijt! is dan de Geest des Heeren verkort? Zijn dat Zijn werken? Doen mijn woorden geen goed bij degene die oprecht wandelt?" Micha 2: 7.

Ten derde, ondervinden zij Gods goedkeuring, in een vertroostende gewaarwording dat hun kracht en ondersteuning wordt geschonken, om de plichten waartoe zij worden geroepen, te volbrengen. "De weg des Heeren is voor de oprechte sterkte," Spreuken 10: 29. Soms roept de Heere Zijn volk tot de strijd, en het ongeloof zegt tot hen, dat zij geen schild en geen wapen hebben, zodat zij daarom niets zullen kunnen uitrichten. Maar zij moeten komen, want de roepstem is duidelijk. Dan moeten zij, die een rechte weg bewandelen in een kwade tijd, het wagen op het bevel van de Heere. Zij moeten door geloof het aan Hem overlaten, wanneer en waar Hij hen van wapens voorzien wil.

Als zij nooit te voren wapens in de hand hebben gehad, dan zullen zij er op het slagveld van worden voorzien. Daarom zegt onze Heere: "Doch wanneer zij u overleveren, zo zult gij niet bezorgd zijn, hoe of wat gij spreken zult, want het zal u in die ure gegeven worden, wat gij spreken zult," Matth. 10: 19. Zo mag een ieder die het in oprechtheid waagt tegen de stroom in te zwemmen, verzekerd zijn, dat de Heere zijn hoofd boven water zal houden.

Ten vierde, worden zij Gods goedkeuring gewaar in tijdige tussenkomsten van de Voorzienigheid voor hen. God heeft een waakzaam oog over hen die Zijn weg houden. Hij zal hen daarin beschermen, omdat Hij werk voor hen heeft. "Mijn hulp is van den Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft. Hij zal uw voet niet laten wankelen, uw Bewaarder zal niet sluimeren," Psalm 121: 2, 3. Zij die oprecht willen wandelen in een tijd van afval, moeten er rekening mee houden, dat zij gevaar lopen. Maar deze waarheid blijft altijd vast: "Die in oprechtheid wandelt, wandelt zeker," Spreuken 10: 9. Voor hen, die oprecht voor God zijn in een kwade tijd, zal God vroeger of later verschijnen als hun almachtige Helper, zoals wij lezen: "Als iemands wegen den Heere behagen, zo zal Hij ook zijn vijanden met hem bevredigen," Spreuken 16: 7.

- Lot was een getuige tegen Sodoms goddeloosheid. Ten laatste deden zij een hevige aanval op hem en zijn huis, maar God kwam tijdig tussenbeide tot zijn verlossing.
- Jeremia verkeerde in de uitvoering van zijn plicht in doodsgevaar, maar mannen van de oudsten van het land namen het voor hem op, zodat men hem niet overgaf in de handen van het volk om hem te doden. Jeremia 26.
- Samuël getuigde tegen Israël, dat een koning begeerde. Zij wilden niet luisteren en de opstand liep zo hoog, dat hij ze niet kon bedwingen. Maar God liet Zijn getuigenis van de hemel horen in donder en regen, wat hen met zo een kracht overtuigde, dat zij den Heere en Samuël zeer vreesden, 1 Sam. 12 : 18.

Ten vijfde, worden zij Gods goedkeuring gewaar in het ontvangen van bijzondere

gunsten in een tijd van verdrukking, wanneer de Heere opstaat om Zijn twist te twisten met een zondig geslacht. De profeet Habakuk zeide: "Als ik het hoorde, zo werd mijn buik beroerd, voor de stem hebben mijn lippen gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente, en ik werd beroerd in mijn plaats. Zekerlijk, ik zal rusten ten dage der benauwdheid," Hab. 3: 16. De beste verzekering tegen een tijd van lijden, is oprechtheid voor God in een zondige, afvallige tijd.

De gunst van bewaring in een tijd van verdrukking wordt op verschillende wijze aan oprechte christenen bewezen.

1. Soms worden ze in een tijd van algemene druk en ellende bewaard voor bijzondere beproevingen. Het is dan alsof zij alleen wonen, en alsof zij een Gosen hebben waar het licht is, terwijl donkerheid het ganse land bedekt. Dan spreekt de Heere: "Ga door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een teken op de voorhoofden der lieden die zuchten en uitroepen over alle de gruwelen die in het midden derzelve gedaan worden," Ezech. 9: 4. Zo gebeurde met de Israëlieten toen de plagen over Egypte werden uitgestort. Noach had een ark toen de oude wereld verging. Lot werd verlost toen Sodom in vlammen opging. God kan verbergen wie Hij wil, wanneer de wereld in de grootste verwarring verkeert.
2. God wil vaak het verdriet van Zijn volk verzachten, wanneer zij moeten lijden in een tijd van verdrukking. Hoewel zij moeten drinken uit de beker van algemene ellende, dan zullen zij iets proeven van de rand, maar niet van de bodem. Zij zullen er iets zoets in gemengd vinden. De Heere zeide: "Zo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn! Zo Ik niet, in tijd des kwaads en in tijd der benauwdheid, bij de vijand voor u tussenkome!" Jeremia 15: 11. De roede zal voor hen slechts zijn om er een lichte slag van te ontvangen.
3. Zij zullen vrij zijn van de bitterheid van het kwaad. Zij zullen rust hebben van binnen, hoewel moeite van buiten. Dat zij zich hebben gehouden op een afstand van de tergende zonden die de slag veroorzaakt hebben, zal hun veel liefelijke vrede verschaffen, wanneer anderen zich zullen bevinden in de strikken die hun eigen handen hebben gemaakt.
4. Het oprechte volk mag hopen bewaard te worden voor de beproevingen in een tijd van benauwdheid. Dit is hun beloofd: "Omdat u het woord Mijner lijdzaamheid bewaard hebt, zo zal Ik ook u bewaren uit de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken die op de aarde wonen," Openbaringen 3: 10. De Heere geeft in zijn rechtvaardig oordeel, wegens de zonden van een afwijkend geslacht, vaak zulke beproevingen, die de mens niet alleen blootstellen aan verdrukking, maar ook aan de verzoeking om de belijdenis die zij hebben vastgehouden, te verloochenen. Maar de oprechten mogen hopen dat zij in hun oprechtheid zullen staande gehouden worden, in zulke tijden.
5. Laat het ene kwaad op het andere volgen in een tijd van benauwdheid, het zal toch met Gods volk wèl zijn. Josia had een belofte van in vrede te zullen sterven, en toch stierf hij op het slagveld. Evenwel stond de belofte vast, want door welke oorzaak zij ook sterven, zij die sterven in het vredeverbond, zullen in vrede ontslapen. Het graf is een van de schuilplaatsen die God voor Zijn volk bereid heeft.

Ik waarschuw u ernstig om rechtvaardig te zijn in dit geslacht, oprecht te zijn voor God en tegen de stroom van dit zondig geslacht op te roeien.

Opdat u dit moge doen, sta er naar om:

Ten eerste, uzelf onbesmet te bewaren van de grove zonden van de uitwendige mens. Het is een merkteken van de man "die zal verkeren in des Heeren tent, en zal wonen op de berg Zijner heiligheid" dat hij "rein van handen en zuiver van hart is, zijn ziel niet opheft tot ijdelheid en niet bedrieglijk zweert." Psalm 24. Wees onberispelijk in uw wandel voor de wereld, en houdt u op een afstand van de goddeloosheid van dit geslacht. Het is waar dat dit niet genoeg is, maar helaas, de goddeloosheid is in dit geslacht zo hoog geklommen, dat er slechts weinigen zijn die uitwendig voor den dag komen zonder vloeken, zweren, drinken, bedriegen, liegen, schenden van de sabbat en ander onrecht.

Ten tweede, sta er naar, om wezenlijk christenen te zijn in de inwendige mens. Zulken worden beschreven: "Want die is niet een jood, die het in het openbaar is, noch die is de besnijdenis, die het in het openbaar, in het vlees, is; maar die is een jood, die het in het verborgen is; en de besnijdenis des harten, in de geest, niet in de letter, is de besnijdenis; wiens lof niet is uit de mensen maar uit God," Romeinen 2: 29.

De ware godsdienst is nu in diep verval. Goddeloosheid verslindt de zielen van velen, en dode vormen knagen aan de zielen van anderen. De wijze en de dwaze maagden sluimeren en slapen samen, en het leven van de godsdienst is verdwenen. O, probeer te behoren tot de enkelen, "die hun klederen niet bevlekt hebben," Openbaringen 3: 4. Daarom wil ik u drie dingen aanbevelen.

1. Streef er naar bevindelijke christenen te zijn. "Smaakt en ziet dat de Heere goed is; welgelukzalig is de man die op Hem vertrouwt," Psalm 34: 9. Bevindelijke godsdienst is vaak veracht in onze dagen. De mensen zijn tegenwoordig tevreden met droge ideeën over de godsdienst in hun hersens, terwijl zij niet arbeiden om de kracht van de waarheid in hun ziel te ervaren. Dit is de oorzaak dat de waarheid zelf, de achting die wij er aan verschuldigd zijn, verliest. Let op de belofte: "Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken," Joh. 8: 32.
2. Zoek geofende christenen te zijn, zoals Paulus. "Hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijke consciëntie te hebben bij God en de mensen," Hand. 24: 16. Wees geofend in het beoordelen van de toestand van uw ziel. Merkt ijverig op of u zwakker of sterker wordt. Ziet op de kwalen van uw hart, uw hoogmoed, driften en ongevoeligheid, en zet er u toe ze te doden. Hebt de zinnen geofend tot onderscheiding van zonde en plicht, in bijzondere gevallen. Sla acht op het komen en gaan van de Heere, ten opzichte van uw ziel.
3. Wees levendige en werkzame christenen. De profeet klaagt dat er in zijn tijd weinigen van zulken waren. "Daar is niemand die Uw naam aanroept, die zich opmaakt dat hij U aangrijpe; want u verbergt Uw aangezicht voor ons en u doet ons smelten door middel van onze ongerechtigheden," Jes. 64: 7. Wek u zelf op om tot God te genaken in openbare en eenzame plichten, opdat u de zegen van de godsdienst in uw hart mag krijgen. Strijdt tegen dodigheid, vormelijkheid en geestelijke verdoving, die de meesten van dit geslacht heeft aangegrepen.

Ten derde, kom voor de dag als christenen. De vrijmoedige geest is vaak weggenomen van dit geslacht. In plaats daarvan komt er een verfoeilijke onverschilligheid, zelfliefde en wereldgelijkvormigheid aan de dag. "Want zij zoeken allen het hunne, niet hetgeen van Christus Jezus is," Filippenzen. 2: 21. Wees werkzaam voor de openbare eer van God, voor de ark, voor Sion in al haar benauwdheid. Laten uw

harten aldus spreken: "Indien ik u vergeet, o Jeruzalem! zo vergete mijn rechterhand zichzelf. Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, zo ik aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste mijner blijdschap," Psalm 137: 5, 6. Zij die in deze zaken niet voor Christus zijn, zijn tegen Hem.

Ten vierde, probeer uw gemoed te richten naar het Evangelie. Heb hoge gedachten van de vrije genade van God, en heb diepe indrukken van de onwaardigheid van de mens, en van alles dat hij kan doen. "Het zij verre van mij, dat ik zou roemen anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus, door Wien de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld," Gal. 6: 14. Bewaar de evangeliewaarheden in uw verstand; onderhoudt een Evangeliegesteldheid in uw hart en heb een evangeliepraktijk in uw wandel. Leer de heilige kunst van te leven door geloof en van te vertrouwen op de belofte, en op de vastheid van de belofte, wanneer u zich tot de plicht begeeft. Laat de liefde u dwingen tot gehoorzaamheid, wees onberispelijk en teer in uw hele wandel, en versier zo de belijdenis van het evangelie.

Ten vijfde, Wees ijverig bezig in uw plichten jegens God. Het geslacht in wiens midden wij leven, heeft de godzaligheid op vele manieren achter zijn rug geworpen. Wees consciëntieus in de plichten van godzaligheid, en neemt ze veelvuldig en vurig waar. Houd in uw harten plaats open voor God. Dien Hem met eerbied. Raadpleeg veel Zijn Woord. Houd aan in de gebeden. Laat Hem het morgen- zowel als het avondoffer hebben in de eenzaamheid en in uw huisgezinnen. Gebruik Zijn grote en heilige Naam zo weinig mogelijk in gewone, dagelijkse gesprekken, en gebruikt die vreselijke Naam nooit dan met diep ontzag. Heilig Zijn dag, en spreek niet over aardse dingen, voor en na de preek, thuis of op de weg.

Ten zesde, betoon recht en waarheid in uw omgang en handelingen met mensen. Deze eigenschappen werden in vroeger tijden gevonden, maar in het tegenwoordig geslacht zijn zij zeldzaam en tot een wonder. O vrienden, laat u niet meesleuren door de stroom van dit geslacht. Weet dat God is een God van gerechtigheid en waarheid, en dat Zijn ziel de onrechtvaardige en bedrieglijke mens verfoeit. Wat krijgen of achterhouden door onrecht, kan een verterende vloek brengen over alles wat u bezit, en het doen smelten als sneeuw voor de zon. Maak niet de weg van de grote massa tot een voorbeeld voor uw gedrag, maar bedenk: "Tot de wet en tot de getuigenis; zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn dat zij geen dageraad zullen hebben," Jesaja 8: 20. Als een boodschapper van God, beveel ik u, deze woorden heden op uw hart te binden: "Alle dingen dan, die gij wilt dat u de mensen doen, doet gij hun ook alzo; want dat is de wet en de profeten," Matth. 7: 12. Lieg niet; maar wees trouw aan de waarheid als u trouw voor uw zielen wilt zijn. Dit is een eigenschap van het volk van de Heere: "Zij zijn kinderen die niet liegen zullen," Jesaja 63: 8. Houd u aan uw woord; heeft u gesproken tot uw schade, verbreek toch uw belofte niet. Dit is een kenmerk van een burger van Sion: "Heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet," Psalm 15: 4. Wanneer u handel drijft, probeer dan nooit uzelf te verrijken ten koste van een arm man, maar verander dan liever uw overeenkomst. "Berooft de arme niet omdat hij arm is, en verbrijzelt de ellendige niet in de poort," Spreuken 22: 22.

Ten zevende. Getuig en verzet u tegen de zonde en goddeloosheid van anderen, als zij naar u willen luisteren. Probeer zo de opkomende vloed van afval in uw geslacht te bedwingen. "Hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis,

maar bestraft ze ook veeleer." Stel u aan de zijde van de Heere als getuigen voor Hem, en voor Zijn weg van waarheid en heiligheid. Getuig tegen de smaad die Zijn Naam aangedaan wordt. Versterk de zwakken, die in gevaar zijn om verleid te worden. Waarschuw hen die dreigen te vallen in strikken die voor hen gezet zijn. Toon uzelf een tegenstander van alle zondige gewoonten.

Wij vinden daarvoor verschillende besturingen in Gods Woord. "Wij bidden u broeders, vermaant de ongeregelde, vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken, zijt lankmoedig jegens allen," 1 Thess. 5: 14. "Ontfermt u wel over enigen, onderscheid makende, maar behoudt anderen door vrees, en grijpt ze uit het vuur, en haat ook de rok die van het vlees bevekt is," Judas vers 22, 23. Als u Christus' discipel bent, zo bent u het zout van de aarde, om het bederf te weren.

Ten achtste. Doe uw uiterste best, om het opkomend geslacht, dat in onze dagen in groot gevaar is, onder indrukken te brengen van de noodzakelijkheid van de vreze van God. Het behoorde het werk te zijn van allen die God vrezen om belang te stellen in de nakomelingen, naar het voorbeeld van David: "Ik zal Uw naam doen gedenken van elk geslacht tot geslacht; daarom zullen u de volken loven eeuwiglijk en altoos," Psalm 45: 18. Geef daarom een goed voorbeeld en goed onderwijs aan uw huisgezin, zoals Abraham deed: "Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zou bevelen, en zij de weg des Heeren houden, om te doen gerechtigheid en gericht," Gen. 18: 19.

Wees ook nuttig voor alle anderen van de jeugd, wanneer u gelegenheid krijgt om hun de weg van de Heere aan te bevelen en hen te leren strijden tegen de zonden van de tijd. De jongeren zijn de hoop van de toekomst, en wat zal er worden van het land en van het werk van reformatie, als zij opgroeien in de wegen van de tegenwoordige afval van ons geslacht?

Wanneer wij zien op de tegenwoordig jeugd, zo zien wij een zichtbaar verval, een algemene verdorvenheid in hun gedrag, zij zijn erger dan hun vaders. Toch zal binnen enkele jaren kerk en staat en het land in hun handen zijn. Dit is een zaak van groot belang voor allen die eerbied hebben voor de godsdienst.

Daarom zal ik graag enkele woorden spreken tot de jongens en meisjes.

1. Omdat u nu op de schouwplaats van de wereld verschijnt, moet u één van beide, getuigen van God zijn tegen de zondige gewoonten van de tijd, of met het tegenwoordige, zondige geslacht samenzweren tegen God. U kunt niet neutraal zijn, hoewel u meent dat het kan. Christus zegt: "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet vergadert, die verstroot," Matth. 12 : 30. Kijk dus wat je doet, en besluit om Christus zijde te kiezen. Zegt als Jozua: "Doch zo het kwaad is in uw ogen de Heere te dienen, kiest gij heden wie gij dienen zult; hetzij de goden welke uw vaders, die aan de andere zijde der rivier waren, gediend hebben, of de goden der Amorieten, in welker land u woont; maar aangaande mij en mijn huis, wij zullen den Heere dienen!" Jozua 24: 15.

2. Weet dat dit land in een plechtig verbond met de Heere getrouwd is, om te hervormen wat verkeerd is, en om de reformatie te bewaren in leer, godsdienst, tucht en regering, en om alles wat tegen de gezonde leer is, tegen te staan. Sinds deze belofte gedaan is, zijn verval en afval van God doorgebroken. Maar onder onze vaders werden getuigen voor God gevonden, die, ten koste van alles wat hun in de wereld

dierbaar was, zelfs ten koste van hun eigen leven, het getuigenis voor waarheid en heiligheid tot ons hebben overgebracht. Neem dit getuigenis in je geweten aan, en onderhoud het, want je bent er voor God verantwoordelijk voor in de plaats waar je leeft.

Een droevig oordeel zal neerkomen op het geslacht dat het verbond veracht. De Joodse kerk werd krachtig herinnerd aan de getuigenis: "Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël, die Hij onze vaders geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken, opdat het navolgende geslacht die weten zoude, de kinderen die geboren zouden worden, en zouden opstaan en vertellen ze hun kinderen; en dat zij hun hoop op God zouden stellen en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren," Psalm 78: 57.

3. De stroom van ongodsdienstigheid, het verzuim van de genademiddelen en de verachting van ernst en eerbied, is in deze dagen zo hoog onder de jeugd gestegen, dat je in groot gevaar bent om meegesleurd te worden. Dat kan bijna niet missen, als je niet ernstig waakt over jezelf. Neem daarom mijn raad aan.

- (1.) Begin je loop in de wereld zoals je ze zou willen eindigen. "Gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen en de jaren naderen, van dewelke u zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve." Hoewel je nu jong bent, je zult oud worden en de weg van alle vlees gaan, en mogelijk zul je die moeten gaan in je jeugd. Het is te betreuren als je op een afstand staat van godsdienst en ernst, terwijl je jong bent. Je weet dat de dag zal komen dat je ze nodig zult hebben. Je weet niet hoe spoedig het zal zijn.
- (2.) Luister met een gehoorzaam oor naar goede raad voor je zielen. Je natuur is verdorven: de jeugd is koppig, ruw en onervaren. Er is daarom grote noodzaak buigzaam te zijn op de goede raad van hen die belang stellen in je geestelijke welvaart. "Opdat u in uw laatste niet brult, als uw vlees en uw lijf verteerd is, en zegt: "Hoe heb ik de tucht gehaat en mijn hart de bestraffing versmaad, en heb niet gehoord naar de stem mijner onderwijzers, noch mijn oor geneigd tot mijn leraars," Spreuken 5: 11 tot 13. Mogelijk zal je reeds over enkele jaren de dwaasheid van je halsstarrigheid zien.
- (3.) Wees voorzichtig in het kiezen van je vrienden. "Dwaalt niet, kwade samensprekingen verderven goede zeden," 1 Kor. 15: 33. Slecht gezelschap is de oorzaak geweest van de ondergang van velen, en zo is het in onze dagen. Velen zijn in hun jeugd in de handen van zo een gezelschap gevallen. Dit is van een verderfelijke invloed voor hen geweest, wat hen al hun leven is bijgebleven, of tot hun verderf heeft geleid.
- (4.) Bezie nauwkeurig wat andere jonge mensen overkomt. Je ziet dat sommigen van hen naar de eeuwigheid worden weggerukt als ze nog in hun jeugd zijn. Is het dan niet redelijk, dat je tijdig uitziet naar je behoud, voor het geval dat het je overkomen moet? Je ziet in welke rampzalige strikken de dwaasheid van de jeugd sommigen vastsnoert. Sta daarom op uw wacht. Wees geleerd door droevige voorbeelden die u voor u ziet, opdat u geen droevig voorbeeld wordt voor anderen.
- (5.) Probeer de les van de wereldse ijdelheid te leren. "Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker, ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid." Wat zijn jeugd, kracht, schoonheid, rijkdom, anders dan verwelkende bloemen? Zij duren niet lang duren, maar vergaan snel. Houd op met je hoogvliegende inbeeldingen, je overdreven hoop op wereldse genoegens, en je grote beloften die je aan jezelf doet over alle mooie dingen die je hoopt te bereiken. Zij zullen uw teleurstelling

alleen maar vergroten.

- (6.) Wijd je zelf toe aan de Heere en laat Jezus Christus, de Plant van Naam, Die de banier draagt boven tienduizenden, je hart en genegenheid hebben, als je jong bent. De Heere zegt: "Mijn zoon, geef Mij uw hart, en laat uw ogen Mijn wegen bewaren," Spreuken 23: 26. Leg je hand op Hem in het genadeverbond, en verenig je met Hem door geloof, en zoek zo je welstand voor tijd en eeuwigheid.
- (7.) Gedraag jezelf teder en eerbiedig, wees heilig in al je wandel. "Jaagt de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal," Hebr. 12: 14. Wat ook je werk in de wereld mag zijn, wees consciëntieus in de plichten die aan je roeping verbonden zijn, zie op de alziende God, met Wie wij te doen hebben. En in het bijzonder, wees ingetogen in je kleding, in je spreken en in je gedrag, opdat satan geen gemakkelijke triomfen kan behalen, zoals hem vaak is gelukt in deze plaats, tot oneer van God, tot lastering van de godsdienst en tot het verderf van zielen.
- (8.) Vestig uw oog ernstig op God, en wandel naar Zijn raad, in je roeping in de wereld. "Ken Hem in alle uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken," Spreuken 3: 6. Leg je zaken neer voor de Heere in het gebed, en in afhankelijkheid van Hem om licht. Leg je zaken in de weegschaal van een geheiligd verstand, overeenkomstig de leiding van Gods Woord. Wandel volgens de geopenbaarde wil van God, die Hij in Zijn Woord heeft bekend gemaakt.
- Erken God in het bijzonder in je huwelijksleven, en onderwerp je aan Zijn voorschriften. Het verzuim hiervan in de eerste wereld was een van de oorzaken van die goddeloosheid, waarom de zondvloed de aarde bedekte. Het afwijken van God en van Zijn inzettingen is een verdorven bron die in onze dagen niet stilstaat, maar de afval van dit geslacht wijd en zijd verspreidt.

Ik zal nog enkele motieven geven om daardoor bij u aan te dringen, dat u oprecht zult zijn in dit geslacht, zoals u vermaand bent.

1. Oprecht zijn in uw leven zal uw ernst aan het licht brengen, en uw ongeveerinsde liefde tot de Heere en tot de weg van heiligheid ontdekken. "Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten." In een tijd van verval worden de mensen op de proef gesteld, en dan blijkt dat velen geen wezenlijke inhoud hebben. Het is een dag van zifting, en dan komen velen openbaar als kaf. In tijden waarin godsdienst en ernst mode zijn, wordt het masker van godsdienst aangenomen door velen die er in werkelijkheid niets van bezitten. Maar wanneer de tijden veranderen, zodat goddeloosheid haar mond wijd opendoet, dan werpen zij hun masker af, en verschijnen in hun ware aard en gedaante. Dan blijkt, wie werkelijk godvrezend zijn. "Want er moeten ook ketterijen onder u zijn, opdat degenen die oprecht zijn, openbaar mogen worden onder u," 1 Kor. 11: 19.

2. Oprecht te zijn in het midden van een krom en verdraaid geslacht, is een verheven, hemelgelijkende gesteldheid. Het is oprechtheid, Christus aan te kleven, wanneer het geslacht, waarin wij leven, Hem in het algemeen de rug toekeert. Het zegt ons, dat iemand een geworteld beginsel voor God en Zijn weg in zich heeft, wanneer hij de Heere volgt, niet om de toejuicing van de wereld, maar uit oprechtheid van het hart.

3. God zal verheerlijkt worden uit de oprechtheid van Zijn volk. Dat is de grote zaak waarom het ons te doen moet zijn in deze wereld. "Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij

dat u drinkt, hetzij u iets anders doet, doet het alles ter ere Gods," 1 Kor. 10: 31. "Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken," Matth. 5: 16. Dit zal een getuigenis voor God zijn tegen een zondig geslacht. Het zal zijn als het hoog houden van een banier voor Hem, terwijl er zovele banieren tegen Hem ontrold zijn. "Die de wet verlaten, prijzen de goddelozen; maar die de wet bewaren, mengen zich in strijd tegen hen," Spreuken 28: 4. Helaas, wat zou er worden van Zijn heerlijkheid en eer, als er niemand was die eerbied betoonde aan Zijn rechten en inzetten?

4. Oprecht te zijn is de beste dienst die u kunt bewijzen aan uw geslacht. Niemand is voor zichzelf geboren. Iedereen is verplicht het goede voor zijn naasten te zoeken, en wel bijzonder voor het geslacht waaronder hij woont. Er kan tweërlei goed gedaan worden aan het geslacht dat ons omringt.

- Ten eerste, is oprechtheid een gepast middel om onze tijdgenoten terug te houden van de weg van zonde, en ze in te winnen voor de weg van de Heere. Voorbeelden hebben grote invloed. Vandaar de vermaning: "Gij vrouwen, zijt uw eigen mannen onderdanig, opdat ook zo enigen den woerde ongehoorzaam zijn, zij door de wandel der vrouwen zonder woord mogen gewonnen worden," 1 Petrus 3: 1. Hoe wenselijk zou het zijn, indien ook maar één ziel op die wijze mocht afgebracht worden van de weg van zonde.
- Ten tweede, oprechtheid is een gepast middel om het oordeel af te wenden. Wie oprecht is in zijn geslacht maakt de pilaren van het land vast. Als er slechts tien rechtvaardigen in Sodom geweest waren, zou de Heere het om hun wil gespaard hebben.

5. Stelt dat niemand in zijn zondeloop zou gestuit worden, door de oprechtheid van de rechtvaardigen, dan zou het toch een overtuiging van zonde in hun geweten nalaten. Daarom vermaant de apostel de Filippenzen, "onberispelijk en oprecht te zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke u schijnt als lichten in de wereld," Filipp. 2: 15. Een heilige, tere wandel wordt gerespecteerd door de goddelozen, hoewel hun verdorvenheden er tegen opstaan. Hoewel de afwijkers de oprechten beschimpen, evenwel hebben zij in hun geweten een heimelijke eerbied voor hen.

6. Oprechtheid is een schuld die wij hebben te betalen voor het nageslacht. De psalmdichter zegt: "Ik zal Uw naam doen gedenken van elk geslacht tot geslacht; daarom zullen U de volken loven eeuwiglijk en altoos," Psalm 45: 18. Het houden van de weg van God in een afvallig geslacht, is het doorgeven van een getuigenis voor God aan hen die nog niet geboren zijn. Maar het volgen van de weg die de grote massa gaat, betekent verraad tegen het nageslacht. Het is als een samenzwering tegen hen om het licht te weren uit de kamer waarin zij zullen komen, opdat zij, zodra zij geboren worden, in duisternis zullen zijn.

7. Oprechtheid is een eervolle zaak. Het betekent een getuige voor God te zijn, en dit is een van de eigenschappen van Gods volk. "Gijlieden zijt Mijn getuigen, spreekt de Heere," Jesaja 43 : 10. De Heere heeft gezegd: Die Mij eren zal Ik eren, maar die Mij versmaden, zullen licht geacht worden. 1 Sam. 2: 30. "De gedachtenis des rechtvaardigen zal tot zegening zijn, maar de naam der goddelozen zal verrotten," Spr. 10: 7. Hoe gezegend zijn heden ten dage nog de namen van Noach, Lot, Kaleb en Jozua, terwijl de namen van anderen als van Bileam, Ezau en Judas ons afschrikken.

8. Oprechtheid is de beste loop die u kunt volgen om veilig te zijn in de kwade dag, wanneer de Heere van afvallige geslachten rekenschap zal afeisen. Zondige tijden zullen gevolgd worden door zware tijden, en het is goed zich daarop tijdig voor te bereiden. Zij die de weg van de Heere verlaten om veilig te zijn, bedriegen zichzelf. "Die in oprechtheid wandelt, wandelt zeker; maar die zijn wegen verkeert, zal bekend worden," Spreuken 10: 9.

9. Oprecht te zijn geweest in zijn geslacht, zal zeer troostrijk zijn in het stervensuur. Zo was het met de goede koning Hiskia, toen hij zeide: "Och Heere, gedenk toch dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld heb, en wat goed is in Uw ogen gedaan heb," Jesaja 38: 3. Het zal een bittere drank zijn, wanneer men op zijn sterfbed zich zal herinneren, dat men zich heeft gevoegd bij de zondige massa. Maar het zal een zoete overdenking zijn, met de apostel te mogen zeggen: "Want onze roem is deze, namelijk het getuigenis van ons geweten, dat wij in eenvoudigheid en oprechtheid Gods, niet in vleselijke wijsheid, maar in de genade Gods in de wereld verkeerd hebben."

Amen.

2. Belijdenis en wandel moeten overeenstemmen

Och, dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen en al Mijn geboden te allen dage te onderhouden, opdat het hun en hun kinderen wèl ging in eeuwigheid!

Deuteronomium 5: 29.

Mozes herinnert in ons teksthoofdstuk de Israëlieten aan die vreselijke verschijning van God op de berg Sinai in het geven van de wet. Hij roept het volk op om te gedenken aan de uitwerking die deze gebeurtenis op hen had. Toen de Heere met een sterke en ontzagwekkende stem uit de donkerheid en het vuur sprak was het volk verschrikt en toen zagen zij hun volstrekte behoefte aan een middelaar. Zij wensten dat Mozes tussen God en hen zou bemiddelen en daarbij beloofden zij alle gehoorzaamheid. Hierover sprak de Heere Zijn goedkeuring uit. Dit vonnis bestaat uit twee zaken.

1. ten eerste een goedkeuring
2. ten tweede een bestraffing

1. De woorden die zij gesproken hadden waren zeer goed. Indien woorden hen tot heiligen hadden kunnen maken, zo zouden zij tot de besten behoord hebben. Indien beloften konden gerekend worden voor de vervulling dan zouden zij nooit te kort geschoten hebben in geloof en goede werken. God getuigt van hen in vers 28: "Het is allemaal goed wat zij gesproken hebben." Zij hadden de volgende dingen gezegd:

- Zij hadden een middelaar verlangd. Zij hadden tot Mozes gezegd: "Nader u en hoor alles wat de Heere onze God zeggen zal; en spreek u tot ons wat de Heere onze God tot u spreken zal en wij zullen het horen en doen." Zij zagen zoveel van de majesteit van God en van hun eigen zondigheid, dat zij vroegen of God met hen niet rechtstreeks wilde handelen, maar door een middelaar. Dit was het grote doel in het geven van de wet op de berg Sinai. Dit kunnen wij lezen in Deut. 18 : 15-18 waar wij onder andere lezen: "Een profeet uit het midden van u, uit uw broederen, als mij, zal u de Heere uw God verwekken; naar Hem zult u horen."
- Zij beloofden gehoorzaamheid, dat zij de wet uit Mozes' mond zouden aannemen en die opvolgen. Zij zouden de wet niet minder achten uit Mozes' mond, dan God ze met donder en de grootste verschrikking tot hun oren zou doen komen. Wat kon nu méér lijken op geloof en gehoorzaamheid overeenkomstig de Oud Testamentische bedeling? Wat kon méér lijken op het aannemen van de grote Middelaar in al Zijn ambten, overeenkomstig die bedeling van dat verbond, waarin zo overvloedig gelijkenissen en beloften voorkwamen van Hem Die komen zou? Hoe gereed schenen zij te zijn om neer te zitten aan de voeten van een profeet om geleerd te worden? Daarom beloofde de Heere aan hen Christus te zullen zenden in de woorden die wij vinden in Deut. 18:18. Die eindigen met deze belofte: "Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles wat Ik hem gebieden zal."
- Zij schenen schuld te gevoelen en zo stonden zij daar als overtreders, die niets hadden in te brengen tot hun eigen verdediging. Zij erkenden hun nood en spraken hun verlangen uit naar een middelaar. Zij voelden zich onbekwaam buiten een schuilplaats en in eigen kracht voor God te staan. Zij schenen bereid te zijn zich te onderwerpen aan de wetten van hun Koning en zich onder Zijn juk te buigen en Zijn woorden zonder enige uitzondering te willen gehoorzamen.

Maar het is niet alles goud wat er blinkt, het hart van de mensen houdt zelden gelijke tred met de tong.

2. Het andere gedeelte van het vonnis wordt in onze tekstwoorden genoemd: "Och, dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen." Daarin wordt hun geveinsdheid en overhaasting genoemd, omdat hun tong hun hart vooruit liep in zich aan de Heere te verbinden. De Heere spreekt hier op menselijke wijze. Daaruit konden ze concluderen dat de wil van de mens van nature onbuigzaam is ten opzichte van geestelijk goed, maar geneigd tot het kwaad. En dan menen zij dat de Heere daarbij staat als een ledig aanschouwer en Zijn machtige hand niet uitsteekt. Alsof Hij Die geen vlezen ogen en handen heeft en alsof Hij die geen mensenkind is berouw zou hebben, en dat Hij bij Wien geen verandering is ooit berouw zou kunnen hebben van hetgeen Hij gedaan heeft, zie daarin schreven zij God onvolmaaktheid toe, want vruchteloos wensen veronderstelt onvolmaaktheid.

De Hebreeuwse tekst kan ook vertaald worden door: "Wie zal zo een hart in hen geven, dat zij Mij vrezen?" Nu, het is zeker dat God zulk een hart kan geven gelijk wij in Ezech. 36 : 26 lezen: "Ik zal u een nieuw hart geven." En als Hij het wil doen, "wie zal Hem dan afkeren?" Job. 11 : 10.

In de tekstwoorden wordt verklaard:

(1.) Dat zo een hart niet in hen was. Hoewel zij mooie woorden en hoge beweringen hadden en zij uitwendig goed schenen te zijn, waren zij inwendig niets. Zij spraken hier beter dan zij gewend waren, maar hoewel zij een nieuwe tong hadden, toch hadden zij nog hun oude hart. Dat lezen wij in Deut. 29: 4, "Maar de Heere heeft ulieden niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen om te zien, noch oren om te horen, tot op deze dag."

Toen zij nog in Egypte woonden waren zij onkundig geworden. De leringen van de patriarchen waren uit hun gedachten uitgewist, bijna allen hadden zij hun val in Adam vergeten en wat zonde was wisten ze niet meer. Hoewel God de belofte aan Abraham had gegeven, waren zij nu hoogmoedig en gerust geworden. Hoewel zonde en ook de dood over hen heersten, wilden zij zichzelf niet beschuldigen en zij voelden geen behoefte aan een Middelaar. Want zij waren zonder de wet die zonde en dood aan hun geweten zou geopenbaard hebben. Maar nu de wet met grote verschrikking werd afgekondigd, lieten zij hun pauwenveren een beetje zakken. Maar hoewel zij nu méér kennis van hun zonde en ellende hadden, dan tevoren, toch hadden zij nog hun oude hart.

(2.) De woorden: "Och dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen," houden in, dat zo een hart in hen behoorde te zijn. Het was hun plicht het te hebben, God eiste het van hen: "Maak uzelf een nieuw hart." God eist gelijkvormigheid aan Zijn wil, zowel in het hart als in de wandel.

(3.) De woorden houden in, dat het gemis van zo een hart een dode vlieg was in al hun plichten die al de zalf deed stinken. "Och dat zij zulk een hart hadden!" De belangrijkste zaak wordt nog gemist: zij hebben hun hart nog niet tot hun werk gebracht.

(4.) De woorden geven de uitnemendheid te kennen en de waarde van "zulk een hart." God spreekt er met onderscheiding over als over iets wat gewicht heeft in de weegschaal van het heiligdom. De Heere heeft er behagen in, het is Zijn verlustiging. Het is het enige wat hen gelukkig kan maken.

Om dit onderwerp toe te lichten, zullen wij drie leerstellingen voorstellen en overdenken.

- I. Mensen verbeuzelen dikwijls de meest ernstige verrichtingen die zij met de Heere behoorden te hebben wat hun zielsbelangen betreft.
- II. Een hart wat ernstig en oprecht overeenstemt met de belijdenis van een verbondsvolk is een zeer waardevolle en uitnemende zaak.
- III. Het werk van verbond maken met de Heere heeft geen waarde, wanneer het geen hartenwerk is. Of, met andere woorden, een verbond met de Heere te maken, is slechts spotten met Hem, wanneer het verbondsmaken geen hartenwerk is.

Wij beginnen met de eerste stelling.

Mensen verbeuzelen dikwijls de meest ernstige verrichtingen welke zij met de Heere behoorden te hebben omtrent hun zielsbelangen.

Er was nooit een ernstiger onderhandeling die mensen jegens God op zich namen, dan hier. Hun oren werden vervuld met het geluid van donder, het weerlicht flikkerde in hun ogen, zij hoorden God Zelf spreken. Zij waren op een nadrukkelijke wijze in het verbond maken met God. Maar al deze tijd waren hun harten niet oprecht met Hem en niet vastbesloten om in Zijn inzettingen te wandelen.

In het bespreken van deze leerstellingen zullen wij proberen:

- I. U aan te tonen hoe ver een mens kan gaan in te onderhandelen en zich aan God te verbinden en dat daarna toch blijkt dat het geen ernst was.
- II. U aan te tonen waaruit het oppervlakkige en onbedachtzame blijkt om zo te handelen bij zo een belangrijke onderhandeling.
- III. U aan te wijzen hoe mensen zo een ernstige onderhandeling kunnen omkeren in iets dat geen betekenis heeft.
- IV. Daarna de toepassing te maken.

I

Wij moeten dus u aan tonen hoe ver een mens kan gaan in het onderhandelen en in zich aan God verbinden, terwijl het daarna toch blijkt dat het geen ernst was.

In dit opzicht maken wij de volgende opmerkingen:

1. Iemand kan vormelijk en uitdrukkelijk een verbond maken met God, om van de Heere te zijn, maar dat het later toch blijkt dat hij niet oprecht is geweest. Zo deed het volk in dit geval, zij zeiden: "Al wat de Heere onze God tot u spreken zal, wij zullen het horen en doen," vers 27. Iemand kan een verbond met God maken, beide door woord en geschrift, wanneer er niet zo een hart in hem is. Het hart gaat dan niet mee met tong of pen. Het is niet gemakkelijk om dit met het hart te zeggen. De tong is niet altijd een getrouwe tolk van het hart, bijzonder in deze zaken.

2. Wij merken op dat iemand een volledig verbond met de Heere kan maken en naderhand toch blijkt dat het geen ernst is geweest. In de woorden die het volk sprak: "Al wat de Heere onze God tot u spreken zal, dat zullen wij horen en doen," maakten zij geen enkele uitzondering, zij wilden volledig gehoorzamen.

En welk een grote belofte deed die schriftgeleerde in Matth. 8: 19, "Meester, ik zal U

volgen waar u ook henen gaat." Indien het hart van Israël gelijke tred had gehouden met hun woorden dan hadden zij zich oprecht verbonden. Hadden zij even weinig verborgen als openbare uitzonderingen gemaakt, dan zouden zij eerlijk gehandeld hebben.

3. Wij merken op, dat mensen het zelfs eerlijk kunnen menen, zodat zij denken en besluiten in het vervolg te doen wat zij zeggen. Het was geen tijd voor grove huichelarij, toen de Heere uit de duisternis en uit het vuur tot hen sprak. Mensen in dit geval zijn gelijk aan hen die jegens kooplieden een houding aannemen alsof zij iets willen kopen, maar niet weten wat de waarde is van het koopwaar. Als zij de waarde van de dingen hadden gekend, zouden ze niet naar huis zijn gegaan zonder dat de koop gesloten was. De dwaze maagden zagen niet eerder dat haar lampen uitgingen dan toen het te laat was.

4. Mensen kunnen dit alles doen uit een besef van hun behoefte naar een middelaar. Zo handelden zij ook in de tekst. Wat bracht het volk daartoe? Wel, zij hadden zich reeds eerder met hun hele hart verbonden om van de Heere te zijn, zoals wij in Ex. 19: 8 lezen: "Toen antwoordde al het volk gelijkelijk en zeide: Al wat de Heere gesproken heeft zullen wij doen." Maar nu komen zij meer plechtig en ernstig tot het werk. God zet de berg in vuur tot een rechterstoel van rechtvaardigheid. Er was een bazuin van waar het geluid hoe langer hoe luider werd. Door dit alles dagvaardde God hen als het ware om voor Hem te verschijnen. Er komen vreselijke donderslagen bij om het doodsvonnis tot hun hart over te brengen en er zijn bliksemstralen bij welk licht zij de toorn van God tegen zondaars lezen. Zij mochten de berg niet aanraken opdat zij niet verteerd werden, om hen te leren hoe de zonde de toegang tot God had afgesloten. Dit vervult hen met verschrikking en doodsangst. Nu voelen zij de noodzaak van een middelaar. "En zij zeiden tot Mozes: Spreek u met ons en wij zullen horen; en dat God met ons niet spreke, opdat wij niet sterven," Ex. 20: 19. En toch na dit alles, moest God zeggen: "Och dat zij zulk een hart hadden om Mij te vrezen."

II

Wij zullen u nu aantonen waaruit het oppervlakkige en onbedachtzame blijkt om zo te handelen bij zo een belangrijke onderhandeling.

1. Het blijkt hieruit, dat mensen die zichzelf aan de Heere verbinden, geen enkele moeite nemen om zichzelf voor te bereiden en hun hart tot de plicht op te wekken. O, wat vatten de meeste mensen een verbond maken met God gemakkelijk op! Het bestaat voor hen in slechts enkele woorden in hun gebed te zeggen. Dat is snel gedaan. Het is slechts het aannemen van het sacrament en dat is snel gebeurt. Inmiddels wordt het hart, evenals de ezel van Abraham, aan de voet van de berg gelaten. "Dit volk genaakt Mij met hun mond en eert Mij met de lippen, maar hun hart houdt zich verre van Mij," Matth. 15: 8. Dat zijn vreemdelingen van God die vreemdelingen zijn van hartenwerk. Zij die geen tegenstand hebben in het brengen van hun hart tot de plichten, brengen ze helemaal niet. De ware christen ondervindt daar veel tegenstand in. Paulus zegt: "Er is een wet in mij, dat wanneer ik het goede wil doen, het kwade mij bijligt." Het is niet oprecht om de hand aan de Heere te geven, terwijl het hart veraf is van enige ware ernst bij het werk en veraf is van die plechtige ernst die vereist wordt om het werk goed uit te voeren.

2. Het oppervlakkige blijkt hieruit als het volk zich verbindt tot de dienst van de Heere en hun hart niet aan Hem geeft. Velen verbinden zich aan de Heere, zoals een

getrouwde dienstknecht aan zijn meester; de meester krijgt zijn dienst maar zijn vrouw heeft zijn hart. "Gij bent wel nabij in hun mond, maar verre van hun nieren," Jer. 12:2. Het hart kan gehecht blijven aan begeerlijkheden, terwijl de ziel beweert om zich aan de Heere te verbinden. Indien het niet zo was, dan zou er niet zo een droevig verhaal bekend zijn van velen die onder het verbond leven. Dit is niet anders dan spotten met God, Die het hart opeist, of niets. "Mijn zoon geef Mij uw hart," Spr. 23: 26. Het is een afkeurenswaardig tweede huwelijk, wanneer de eerste man of vrouw niet gestorven is of wanneer er geen geoorloofde echtscheiding heeft plaats gehad. Er is geen oprechte verbintenis met de Heere, dan alleen waar de ziel alle anderen voor Hem afzegt, en het hart zijn eeuwige rust in Christus vindt.

3. Zichzelf onbedachtzaam aan God verbinden blijkt hieruit, wanneer het volk in het verborgen enkele uitzonderingen maakt bij hun aannemen van Christus.

- Bijvoorbeeld als het hart niet tevreden is om Christus onvoorwaardelijk aan te nemen, wat er ook op die keus zal volgen. "Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader en moeder, en vrouw en kinderen, en broeders en zusters, ja ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn," Lukas 14: 26. Niemand doet dit oprecht dan alleen zij, die alle dingen tegen elkaar afwegen, en tevreden zijn met een blanco papier in Christus hand te geven en te zeggen: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Hand. 9: 6.
- Zij zijn niet oprecht die in hun rechterhand zonden verborgen houden die zij niet willen loslaten, want dat is bij de koop niet toegestaan.
- Ook zij zijn niet oprecht, die de verdrukking die te verwachten zijn op de weg naar het koninkrijk, niet willen aannemen. Daarom, geen kruis, geen kroon. Zo een hart wat niet verzoend is met een kruis, is niet het hart dat vereist is.

4. Het is een bewijs van onbedachtzaamheid wanneer mensen een vredesverbond met God willen aangaan en over de Middelaar heen zien. Zij willen met God onderhandelen om vrede en vergeving zonder te zien op het verzoenend bloed van Christus. Alle mensen willen van nature onmiddellijk tot God gaan zonder een Middelaar. "Toen antwoordde al het volk gelijkelijk en zeide: Al wat de Heere gesproken heeft zullen wij doen," Ex. 19: 8. Zij wilden dus komen zonder een Middelaar, totdat de schrik des Heeren hen met haast bestrafte. Zij zagen toen dat God een verterend Vuur is. Zij werden gewaar, dat zij om veilig te zijn, tot Hem moesten komen onder de bedekking van Christus' vleugels.

Indien een ziel ernstig tot God wenst te komen, dan is Christus de eerste Persoon tot Wie zij moeten gaan. "Door Welke wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade in welke wij staan," Rom. 5: 2. Jezus "is de Middelaar des Nieuwen Testaments," Hebr. 12: 24. God buiten Christus is een verterend Vuur.

Maar er zijn velen op aarde die de berg willen aanraken hoewel zij met een pijl zullen doorschoten worden. Wilt u met God onderhandelen over een verbond van genade, ga dan tot Zijn genadetroon. Niet tot de genadetroon enkel om genade te krijgen, want zo een troon is niet in de hemel, dan alleen in de ijdele inbeelding van mensen op aarde. Maar ga tot de genadetroon die in Christus is opgericht, waar genade met de hartelijke toestemming van Rechtvaardigheid, overvloedig wordt uitgedeeld. "Want God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende," 2 Kor. 5 : 19. Het is God als gesluiert met vlees, tot Wie alleen de schuldige kan naderen. "Jezus zeide tot hem: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij," Joh. 14 : 6.

5. Het is een oppervlakkige onderhandeling met God, wanneer men Christus niet aanneemt voor alles, maar alleen voor wat zij te kort komen. Zo proberen zij een kleed samen te flansen, gedeeltelijk van hun eigen en gedeeltelijk van Christus gerechtigheid. Zo menen velen God te behagen door te doen wat zij kunnen om de wet te volbrengen en naar Christus zien om aan te vullen wat zij te kort schieten. Onder de wet was het verboden een kleed te dragen van verscheidene soorten, van wol en linnen samengevoegd. Maar zij die hun zaligheid op zo een bonte kleding durven wagen, zullen bedrogen uitkomen. Een kleed wat gesneden is uit verschillende soorten van gerechtigheid wordt niet aangenomen in het hemels hof. Het hart wat de eer van Christus wil delen met die van de mens, is niet oprecht bij God en het zal aan zichzelf overgelaten worden.

6. De oppervlakkigheid blijkt bij personen die een *werk*verbond met Christus willen sluiten. De inhoud daarvan is, dat als Christus hun ziel wil redden, zij Hem zullen dienen zolang zij leven. Indien Christus loon aan hen wil geven, zullen zij Hem werk leveren. Indien Hij hun schuld wil betalen, zullen zij Zijn dienaars zijn zolang zij ademhalen.

Men kan zelfs van sacramenten en andere instellingen gebruik maken om zich handen en voeten te binden en zo een droevig gebruik maken van de heilige instellingen. Dit is een onbedachtzaam handelen met God. Dat blijkt wanneer wij bedenken, dat dit een verbond is waarvan men geen instelling in Gods Woord kan vinden. Daarom zal Christus er nooit Zijn zegel op zetten, zelfs niet als wij het zouden verzegelen met ons bloed. Het is geheel in strijd met het genadeverbond. Het doel daarvan is om de zondaar tot erkenning dat hij alles aan vrije genade verschuldigd is en de kroon alleen op Christus' hoofd te zetten. "En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken, anders is de genade geen genade meer," Rom. 11 : 6.

Het genadeverbond is een eeuwigdurend verbond. Waar het gesloten is zal het nooit verbroken worden. "Ik zal met u een eeuwig verbond maken en u geven de gewisse weldadigheden Davids," Jes. 55: 3. Maar een verbond dat op de dienst van mensen gebouwd wordt is een wankelend verbond wat elke dag verbroken wordt. Dat is een slaafs verbond waarin men Christus wil dienen om de zaligheid.

Maar het genadeverbond is een kinderlijk verbond, omdat daarin de ziel Christus en vrije genade aanneemt, waardoor de bondeling Zijn kind wordt. "Want zovelen Hem aangenomen hebben die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden," Joh. 1 :11. Zij dienen niet om daardoor de erfenis te krijgen, maar zij dienen omdat de erfenis van hun is. Om Gods verbond aan te grijpen, *dat betekent voor een arme zondaar met lege handen te komen en om niet van Christus te leven*. Daarin wordt vervuld: "Komt, koopt en eet, zonder prijs en zonder geld."

Ik zal u van dit onbedachtzaam onderhandelen met God enkele kenmerken noemen.

- (1.) Zij die oppervlakkig handelen, en alleen gebruik maken van het sacrament als een zegel van *hun* beloften en niet als zegel van *Gods* beloften, komen niet tot Christus' volheid. Ik zeg niet dat het sacrament geen zegel is, om onze verbintenis om van de Heere te zijn te bevestigen. Maar het gebruiken van het sacrament is slechts de ene helft en zoals ik het zie, de minste helft. Want in 1 Kor. 10: 16 lezen wij: "De drinkbeker der dankzegging die wij dankzeggende zegenen, is die niet een gemeenschap des bloeds van Christus?" Hier wordt naar mijn mening de betere helft genoemd. Waarom zien de mensen daar zo over heen, anders dan omdat zij niet uit zichzelf uitgeschud zijn? Zij zien meer op het bevestigen van

hun besluit, dan op geloof en vereniging met Christus in Zijn volheid.

- (2.) Een tweede kenmerk is duidelijk, wanneer mensen in deze inzetting komen, om zich tot plichten te verbinden, in plaats van kracht te begeren tot het volbrengen van de geloofsplichten.
- (3.) Een derde kenmerk is op te merken, wanneer mensen hun vrede en troost zoeken in het volbrengen van hun plichten waartoe zij zich verbonden hebben, in plaats van te vertrouwen op wat Christus in het genadeverbond aan zondaars belooft. Zo deed David niet, want het verbond zelf was al zijn heil en lust, 2 Sam. 23: 5. Maar zij die op het doen van hun plichten vertrouwen, verwachten loon. Wanneer ze te kort komen hebben zij geen hoop als mensen die het verbond met Christus verbroken hebben. Maar wanneer een oprechte bondeling in zijn plichten te kort schiet, steunt zijn ziel alleen op de verbondsgerechtigheid. Ook blijft hij vertrouwen op verbondskracht om toch zijn plichten na te komen, Rom. 8: 1. Zo is er een gedurige nieuwe toepassing van verbondsweldaden. Terwijl bij anderen indien zij in hun verbond feilen, alles verdwijnt. Dan moeten zij het werk overdoen daar zij anders niets hebben om op te steunen.

7. Dit oppervlakkige verbond maken komt openbaar, wanneer mensen Christus aangrijpen zonder dat Gods kracht verheerlijkt wordt bij het sluiten van het verbond. "En welke de uitnemende grootheid Zijner kracht zij aan ons die geloven naar de werking der sterkte Zijner macht," Ef. 1: 19. Maar daar is alles slechts het voortbrengsel van iemands natuurlijke kracht. Het geloof van de meeste mensen is als wilde haver, die groeit zonder de arbeid van de landman. Zij komen er te gemakkelijk aan, zodat het geen betrouwbaar werk is. Het zondige hart van ongeloof wordt niet zo gemakkelijk afgeschud als mensen wel menen. Zij die geen moeilijkheden ondervinden, maken slechts oppervlakkig werk en slaan de lucht. Indien het hartenwerk was, dan zou het niet zo gemakkelijk gaan.

III

Wij zullen nu aantonen, hoe mensen zulke ernstige onderhandeling kunnen omkeren in iets dat weinig betekenis heeft.

1. Zij doen dat omdat zij de waarde en kostbaarheid van hun ziel niet recht beschouwen. Zij stellen de grote zaligheid niet op de rechte prijs. "Maar zij zulks niet achtende zijn heengegaan, deze tot zijn akker, gene tot zijn koopmanschap," Matth. 22: 5. Mensen willen niet onbedacht te werk gaan in zaken die voor hen van groot belang schijnen te zijn. Maar mensen die hun ziel niet op de rechte waarde schatten zullen ze wagen op ze weten niet wat. Doch wie beschouwt ernstig de eeuwigheid en het gewicht van het onderhandelen met God? Indien de mensen de eeuwigheid in het oog hadden en onderhandelden als voor een eeuwigheid en werkzaam waren voor de eeuwigheid, dan zouden zij anders optreden en niet lichtvaardig bezig zijn in zo'n belangrijke aangelegenheid.

2. Zij doen dat omdat zij niet weten met wat voor God zij te doen hebben. Zij denken dat Hij aan hen gelijk is. "Deze dingen doet u en Ik zwijg; u meent dat Ik ten enenmale ben gelijk gij. Ik zal u straffen en zal het ordelijk voor uw ogen stellen," Psalm 50 : 21. Velen handelen in hun plichten onbedachtzaam met een heilig God. "Toen zeide Jozua tot het volk: u zult den Heere niet kunnen dienen, want Hij is een heilig God, Hij is een ijverig God, Hij zal uw overtreding en uw zonden niet

vergeven," Jozua 24: 19. Wanneer mensen geringe gedachten van God hebben, dan menen zij ook dat zij Hem met iets gerings kunnen dienen.

3. Zij handelen onbedachtzaam bij ernstige onderhandelingen, omdat zij hun eigen bedrieglijk hart niet kennen. "Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja dodelijk is het. Wie zal het kennen?" Jer. 17: 9. Er zijn veel verborgen vooroordelen in hen, die zij niet willen veroordelen. Mensen kunnen geveinsden zijn zonder dat zij weten dat zij zo zijn. Het hart heeft een diepte van bedrog die niet gemakkelijk is te doorgronden. Dit zal mensen met Saul doen zeggen: Ik heb het bevel des Heeren uitgevoerd, terwijl toch na alles het geblaat der schapen hun bedrog zal ontdekken.

4. Zij handelen zo omdat de zonde hun nooit bitter genoeg is geworden. Het is moeilijk ons af te wenden van de liefde tot de begeerlijkheden, wanneer de borsten daarvan niet zijn besprengd met gal en alsem. Wij moeten diep graven en op de rots bouwen. Waar het braakland niet omgeploegd is, daar zal men onder de doornen zaaien. De toestemming van velen om Christus aan te nemen wordt te gemakkelijk bereikt om oprecht te zijn.

5. Zij handelen zo oppervlakkig omdat zij haastig en onbezonnen zijn in hun aangaan van de verplichtingen. Zij gaan aan het bouwen voor zij de kosten hebben overrekend. Wat in deze onderhandelingen haastig gedaan wordt is onbedacht gedaan. Hij die degelijk werk wil maken moet van te voren bedenken wat hem ontmoeten kan op de weg van de Heere. Laat dan komen wat wil, zij zullen niet geërgerd worden.

6. Zij handelen onbedachtzaam omdat zij nooit een voldoende besef van hun eigen zwakheid en onbekwaamheid hebben verkregen. Zij menen dat zij voldoende voorraad hebben en daarom handel kunnen drijven en zij staan klaar om iets te ondernemen, hoewel hun hart in de uitvoering daarvan hen met twijfel zal vervullen. Dit is bouwen op het oude fundament van de natuur. Maar er zal nooit degelijk werk gedaan worden zolang dat natuurlijk fundament niet uitgegraven is. Indien iemand achter Jezus wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Hem volgen.

Deze leer kan ons helpen om de reden te zien, waarom zovelen met de hond terugkeren tot hun eigen uitbraaksel. Er is een tekort in de eerste voorbereiding. Dat u daarvoor bewaard mag blijven. Wij willen u waarschuwen om degelijk werk te doen in uw onderhandeling met de Heere. O, ga niet onbedacht te werk in zo een belangrijke onderneming!

IV Toepassing

Om u voor zelfbedrog te bewaren, raad ik u aan de volgende dingen te overdenken.

1. Overdenk, dat een onvoldoende voorbereiding of een wankel besluit feitelijk een spotten is met de grote God. "Dwaalt niet, God laat Zich niet bespotten. Want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien," Gal. 6: 7. Het is gevaarlijk werk met God te spotten. Zijn alziend oog weet hoe u met Hem handelt en Hij ziet heen door al uw voorwendfels.

2. Het is een ernstige misleiding van uw eigen ziel. U bedriegt uw eigen ziel. Indien u

oppervlakkig met God onderhandelt, zult u ten laatste een droeve teleurstelling beleven. "Zie, gij allen die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt, wandelt in de vlam van uw vuur en in de spranken die u ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen," Jes. 50: 11. Zoals u zaait, zo zult u maaien. Zaai de wind van geveinsdheid en u zult de wervelwind van toorn maaien.

3. Overdenk het gewicht van de zaak. Het wèl of het wee van de ziel is geen zaak van geringe betekenis. Indien u op de rechte wijze te werk gaat, zal uw zaligheid verzegeld worden. Maar zo niet, dan zegt Gods Woord: "Want ik zeg ulieden, dat niemand van die mannen die genood waren, Mijn avondmaal smaken zal," Lukas 14: 24.

4. Bedenk dat u zult ontdekt worden, indien u in deze zaak geveinsd met God hebt. De man zonder bruiloftskleed werd snel ontdekt. U zult niet tot het eind toe volhouden. U zult wederkeren tot uw eigen uitbraaksel. Uw einde zal slechter zijn dan uw begin.

5. Houdt er rekening mee dat u een bedrieglijk hart hebt. Het is noodzakelijk zeker te zijn van de staat van uw hart. Anders zal het u ontglippen en de banden breken, indien ze niet secuur bevestigd zijn.

6. Indien u degelijk werk maakt dan zult u er eeuwige winst van hebben. Alle zegeningen van het verbond zullen uw deel zijn. U zult feestvieren. De Heere spreekt: "Op deze zal Ik zien, op de arme en verslagene van geest en die voor Mijn woord beeft," Jes. 66: 2.

Ik zal besluiten met enkele korte adviezen.

Maak werk van zelfonderzoek. Beproof bijzonder uw hart, of het gewillig is Christus aan te nemen, en alle andere liefhebbers af te zeggen, en Hem geheel en alleen aan te nemen en dat voor eeuwig.

Bid dat God u onderzoeken wil en u aan uzelf wilt ontdekken. Leg uzelf open voor zelfbeproeving.

Geef uw hart over in de hand van de Heere, onder besef dat het in uw handen zal omkomen. "Wentel uw weg op de Heere en vertrouw op Hem; Hij zal het maken," Psalm 37 : 5.

Amen.

3. DE HEERE HELPT ZIJN VOLK

Samuël nu nam een steen en stelde die tussen Mizpa en tussen Sen en hij noemde diens naam Eben-Haëzer; en hij zeide: Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen.

1 Samuël 7: 12.

Als wij het vorige hoofdstuk inzien vinden wij Israël in een zeer lage staat gebracht. In het vierde hoofdstuk vers 10 lezen wij dat door het zwaard der Filistijnen dertig duizend man voetvolk vielen en in hoofdstuk 6 : 19 dat door het zwaard des Heeren "vijftig duizend en zeventig mannen geslagen werden". Daarna werd de ark des Heeren te Kirjath-Jearim gebracht, een stad der Levieten in de stam van Juda. Daar is ze gebleven totdat David ze opracht. "Alzo brachten David en het ganse huis Israëls de ark des Heeren op met gejuich en met geluid der bazuinen," 2 Samuël 6 : 15.

De ark bleef twintig jaren te Kirjath-Jearim vóór de kinderen Israëls de Heere achterna klaagden, Kap. 7 : 2. Israël zat toen zeer in het nauw. De Filistijnen waren sterk en konden niet weerstaan worden. God was vertoornd en was niet te verbidden. Zij zochten Hem met weklachten maar vonden Hem niet.

Onder die droeve omstandigheden drong Samuël er bij Israël op aan dat zij zich diep zouden vernederen en dat zij zouden komen tot een volkomen reformatie. Zij volgden zijn raad enigermate op. Zij vergaderden te Mizpa, een stad aan de grenzen van Benjamin en Juda, liggende in het midden des lands en daarom zeer geschikt voor zulk een samenkomst. Zij werden daar vergaderd om zich te vernederen en te vasten.

Toen de Filistijnen het bemerkten kwamen ze in actie omdat zij die samenkomst beschouwden als een poging tot opstand en daarom brachten zij een leger in het veld tegen Israël. Doch Israël was bezig in de Heere te zoeken in depluchten en dat mocht goede hoop geven op Zijn hulp. Terwijl Samuël offerde en bad kwamen de Filistijnen aan ten strijde tegen Israël doch toen kwam God Zelf tussen beide en "donderde te dien dage met een grote donder onder de Filistijnen," zodat Israël niets anders te doen had dan de vijand te vervolgen, verzen 10 en 11.

Onze tekst geeft een verslag van het oprichten van een gedenkteken van deze grote overwinning en heerlijke verlossing.

- Het gedenkteken zelf was een steen die opgesteld werd. Een steen is een meest duurzame zelfstandigheid en zeer geschikt tot een blijvende gedachtenis aan deze heerlijke overwinning.
- De persoon die hem oprichtte was Samuël, dat is dat de steen daar geplaatst werd op zijn bevel en aanwijzing. Hij was Israëls profeet en hun richter. De overwinning was bijzonder door zijn tussenkomst behaald en hij heeft bijzondere zorg voor het oprichten van dit monument van dankbaarheid.
- De plaats waar het werd opgesteld was tussen Mizpa en Sen, een rots tegenover Mizpa. Het werd opgericht daar waar zij de verlossing verkregen en dichtbij de plaats waar zij er om gebeden hadden.

Wij hebben ook de naam welke op het monument werd gezet, Eben-Haëzer. Wij hebben die naam reeds eerder ontmoet in 1 Samuël 4: 2. De plaats wordt in de geschiedenis genoemd en kreeg bij voorbaat de naam Eben-Haëzer. Daar was Israël vroeger door een zware ramp getroffen doch nu hadden zij daar een zichtbare verlossing verkregen. Eben-Haëzer, dat betekent: *de steen der hulp*. Met insluiting van

eerbied voor God daar Israël niet alleen gedacht aan de behaalde overwinning, maar ook dat zij niet was verkregen door eigen kracht maar door de hand des Heeren. Wij hebben de betekenis van de naam: *"Tot hiertoe heeft de Heere geholpen."* Dat is een dankbare erkenning van des Heeren hulp in vroegere tijd en diende tot opwekking van hun vertrouwen in Hem voor de toekomstige tijd. Hij heeft ons geholpen en heeft getoond dat Hij aan onze zijde stond. Hij heeft ons niet alleen geholpen onze lasten te dragen maar Hij heeft ze van onze schouders genomen en heeft voor ons gewerkt.

Leerstelling. *Het is de plicht van des Heeren volk de ondervinding van de hulp des Heeren aan hen bewezen in gedachtenis te houden.*

Ik zal dit leerstuk bespreken onder twee algemene hoofden.

- I. Ik zal spreken over des Heeren hulp aan Zijn volk.
- II. Daarna zal ik spreken over de gedachtenis die zij moeten onderhouden van de hulp die de Heere hun betoond heeft.

I. Wij zullen eerst spreken over de hulp die de Heere aan Zijn volk verleent.

Hier zal ik twee vragen beantwoorden.

1. Hoe helpt de Heere Zijn volk?
2. Waarom helpt Hij Zijn volk?

Ten eerste. Hoe helpt de Heere Zijn volk? Ik antwoord:

1. Soms helpt de Heere hen door alles voor hen te doen en uit te werken, terwijl zij zelf niets bijdragen tot hun verlossing. Mozes zei tot het volk: "Vreest niet, staat vast en ziet het heil des Heeren dat Hij heden aan ulieden doen zal; want de Egyptenaars die gij heden gezien hebt die zult gij niet wederzien in der eeuwigheid. De Heere zal voor ulieden strijden en u zult stil zijn," Ex. 14 : 13, 14. De kinderen van God moeten dikwijls ondervinden dat zij voor zichzelf niets kunnen doen zodat zij hun zaak aan God opdragen en van Hem afhangen. Doch zelfs dan is hun geval niet hopeloos. "Wentel uw weg op de Heere en vertrouw op Hem, Hij zal het maken," Psalm 37: 5. *Uw God kan alle dingen doen*, zei Luther tot iemand die bezorgd was over een te verwachten gebeurtenis.

2. Soms staat de Heere Zijn volk bij, in hun werk. Zij doen hun best om hun eigen verlossing in Gods weg te verkrijgen en de Heere maakt hen bekwaam om hun werk te doen en zegent hun inspanning door dezelve met een goede uitslag te bekronen. Zo zegt Paulus: Zij arbeiden, doch niet zij, maar de genade Gods die met hen is. Hierin moet Gods hulp erkend worden, want alles hangt van Hem af. "Zo de Heere het huis niet bouwt, tevergeefs arbeiden deszelfs bouwlieden daaraan," Psalm 127: 1. Wij moeten ons werk doen en tot God opzien om Zijn hulp. Bidt en werkt.

3. Soms helpt God Zijn volk door ingestelde middelen. Zo geschiedde in het geval van Hiskia. Jesaja zei: "Laat ze nemen een klomp vijgen en tot een pleister op het gezwel maken en hij zal genezen," Jes. 38: 21. Wanneer het Gods voornemen is Zijn volk te helpen en gebruik te maken van middelen en instrumenten, kan Hij ze gemakkelijk tevoorschijn roepen. Soms zien zij van geen enkele kant hulp opdagen maar de Heere schenkt de middelen op onverwachte wijze, zoals wij in de Bijbel lezen: "Als de Heere de gevangenen Sions wederbracht waren wij gelijk degenen die dromen. Toen werd onze mond vervuld met lachen en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De Heere heeft grote dingen aan dezen gedaan. De Heere heeft grote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd," Psalm 126 : 13.

Toen God voornemens was Zijn volk uit Babylon weder te brengen verwekte Hij Cyrus tot dat doel. Toen Elia in zijn schuilplaats moest gevoed worden maakte de Heere liever gebruik van raven dan dat hij gebrek zou lijden. Dikwijls komt hun hulp door zulke onverwachte middelen dat zij moeten zeggen zoals Izak zei van het wildbraad van zijn zoon: "Hoe is dit dat gij het zo haastig gevonden hebt, mijn zoon?" En Jakob zeide: "Omdat de Heere uw God het heeft doen ontmoeten voor mijn aangezicht," Genesis 27 : 20.

4. Soms komt er hulp zonder middelen. "Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, spreekt de Heere der heirscharen." God is niet aan middelen gebonden daar Hij zonder dezelve kan werken. Eén woord van de Heere zal hulp en uitkomst aan Zijn volk geven. "Spreek alleenlijk één woord en Uw knecht zal genezen zijn." Hij kan vrede tot Zijn volk spreken en ze tegelijk geven. "Hij spreekt en het is er, Hij gebiedt en het staat er." En dikwijls, wanneer Hij Zijns volks geduld op de proef gesteld heeft door de middelen weg te nemen, wil Hij hen helpen zonder middelen.

5. Soms gebruikt de Heere strijdige middelen zoals toen Hij een blinde man genas door slijk op zijn ogen te leggen. God brengt niet alleen licht maar brengt de dingen uit de duisternis tevoorschijn. De roering van de wateren van Bethesda gaf genezende kracht aan het water. De walvis die Jona opslokte was het schip waarin hij aan land kwam. Het vertrek van Christus vervulde het hart der discipelen met droefheid. Doch Hij zeide: "Ik zeg u de waarheid, het is u nut dat Ik wegga; want indien Ik niet wegga zo zal de Trooster tot u niet komen; maar indien Ik heenga zo zal Ik Hem tot u zenden," Joh. 16: 7. De belofte vergezelt het schip der voorzienigheid en zal een krachtige wind geven om het in de haven te voeren. "Spijze ging uit van de eter en zoetigheid ging uit van de sterke," Richteren 14 : 14. Want alle dingen moeten medewerken ten goede voor hen die God liefhebben en die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

Ten tweede. Laten wij onderzoeken waarom de Heere Zijn volk helpt.

1. Omdat zij met Hem in het verbond zijn. Tussen Christus en Zijn volk bestaat een verdrag waarin bepaald is dat zij samen zich zullen stellen tegen de aanvallen van de vijanden en zich zullen verdedigen, want Christus en Zijn volk hebben gemeenschappelijke vrienden en vijanden. Daarom zijn alle eigenschappen Gods tot hun hulp verbonden. De belofte is gedaan: "Hij zal Mij aanroepen en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn, Ik zal er hem uittrekken en zal hem verheerlijken," Psalm 91: 15. Zo is de kracht van God de oorzaak van Abrahams troost gemaakt op grond van het verbond. "Ik ben God de Almachtige; wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht," Genesis 17 : 1.

2. De Heere helpt Zijn volk omdat er een bijzondere betrekking tussen hen bestaat. Christus is het Hoofd van de gelovige. Wanneer de voet gewond wordt weent het Hoofd in de hemel. Hun Maker is hun Man, hun Vader en oudste Broeder. Zij zijn één met Hem, één Geest. Dit is de grond van medeleven tussen Christus en Zijn volk en daardoor mogen zij verzekerd zijn van Zijn hulp. "Wie Zijn volk aanraakt, raakt Zijn oogappel aan."

3. De Heere helpt hen omdat zij op Hem zien en zij om hulp op Hem vertrouwen. In Psalm 91 vinden wij een groot aantal gezegende beloften doch onderzoek aan wie zij

toekomen. De Heere is een beukelaar voor allen die op Hem vertrouwen. "Want u Heere bent mijn toevlucht; de Allerhoogste hebt u gesteld tot uw vertrek. U zal geen kwaad wedervaren en geen plaag zal uw tent naderen. Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen dat zij u bewaren in al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen opdat u uw voet aan geen steen stoot," Psalm 91: 9-12. De Heere gaf dit als een reden waarom Hij Ebed-Melech de Moorman zou helpen en verlossen in de woorden: "Maar Ik zal u te dien dage redden spreekt de Heere en gij zult niet overgegeven worden in de hand der mannen voor welker aangezicht gij vreest; want Ik zal u zekerlijk bevrijden en gij zult door het zwaard niet vallen; maar gij zult uw ziel tot een buit hebben, omdat gij op Mij vertrouwd hebt, spreekt de Heere," Jer. 39 : 17, 18.

De eer van God is er bij betrokken dat Hij die helpt die op Hem vertrouwen. De wereld vertrouwt op vernuftige mensen, maar de gelovigen vertrouwen op God en Hij zal er voor zorgen dat zij die op Hem vertrouwen niet beschaamd zullen worden.

4. De Heere brengt Zijn volk in benauwdheden met het doel dat Hij hen zal uithelpen en zij Hem zullen eren, en dat zij méér bevinding zullen hebben van Zijn vriendelijkheid. In de nood leert men zijn vrienden kennen. Daarom laat God de omstandigheden voor Zijn volk hoe langer hoe somberder worden tot zij bijna buiten hoop zijn en dan zal Hij opstaan. "Want de Heere zal Zijn volk recht doen en het zal Hem over Zijn knechten berouwen," Deut. 32 vers 36. Want hoe lager zij zinken hoe meer eer de Heere zal hebben in hun uitredding. David zegt: "Heere, mijn God, ik zal U met mijn ganse hart loven en ik zal Uw naam eren in eeuwigheid; want Uw goedertierenheid is groot over mij en Gij hebt mijn ziel uit het onderste des grafs uitgerukt," Psalm 86: 12, 13. En niemand heeft zulk een rijke bevinding van des Heeren goedheid dan zij die uit de grootste engten verlost worden. "Daarom zie, Ik zal ze lokken en zal ze voeren in de woestijn en Ik zal naar hun hart spreken. En Ik zal hun geven hun wijngaarden van daaraf en het dal Achor tot een deur der hoop," Hosea 2 : 13, 14.

II. Ik zal nu spreken over het in gedachtenis houden van de hulp welke het volk des Heeren door Hem verkregen heeft.

Hier vragen drie dingen onze aandacht.

1. Wat is het onderhouden van deze gedachtenis?
2. Welke van deze ervaringen van des Heeren hulp behoren verteld en onthouden te worden?
3. Waarom wij zulk een gedachtenis behoren te onderhouden.

Ten eerste. Wat is het, de hulp die de Heere ons bewezen heeft in gedachtenis te houden?

1. Het houdt in, dat we in de loop van ons leven opmerken langs welke wegen wij geleid worden en hoe wij worden geholpen. Indien wij dat niet opmerken zullen wij het ook niet in ons geheugen bewaren. "Wie is wijs? die neme deze dingen waar; en dat zij verstandig letten op de goedertierenheden des Heeren," Psalm 107 : 43. God helpt dikwijls wanneer wij slapen en het niet opmerken. Dat maakt ons gelijk aan de onrechtvaardige rentmeester die vijftig in plaats van honderd schreef en zo gedenken wij dikwijls minder weldaden dan wij ontvingen.
2. Een gedenken aan de hulp des Heeren houdt in, dat wij de hand des Heeren er in opmerken. Helaas, mensen zijn geneigd om aan hun eigen net te roken en wierook te branden voor hun eigen daden. Het vereist wijsheid om de hand des Heeren te zien in de goede dingen die wij ontvangen. "Zij bekennt toch niet dat Ik haar het koren en de most en de olie gegeven heb en haar het zilver en goud

- vermenigvuldigd heb, dat zij tot den Baal gebruikt hebben," Hosea 2 : 7.
3. Er is ook in begrepen het vastleggen en het vertellen van die ervaringen, indien niet in een boek dan toch in een getrouw geheugen. Wij lezen van de geboorte van Johannes de dooper en "dat er vreze kwam over allen die rondom hen woonden; en in het gehele gebergte van Judea werd veel gesproken van al deze dingen. En allen die het hoorden namen het ter harte, zeggende: Wat zal toch dit kindeke wezen? En de hand des Heeren was met hem," Lukas 1 : 65. Er zijn velen die in plaats van zulke dingen in hun hart te bewaren ze neerleggen in het graf van vergetelheid. In plaats van er een steen bij op te richten, leggen zij er een steen op. Zo zijn zij oorzaak dat zij niet gezien en niet onthouden worden. Zij vergeten dat God aan hen gedacht heeft in hun lage staat. De Heere zegt: "Mijn volk heeft Mij vergeten dagen zonder getal." Doch indien deze ervaringen zorgvuldig opgelegd werden, zou het vroegere gedeelte van ons leven het latere helpen. En hoe langer wij leven hoe rijker wij in bevinding zouden worden. Het zou ons gaan als in oorlogen waarin vroegere overwinningen moed geven tot voortdurende inspanning. Zo is het ook in de heilige oorlog. David zeide: "Uw knecht heeft zo de leeuw als de beer verslagen; also zal deze onbesneden Filistijn zijn gelijk een van die omdat hij de slagorden des levenden Gods gehoond heeft." Voorts zei David: "De Heere die mij van de macht des leeuws gered heeft en uit de macht des beers, Die zal mij redden uit de hand dezès Filistijns," 1 Sam. 17 : 36, 37.

Ten tweede. Wij zullen onderzoeken wat uit de ervaringen van des Heeren hulp in ons geheugen moet bewaard en door ons verteld worden.

1. Wij behoren te onthouden dat de Heere altijd op het juiste ogenblik ons te hulp gekomen is. Het is van veel gewicht op de omstandigheden te letten, als dat de hulp kwam op zulk een tijd en niet op een ander ogenblik. Dat is waard om onthouden te worden. In de Schrift komen vele dergelijke voorbeelden voor. Toen Abrahams knecht bij de fontein stond vroeg hij aan God om een teken en zeide: "Die maagd die tot mij zeggen zal: "Drink u ook en ik zal voor uw kemelen putten, dat deze die vrouw zij, die de Heere aan mijns heren zoon heeft toegewezen." Hij vertelt en zegt: Eer ik geëindigd had te spreken in mijn hart, zie, zo kwam Rebekka uit en had haar kruik op haar schouder en zij kwam af tot de fontein en putte en ik zeide tot haar: Geef mij toch te drinken. Zo haastte zij zich en liet haar kruik van zich neder en zeide: Drink gij en ik zal ook uw kemelen drenken; en ik dronk en zij drenkte ook de kemelen," Gen. 24 : 45, 46. Toen neigde Abrahams knecht zijn hoofd en aanbad en loofde de Heere Die hem op de rechte weg geleid had. De Kerk herinnert zich de tijd van haar verlossing: "Als de Heere de gevangenen Sions wederbracht waren wij gelijk degenen die dromen. Toen werd onze mond vervuld met lachen en onze tong met gejuich; toen zeide men onder de heidenen: De Heere heeft grote dingen aan dezen gedaan," Psalm 126 vers 1, 2. De hulp van de Heere komt altijd tijdig en hoewel niet op onze tijd toch is Zijn tijd de beste. Hieruit kunnen wij zien welke de gesteldheid van onze geest was toen de hulp kwam, soms terwijl wij er naar uitzagen en soms wanneer wij ze niet verwachtten.

2. Wij moeten in ons geheugen bewaren welke uitwerking de hulp des Heeren in onze ziel had. Hoe wij er door werden getroffen wanneer zij kwam. "Wat zal ik den Heere vergelden voor al Zijn weldaden aan mij bewezen?" Dikwijls helpt de Heere Zijn volk op zulk een wijze dat de herinnering van Zijn goedheid hen met schaamte vervult, de twijfel en vrees uit hun gezicht verdrijft, hun toont dat het ongeloof een valse profeet is en hen tot het voornemen brengt om God nooit weer te wantrouwen en daarbij hen

vervult met dankbaarheid. "Ik heb lief, want de Heere hoort mijn stem, mijn smekingen, want Hij neigt Zijn oor tot mij, dies ik Hem in mijn dagen zal aanroepen," Psalm 116: 1, 2. O, hoe nuttig zal dit naderhand voor de Christen zijn!

3. Wij moeten de overeenstemming tussen de hulp en de belofte onthouden. Indien de hulp niet komt door de kracht van een belofte dan zullen wij er weinig nut van hebben om ze in herinnering te houden en daar wij er dan weinig over zullen spreken, betwijfelen velen van Gods volk hun eigen bevinding. De bevinding is het brood hetwelk aan de heiligen gegeven is tot voedsel in hun treurige uren. Maar de belofte geeft kracht aan dit brood zonder dewelke er geen voeding in zal zijn. Nu, gelijk het aangezicht beantwoordt aan het aangezicht in een spiegel, zo beantwoorden Gods werken aan Zijn woorden. Zo vertelt David zijn bevinding wanneer hij zegt: "Gij hebt aan Uw knecht gedaan, o Heere, naar Uw woord." De beloften in de Bijbel worden alle overgedrukt in de ervaringen der heiligen. Jozua zegt: "Gij weet dat er niet een éinig woord gevallen is van al die goede woorden welke de Heere uw God over u gesproken heeft; zij zijn u alle overkomen, daar is van dezelve niet een éinig woord gevallen," Jozua 23 : 14.

4. Wij moeten in herinnering houden dat er overeenkomst was tussen de hulp des Heeren en onze gebeden. Wat zijn des Christus ervaringen anders dan antwoorden op hun gebeden? Dat kunnen wij ook vinden in onze tekstwoorden. "Hieraan weet ik dat Gij lust aan mij hebt dat mijn vijand niet over mij heerse." Het is van groot belang dit op te merken want een weldaad die een antwoord is op het gebed is een dubbele weldaad. En weldaden die op het gebed verkregen worden, zoals in de tekst, die worden met dankbaarheid genoten. Doch hier is wijsheid nodig, want soms beantwoordt God het gebed niet met dezelfde zegen als waarom wij vroegen, doch met iets dat even goed of beter is. Dat ondervond Paulus want op zijn gebed om wegneming van de doorn uit zijn vlees verkreeg hij dat niet, maar de Heere zei tot hem: "Mijn genade is u genoeg en Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht." En soms helpt de Heere ons in onze uitdrukkingen in het gebed doch niet door de kracht van onze eigen geest.

5. Wij moeten zelfs de plaats onthouden waar de Heere ons Zijn hulp bewees. De steen werd dáár opgericht waar de overwinning was behaald. Er zijn sommige gouden plekjes op aarde waar de Heere Zijn volk onthaald heeft en wanneer zij daarop terugzien dan is de herinnering daarvan naderhand verkwikkend voor hen geweest. David zegt: "Ik gedenk Uwer uit het land van de Jordaan en de Hermon, uit het klein gebergte," Psalm 42: 7. En het is den Heere aangenaam dat Zijn volk op die gezegende plaatsen terugziet. "Ik ben de God van Bethel, alwaar gij het opgerichte teken gezalft hebt, waar gij Mij een gelofte beloofd hebt," Genesis 31 : 13. "Daarna zeide God tot Jakob: Maak u op, trek op naar Bethel en woon aldaar; en maak daar een altaar dien God Die u verscheen toen gij vluchtte voor het aangezicht van uw broeder Ezau," Genesis 35 : 1. Jakob heeft daarop gezegd: "Laten wij ons opmaken en optrekken naar Bethel en ik zal daar een altaar maken dien God Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid en met mij geweest is op de weg die ik gewandeld heb."

Ten derde zullen wij beschouwen waarom wij de hulp des Heeren in gedachtenis behoren te houden.

1. Wij zijn dat aan God verschuldigd. Wij behoren dat te doen uit gehoorzaamheid, want wanneer wij Zijn goedheid ervaren roept Hij ons om een Eben-Haëzer op te

richten. "Gedenk Zijner wonderen die Hij gedaan heeft, Zijner wondertekenen en der oordelen Zijns monds," Psalm 105 : 5. De Geest van God wordt door ons bedroefd wanneer wij dat verzuimen. God klaagt daarom over Zijn volk: "Ben Ik Israël een woestijn geweest of een land der uiterste donkerheid? Vergeet ook een jonkvrouw haar versiersel of een bruid haar bindselen? Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten, dagen zonder getal," Jeremia 2 vers 31, 32. Wij zijn het herdenken aan God verschuldigd uit dankbaarheid. Erkentenis en de gedachtenis van de weldaad is de schatting die wij den Heere verschuldigd zijn voor Zijn goedheid. Zij noemden de steen Eben-Haëzer, om daardoor te erkennen dat niet zij het waren die de overwinning behaald hadden, maar God voor hen. O, gruwelijke ondankbaarheid, de goedertierenheden Gods te vergeten!

Wij zijn het herdenken van de weldaden aan God verschuldigd in overeenstemming met het doel waartoe Hij aan Zijn volk hulp verschaft. Het is de wil van God dat Zijn volk méér troost zal hebben door een weldaad dan in de weldaad, op zichzelf beschouwd, gelegen is. Hij schenkt ze als een grond van hoop voor meer. Hij geeft het dal Achors als een deur der hoop. Maar hoe kunnen zij aan dit doel beantwoorden zo zij zich de goedertierenheden die aan hen bewezen zijn, niet herinneren. Asaf zegt: "Gij hebt de koppen des Leviathans verpletterd, Gij hebt hem tot spijs gegeven den volke in dorre plaatsen," Psalm 74 : 14. De koppen des Leviathans zijn de vorsten van Farao. God in de hulp die Hij aan Zijn volk gaf bij de Rode Zee, wilde dat zij niet alleen feest zouden vieren bij die gebeurtenis maar dat zij dat wonder zorgvuldig in hun geheugen zouden bewaren, opdat hun geloof geen ondersteuning zou ontbreken wanneer zij in de woestijn zouden zijn.

2. Wij zijn de herdenking van de goedertierenheden des Heeren aan onszelf verplicht op grond van het grote belang dat wij er bij hebben. Indien wij raadplegen met ons eigen belangen dan zouden wij ze niet vergeten. Want het gedenken aan vroegere ervaringen van des Heeren hulp zijn een krachtige ondersteuning voor de ziel in een donkere nacht. Soms is de geestelijke rust van een christen verbroken en dan is het nuttig voor hem de geschiedenis van zijn bevindingen te lezen. Soms mag men een weinig optekenen uit opgedane ervaringen hetwelk ons licht kan geven over onze staat en ons buiten de gevangenis kan houden. In zulke tijden behoren wij "te gedenken aan de jaren van de rechterhand des Allerhoogsten." Dat mag onze hoop verlevendigen.

Die ervaringen zijn onderpanden voor verdere weldaden. Sommige beloften hebben hun dag van betaling in dit leven en andere ná dit leven. De vervulling van de eerste is een handgeld dat aan geloof gegeven wordt om uit te zien naar de vervulling van de laatstgenoemde. „Gij zult mij leiden naar Uw raad en daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen." Elke weldaad die een kind van God ontvangt mag *Jozef* genoemd worden, want *de Heere zal er een andere aan toevoegen*. De reden daarvan kan men vinden in het gebed van David: "Strek Uw goedertierenheid uit over degenen die U kennen en Uw gerechtigheid over de oprechten van hart," Psalm 36: 11. De goedertierenheden welke op des Heeren volk uitgestort worden vloeien voort uit onveranderlijke liefde en liefde kent geen vijand. De zoon blijft in het huis maar de dienstknecht vertrekt wanneer zijn tijd om is. De weldaden die aan de heiligen geschonken worden zijn hun toegezegd in de belofte. Het is opmerkenswaardig dat David zijn bevestiging in het koninkrijk verwachtte uit de voorspoed die hij in die tijd had, 2 Sam. 5 : 12. Saul had in het eerst ook voorspoed maar werd niet bevestigd. De reden was dat Davids bevestiging berustte op een bijzondere belofte. Het woord der belofte geeft niet alleen brood aan de eter doch ook zaad aan de zaaier.

De geestelijke ervaringen zijn goede drangredenen in het gebed. Wij vinden in de

Bijbel dat de heiligen dikwijls bij God pleiten op vroegere bevinding. "O God! op mij zijn Uw geloften; ik zal Uw dankzeggingen vergelden. Want Gij hebt mijn ziel gered van de dood," Psalm 56 : 13, 14. Het is niet de wijze waarop men bij mensen pleit, maar men mag zo pleiten bij God omdat Hij onveranderlijk is. "Die Hij liefheeft, die heeft Hij liefgehad tot het einde."

3. Ook zijn wij jegens anderen verplicht de goedertierenheden des Heeren te gedenken. Het is een plicht onze ervaringen van des Heeren goedheid aan onze medechristenen mee te delen. "Komt en hoort toe alle gij die God vreest en ik zal u vertellen wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft." Doch hoe kunnen wij dat doen zo wij ze niet verhalen en ze niet in gedachtenis gehouden hebben. Het moet zeer bemoedigend voor benauwde christenen zijn te horen dat anderen in dergelijke diepten gezonken waren en toch uitgeholpen zijn. "Hierom zal U een ieder heilige aanbidden in vindenstijd, ja in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet aanraken," Psalm 32 : 6.

Tot christenen die gevoelig zijn van hun eigen zwakheid en wier werk het is tot de Heere op te zien om hulp, die raden wij aan:

- (1) Vertelt uw bevinding, houdt ze in gedachtenis. Het is een zielverrijkend werk ervaringen op te leggen. Het maakt sterke christenen. Het maakt iemand bereid voor Christus te lijden en zich voor Hem te wagen.
- (2) Maak gebruik van uw bevinding om in Gods beloften uw geloof te versterken en uw hoop voor de toekomst levendig te houden. Gij moogt daartoe geholpen worden door te overwegen dat dezelfde God die u vroeger hielp, nog leeft. Zijn arm en macht zijn zo sterk als ooit. Te twijfelen aan des Heeren gewilligheid om te helpen is een droevig lek, doch het schip zal nooit zinken zolang geloof de macht van God niet loslaat.
- (3) Hoewel benauwende ongesteldheden in tijden van verdrukking in het volk van God losbreken, toch zal Hij Zijn woord aan hen vervullen. Hij zal toch Zijn volk niet laten omkomen niettegenstaande hun ongesteldheid. Indien het niet zo was, zouden wij reeds in het verderf gelegen hebben. "Ik de Heere worde niet veranderd, daarom zijt gij o kinderen Jacobs niet verteerd." De psalmist maakt dit tot een grond van hoop voor anderen. "Ik zeide wel in mijn haasten: Ik ben afgesneden van voor Uw ogen; dan nog hoordet Gij de stem mijner smekingen als ik tot U riep," Psalm 31 : 23. Indien u een christen bent dan heeft God u verlost uit groter benauwdheden dan die waarin u nu zit. "Hij heeft uw ziel gered van den dood," Psalm 56 : 14.

Sommigen zullen hier tegen inbrengen: *Hoewel God uit de ene benauwdheid verlost kan Hij toch een mens in een andere laten vallen.*

Ik antwoord daarop: Hoewel verdrukking op zichzelf beschouwd een dal van Achor is, toch mag ze een deur der hoop zijn, een deur waardoor een grote ontferming kan voor de dag komen. Zo was Jozefs gevangenis en Daniëls leeuwenkuil. Een schuld mag betaald worden met geld of door iets anders van gelijke waarde. Indien God het kruis niet afneemt maar u kracht geeft het te dragen, of indien Hij u van uw ziekte niet geneest, maar de zieke heilige opneemt in de hemel, dan zult u er geen schade bij lijden.

Nu nog een woord tot allen.

? Gaat in alle omstandigheden tot God om hulp. Laat God uw Helper zijn. U hebt

- vele en sterke vijanden. U bent niet bekwaam om met satan, de wereld en het vlees te worstelen. Zij zullen u ten gronde doen gaan indien God u niet helpt.
- ? Hij is een aanwezige hulp. Hij is niet ver af. Hij is binnen het bereik van uw geroep. Mensen komen óm wanneer hulp ver weg is.
 - ? Hij is een gewillig Helper.
 - ? Hij is bekwaam u te helpen onder alle omstandigheden en te allen tijde. Wanneer vrienden niets kunnen doen dan de ogen sluiten, en de begrafenis plechtigheid verzorgen, dan kan Christus uw ziel in Zijns Vaders heerlijkheid opnemen en ze daar inleiden met onuitsprekelijke vreugde. Amen.

4. EEN GEWILLIG VOLK

Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft.

Psalm 110 : 3.

Onze Heere Jezus Christus richt op deze dag Zijn banier op in deze plaats en eist van ons dat wij ons aan Hem zullen onderwerpen. Maar o, hoe afkerig zijn zondaars om voor Hem te buigen. Indien het aan hun eigen wil overgelaten werd, dan zou Hij een Hoofd zonder lichaam zijn en dan zou Hij hoewel Hij lang en zwaar arbeidde geen vruchten zien. Maar God heeft het anders ingesteld: "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft."

Dit is in de Geest van profetie door David tot Christus gesproken. Geen christen kan betwijfelen of deze woorden betrekking hebben op Christus, want Hij wordt hier in de Geest door David Heere genoemd. De Joden die de Godheid van de Messias loochenen konden daardoor zichzelf niet uit de moeilijkheden redden toen hun gevraagd werd: "Indien David Hem Heere noemt hoe is Hij zijn zoon?" Maar voor ons levert die vraag geen moeilijkheden op, want naar Zijn menselijke natuur was Hij de zoon van David, en kwam na hem. Maar Hij was meer dan mens want God zijnde was Hij Davids Heere en zo was Hij vóór Hem.

In deze psalm wordt Hij aan ons voorgesteld als Priester, zijnde Priester in eeuwigheid. En als Koning wordt Hij voorgesteld als Jehovah tot Zijn Bondgenoot hebbende Die Hem zet aan Zijn rechterhand, zelfs op Zijn troon nadat Hij de dood overwonnen zal hebben. "Ik ben gezeten met Mijn vader in Zijn troon," Openb. 3: 21. Hij is op Zijn troon gezet met een belofte dat al Zijn vijanden gezet zullen worden tot een voetbank Zijner voeten. Dit houdt in dat Hij een volstrekte overwinning over hen zal behalen en dat Zijn eeuwig ongenoegen op hen zal liggen. De voetbank spreekt ons van de verhevenheid en van de rust van Hem Die op de troon zit.

Het is duidelijk dat David in het tweede vers spreekt en vervolgt: "De Heere zal de scepter Uwer sterkte zenden uit Sion." Dat betekent het evangelie in kracht. Het evangelie zal uitgaan van Sion maar het zal zich verspreiden onder de volken.

Maar hoe zal Hij, Die zoveel vijanden heeft, regeren? Hij zal Zijn koninkrijk in het midden van hen oprichten.

Maar zal Hij geen nederige onderdanen hebben? Ja, Hij zal ze hebben want: "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag van Uw heirkraft."

1. Hier wordt verondersteld,

- dat Christus een volk in de wereld heeft in wiens midden Hij Zijn banier opricht en dat Hij een bijzondere betrekking op dat volk heeft en er belang in stelt. Dat volk is Zijn volk. De uitverkorenen waren de Zijnen door gift van de Vader. En door koop, Hij heeft ze gekocht met Zijn bloed.
- Er wordt ook verondersteld dat Hij ze zal vinden onwillig om zich aan Hem te onderwerpen evenals de overigen in de wereld. De verdorvenheid van de wil is hun met anderen eigen. Zij zijn niet alleen als kinderen die hun Vader niet kennen, maar als opstandige kinderen die Hem geen gehoorzaamheid bewijzen.

2. Er wordt hier iets aan de Middelaar verzekerd ten opzichte van Zijn volk, namelijk

dat dit onwillige volk gewillig zal worden. Dat houdt in dat zij zich aan Hem zullen onderwerpen en zich aan Hem zullen overgeven. Zij zullen erkennen dat Christus recht op hen heeft en dat zij Zijn volk zullen zijn door hun eigen toestemming. Het houdt in dat zij dit gewillig zullen doen met hun ganse hart. Het zal niet leugenachtig gedaan worden zoals geveinsden doen. Het zal geen schijn zijn maar hun wil zal naar Zijn wil gevormd worden en in het stuk van beleving zullen zij gelijkvormig worden aan de wil van Zijn geboden.

3. De tijd wordt genoemd en de wijze waarop het zal gebeuren: "Op de dag Uwer heirkraft." Dat is, op een dag wanneer het evangelie met kracht zal komen. Want het Woord is "een kracht Gods tot zaligheid." Er is een kracht van Christus die hen gewillig maakt. Dat is de kracht van Christus' Geest in onderscheiding van verstandelijke overreding. De kracht van Christus opent het hart, neemt de steen er uit weg, doet de oude wil smelten en vernieuwt hem. Iets dat minder is kan dat niet doen en kan de ijzeren zenuw in hun nek niet breken.

Er is een dag voor die kracht, een tijd van eeuwigheid vastgesteld, waarop eeuwige liefde die onder een wolk was, zal blinken op het aangezicht van deze kinderen van de duisternis. Het zal hen brengen tot wonderbaar licht. Het evangelie is soms slechts als vuur dat licht geeft maar niet verwarmt, maar op die dag zal het vol zijn van kracht en zo zal het kinderen voor God voortbrengen.

Wat volgt wordt verschillend verklaard en uitgelegd. Maar volgens mij wijst het op de volgende zaken:

1. De schoonheid, de geestelijke schoonheid van hen die zo gewillig gemaakt zijn. Zij zullen voor Hem staan in de sierlijke klederen van heiligheid als zovele priesters voor God.
2. Het plotselinge van deze verandering alsof hun schoonheid als een dauw van de Heere in de morgenstond gevallen is, Micha 5: 7.
3. Een menigte van bekeerden die Christus' jongeren zijn of jonge mensen die zijn wedergeboren.

De leer, die wij uit de tekstwoorden trekken is deze:

Christus zal een volk in de wereld hebben dat gewillig zal zijn op de dag van Zijn heirkraft en dat volk zal zich van ganser harte aan Hem onderwerpen.

Ik zal nu

- I. De verdorvenheid van de wil beschouwen waarmee Christus Zijn volk vindt zowel als Hij ze in anderen aantreft.
- II. De gewilligheid bespreken van de ziel die zich aan Christus onderwerpt.
- III. Kort stilstaan bij de dag Zijner heirkraft.

I

Ik zal de verdorvenheid van de wil beschouwen die Christus in Zijn volk vindt en ook bij anderen aantreft wanneer Hij komt op een dag van Zijn heirkraft.

1. Er is een zwakheid in hun wil. Zij kunnen niet willen wat geestelijk goed en aannemelijk bij God is. Zij kunnen geen enkele daad van de wil voortbrengen die heilig is, niet meer dan een dood mens zichzelf kan opwekken. Zo blijft de mens

totdat genade zijn wil verandert. Wij hebben van nature geen kracht. "Het is God Die in u werkt beide het willen en werken naar Zijn welbehagen." "Niet dat wij van onszelf bekwaam zijn iets te denken als uit onszelf, maar onze bekwaamheid is uit God," 2 Kor. 3: 5. Zij mogen met de dwaze maagden genade wensen te hebben maar zij verlangen daarnaar alleen op een vleselijke wijze.

2. Zij hebben een afkeer van het goede. Wij gaan van nature achterwaarts en daarom moeten wij getrokken worden. Hoe onwillig is de vis om uit zijn element getrokken te worden. Zo zijn ook wij om onze eigen wegen te verlaten. Jezus zegt: "Gij wilt tot Mij niet komen opdat u het leven moogt hebben," Joh. 5: 40.

3. Wij hebben een neiging tot het kwade, onze wil helt op droevige wijze over naar de zonde. God zegt: "Mijn volk blijft hangen aan de afkering van Mij," Hosea 11: 7. Daarom zijn zij verzet op hun afgoden. Plaats Christus en de duivel, leven en dood, plicht en zonde voor hen, laat de natuurlijke wil kiezen en hij zal tot het kwade lopen als het water van een steilte.

4. Er is in de wil een weerspanning tegen de wil van God. "Het bedenken des vleses is vijandschap tegen God, want het onderwerpt zich der wet Gods niet, want het kan ook niet," Rom. 8: 7. Dit is de droevige natuurlijke staat van de mens, dat hij iets wil doen wat God verboden heeft. Zelfs de heidenen hebben erkend dat de natuurlijke gesteldheid van de mens ongeoorloofde dingen verlangt en dat hij zich haast tot verboden vrucht. Ontdoe zonde van alle voordeel en vermaak die zij belooft, toch zal de zondaar ze kiezen omdat het zonde is.

5. Er is weerbarstigheid in de wil, hij is hardnekkig in kwaad te doen. De mens wil er niet van afgekeerd worden, ook niet wanneer het zwaard van wraak boven zijn hoofd hangt. "Werpt van u weg al uw overtredingen waardoor u overtreden hebt en maakt u een nieuw hart en een nieuwe geest; want waarom zoudt u sterven o huis Israëls?" Ezech. 18 : 31. Onvernieuwde zondaars zijn de leviathan gelijk: "De werpstenen worden van hem geacht als stoppelen en hij belacht de drilling der lans," Job. 41: 20. Ja, zij zeggen tegen de vloek in: "Wij zullen vrede hebben ofschoon wij wandelen naar het goeddunken van ons hart, om de dronkenen te doen tot de dorstigen."

Dit is die verdorvenheid die wij geërfd hebben van Adam door wiens val alle vermogens van onze ziel verdorven werden. En bijzonder onze wil kwam geheel in de macht van satan waaruit wij niet verlost zullen worden dan door een dag van Gods heirkraft.

II.

Wij zullen nu spreken over de gewilligheid der ziel die zich aan Christus onderwerpt. "Uw volk zal zeer gewillig zijn."

Wat een wonderlijke verandering is dat! Dezelfde ziel die van tevoren onwillig was, is nu gewillig. Wat is de oorzaak van deze verandering? Zij maken zichzelf niet gewillig maar zij worden gewillig gemaakt. De Heere verandert hun wil, neemt de kwade eigenschappen van hun wil weg en geeft nieuwe eigenschappen. "Ik zal u een nieuw hart geven en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen en zal u een vlezigen hart geven," Ezech. 36 : 26.

Zo bepaalt de macht van God hun wil op een onfeilbare wijze. Ze volgen niet blindelings, maar zij krijgen te zien hoe op redelijke gronden hun keuze moet bepaald worden. Want God handelt met hen in elke stap als met redelijke schepsels door hun een bijzondere verlichting te geven waardoor zij weten hoe zij moeten voortgaan.

Wij zullen u dat in bijzonderheden voorstellen, door u aan te tonen wat zij onder goddelijke bearbeiding gewillig zijn om te doen, en hoe deze gewilligheid in elke stap te voorschijn komt.

1. Zij worden gewillig gemaakt om afscheid te nemen van de zonde.

"Efraïm zal zeggen: Wat heb ik meer met de afgoden te doen?" Zij waren nooit meer gewillig de zoete bete te verslinden dan zij nu gewillig zijn er afscheid van te nemen. Hun hart was vastgelijmd aan hun afgoden, maar nu in de dag van Gods heirkraft smelt de lijm. De ziel wordt gewillig er afscheid van te nemen en zij vervloeken de dag waarop zij kennis met hen gemaakt hebben. De ziel die de zonde vasthield en weigerde om ze los te laten zou een wereld willen geven om er af te raken. Nooit was er iemand die een beker vergif gedronken had meer gewillig het uit te spuwen, dan zo een ziel nu wenst van de zonde te scheiden.

Nu, vanwaar komt deze wonderlijke omkeer? De oorzaak is dat de mens gewillig gemaakt wordt. In die mens moet noodzakelijk een kracht werken waardoor hij boven alle dingen een afkeer krijgt van wat hij eertijds boven alle dingen liefhad. Dit is duidelijk wanneer u bedenkt dat de mens aan zijn afgoden vastgehecht was en onbekwaam er zich van af te wenden. "Kan een Moorman zijn huid veranderen of een luipaard zijn vlekken?" Zo min zult u goed kunnen doen die geleerd bent kwaad te doen. De zonde was daarvoor zó in zijn hart geworteld dat geen bedreigingen of beloften hem er van konden scheiden. Het moet voorzeker een sterke wind zijn die de rotsen scheurt of de sterke cederen ter aarde werpt. Sinds hij gewillig is gemaakt om van de zonde te scheiden, heeft hij ongetwijfeld iets gezien en gevoeld, wat hij eertijds niet zag of voelde.

(1) Hij heeft een onrust in zijn geweten gevoeld die oprees uit de schuld van zijn zonde. De zonde is hem hinderlijk geworden en is begonnen met hem te verontrusten en te kwellen. Hij is geworden zoals de hoorders van Petrus die verslagen werden in hun hart. Hoe zou de verslagenheid bemerkt worden indien de ziel, om zo te spreken, niet opengescheurd was? Deze onrust is hem ondraaglijk geworden. "Wie kan een verslagen geest opheffen?" O, hij is zeer benauwd geweest, want waarom zou hij het anders openbaren?

(2) Hij heeft ook iets in God gezien wat hij nooit tevoren zag. De mens zou nooit gewillig zijn afscheid nemen van de zonden, indien hij geen gelukzaligheid had gezien in de genieting van God, niet had gezien dat zonde hem van die God scheidt en hem eeuwig van Hem zal scheiden als hij in de zonde volhardt. Maar de ziel ziet zichzelf verloren en verwoest buiten God en hij is er van verzekerd dat hij daarom onder Gods wraak en vloek ligt en dat hij niet bekwaam zal zijn in het eeuwige vuur te verkeren of in verslindende vlammen te wonen.

2. Zij worden gewillig gemaakt uit zichzelf te gaan, om ontslagen te worden van hun eerste man, de wet.

Zij worden gewillig gemaakt om alle vertrouwen in hun krachten en plichten te verliezen. Zij worden gewillig om arm en leeg tot Christus te komen met niet anders dan hun ellende om zich daarop bij Hem aan te bevelen. Hun taal is: "Om Uws Naams wil o Heere, vergeef mijn ongerechtigheid want die is groot."

Nu, hier moet zeker kracht zijn. Van nature spreken wij als de spinnenkop en iedereen zegt: Ik ben alleen aan mijzelf dank verschuldigd. Het werkverbond is in onze natuur ingeworteld. Werk en verdien, doe en leef is het beginsel van al Adams nageslacht. Zij zijn geboren kooplieden en zij schamen zich om te bedelen. Hoewel hun voorraad verdwenen is willen zij liever een klein-handeltje drijven dan helemaal niets.

Uit onze eigen gerechtigheid uit te gaan is een dood. Daarom zegt Paulus: "Zo dan mijn broeders, u bent ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat u zoudt worden eens anderen, namelijk desgenen die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden," Rom. 7: 4.

Zal de spinnekop haar eigen web wegvegen wat zij uit haar eigen ingewanden gesponnen heeft? Zal een moeder de vrucht van haar eigen schoot wegwerpen, of zal een liefhebbende vrouw zichzelf ter dood brengen om vrij te zijn van haar man?

Wij moeten aan de wet als verbond gedood worden en daarom zal de ziel die gewillig gemaakt wordt zien dat haar beste werken de gunst van God niet kunnen verdienen. "Doch wij allen zijn als een onreine en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed," Jes. 64: 6. Zij zien de leegheid en de waardeloosheid van alles wat zij doen. Daarom kunnen zij niet anders dan zichzelf verfoeien zowel wegens hun zonden als wegens hun plichten.

(1) Zij voelen een volstreekte noodzaak om de Heere Jezus Christus en Zijn gerechtigheid te bezitten. Zij voelen zich ziek en daarom hebben zij een Medicijnmeester nodig. Zij voelen zich naakt, zij weten dat hun vijgenbladeren hen niet kunnen bedekken. Daarom moet God hun een kleed verschaffen, ja, een wit kleed opdat zij bekleed mogen worden.

(2) De ontdekte zondaar ziet dat hij van binnen en van buiten niets heeft om zich bij Christus aan te bevelen. Velen bederven alles door te menen dat zij iets bezitten dat Christus zal verplichten hun zaak voor Zijn rekening te nemen zoals hun tranen, gebeden, berouw of werken van liefdadigheid. Maar de ziel die werkelijk gewillig is gemaakt pleit als David in Psalm 25: 11, "Om Uws Naams wil Heere, zo vergeef mijn ongerechtigheid want die is groot." Hij komt zoals hij uitgenodigd wordt, zonder geld om het water des levens te nemen om niet, opdat het hem niet verga zoals Simon Magus, of de tovenaars, tot wie gezegd werd: "Uw geld zij met u ten verderve omdat u gemeend hebt dat de gave Gods door geld verkregen wordt," Hand. 8: 20.

(3) Hij ziet bovendien dat God en Christus hem geen onrecht zouden doen indien hij niet aangenomen werd maar verloren zou gaan. Hij zegt met de hoofdman: "Ik ben niet waardig dat u onder mijn dak zoudt inkomen." Wat er ook van hem worden mag, hij wil God rechtvaardigen. Zo zal de ziel wanneer zij teleurstellingen ontmoet zichzelf de schuld daarvan geven. Zij zal bij elke weigering zeggen: "Heere, Uw oordelen Zijn waarachtig en rechtvaardig."

3. Zij worden gewillig gemaakt om Christus als hun Zaligmaker aan te nemen en op Zijn gerechtigheid te vertrouwen.

God nodigt ons in het evangelie uit tot een geestelijk huwelijk tussen Zijn Zoon en zondaren. De meeste mensen weigeren het aanbod, maar de gewillige ziel stemt van ganser harte in met de koop en kiest Christus vóór alles, in plaats van alles en boven alles. Zij neemt Hem aan als haar Man zoals de gevangene vrouw met de overwinnaar trouwt. De ziel waagt weltevreden haar zaligheid op deze grond, om voor God te verschijnen in het kleed van Zijn gerechtigheid, om leven te zoeken in Zijn dood en genezing alleen in Zijn wonden.

Nu, er moet een kracht zijn om de ziel aldus gewillig te maken. Ieder natuurlijk mens is een vijand van Christus en daarom zal de ziel niet komen zolang ze een uitvlucht kan vinden. Er moet een trekkende kracht zijn, ja zo een kracht als in Christus werkte toen God door Zijn almachtige kracht Hem uit de dood opwekte.

(1) Wanneer de ziel aldus gewillig gemaakt is kan het niet anders of zij heeft een alles overtreffende uitnemendheid in de Heere Jezus Christus gezien. Zij heeft Hem gezien als de Parel van grote waarde. Van te voren kende zij Hem niet en daarom zei ze tot de christenen: Wat is uw Liefste meer dan een anders Liefste? Maar nu ziet zij voorzeker een schoonheid in Hem die haar hart gevangen neemt en oorzaak is dat haar ziel Hem liefheeft. De sluier is weggenomen en het deksel is van hun aangezicht afgenomen en hun ogen zien de Koning in Zijn schoonheid. Een schoonheid die hun ogen verrukt omdat ze alle geschapen heerlijkheid verduistert zoals de opgaande zon de sterren doet verbleken.

(2) Zij hebben ook een bevredigend inzicht ontvangen en een ontdekking van de onveranderlijkheid van de zaligheid door een gekruiste Zaligmaker. Anders zou hun ziel er niet in kunnen berusten. De verborgenheid van Christus is een dwaasheid voor de natuurlijke mens wanneer hij dichtbij komt om er op te zien. Maar de gewillig gemaakte ziel ontvangt een andere soort van ontdekking van Hem en wel zo een die "haar doet voornemen niet anders te willen weten dan Jezus Christus en Die gekruist." U weet hoe de wereld oordeelt over de verborgenheid van de gekruiste Christus. "Hij was voor de Joden een ergernis en voor de Grieken een dwaasheid." En dat is nu nog waar. "Zalig is echter hij die aan Christus niet geërgerd wordt."

Er waren twee dingen die de wereld deden struikelen ten opzichte van de weg van het evangelie van zaligheid.

- In de eerste plaats bracht een veronderstelde ongenoegzaamheid ten opzichte van de goddelijke volmaaktheden een ban over de Joden, de Socianen en anderen. De heidenen struikelden over de ongenoegzaamheid die zij veronderstelden in het evangelie om mensen te redden. Het leven te verwachten van een gekruisigde werd door hen beschouwd als een meest grove ongerijmdheid. Alle natuurlijke mensen bevinden in dit opzicht nog in duisternis. Daarom verwerpen zij Hem. Daarom besluit ik dat de mens die gewillig gemaakt is, een inzicht heeft ontvangen in de gepastheid van Christus om de goddelijke volmaaktheden te bevredigen. Die mensen hebben een inzicht verkregen in "de menigvuldige wijsheid Gods."
- In de tweede plaats zullen mensen die geen zorg voor hun ziel dragen haar wagen op iets waarvan zij zelf niet weten wat het is. Maar iemand die ernstig is over zijn zaligheid zal nooit zijn ziel wagen op een grond die tot dat einde niet van God gegeven is. De mens die ziet dat hij te doen heeft met een God Die wijs, rechtvaardig en almachtig is, zowel als barmhartig, zal zijn ziel niet wagen op een werk dat niet voldoet aan de wijsheid, rechtvaardigheid en almacht van God. Hij kan daarop niet vertrouwen zo min als iemand in zee wil steken op een schip dat niet zeewaardig is. Maar voor zulken is Christus alleen "de kracht Gods en de wijsheid Gods."

(3) Wie gewillig gemaakt is, heeft een gezicht op Christus ontvangen als gepast in zijn persoonlijk geval. Mensen die de waarde van hun ziel kennen zullen niet op goed geluk een middel gebruiken tot redding van hun ziel, opdat het niet bevonden worde vergif te zijn in plaats van medicijn. Daarom, wanneer de ziel in de dag der benauwdheid uitziet naar troost en in de wereld slechts nietige vertroosters ontmoet, zo komt ze tot Christus Die Zichzelf aan die ziel ontdekt. Wanneer dan de ziel Zijn gepastheid ziet besluit zij zich op Hem te wagen als zijnde Ene Die machtig is zalig te maken en in alle opzichten bekwaam om in haar noden te voorzien.

4. De ziel wordt gewillig gemaakt het juk van Christus' geboden op zich te nemen.

Haar taal is: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" De ziel is ontvlucht aan de vurige wet op Sinaï. Hij wil graag in Sion zijn en daar dezelfde geboden ontvangen. Hij is gewillig om te bukken en Christus' last op zich te nemen en hij is droevig dat hij Zijn juk niet beter kan dragen. De oren die van te voren gesloten waren zijn nu geopend. Hij zegt: "Spreek Heere, want Uw knecht hoort."

Er moet hier een overwinnende kracht zijn, want wat kan anders de ijzeren zenuwen in hun nek breken en de os temmen die niet aan het juk gewend is. De wilde ezel kon nooit eerder getemd worden dan toen Gods kracht werkte. Hieruit blijkt dat de gewillige ziel een schoonheid ziet in heiligheid, een rechtvaardigheid in de Gods geboden en een verfoeilijkheid in de zonde. Hij acht alle voorschriften van God betreffende alle dingen recht te zijn, hij haat elke valse pad. Indien de zonde even zoet is als vroeger, indien zij geen schoonheid zien in heiligheid, dan behoren zij zeker niet tot het zeer gewillig volk. Het zal hen niet baten om te beweren dat zij Gods kracht voelen, tenzij zij leesbare brieven zijn die God gewillig heeft gemaakt, zonder aanzien van persoon.

5. De ziel wordt gewillig gemaakt om Christus' kruis te dragen, Hem in Zijn wegen te volgen door vuur en water.

Hij stelt alles wat hij heeft tot Christus' dienst, huizen en landen, familiebetrekkingen en zelfs zijn leven. De glimlachen van de wereld kunnen hem niet verleiden en de bedreigingen van de wereld kunnen hem niet afdrijven. Wanneer Christus veracht en verworpen wordt door mensen zal de gewillig gemaakte ziel Hem toch belijden.

Nu, hier moet zeker een sterke kracht zijn om een mens zo gewillig te maken, niet alleen om te lijden, maar om te lijden voor Zijn Naam en heerlijkheid en om Zijn banier in de wereld omhoog te houden. Liever voor Hem te lijden, dan tegen Hem te zondigen. "Want u is uit genade gegeven in de zaak van Christus niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden," Filipp. 1: 29. Daarom is de zonde bitterder voor de gewillige ziel dan de dood en dan alle lijden waaraan zij blootgesteld kan worden. Nu, wanneer beide aan hen voorgelegd worden en zij het lijden kiezen, dan is dat een bewijs dat de zonde voor hen allermeeest bitter is. Hier zult u in een tijd van beproeving de ondergang zien van vele belijders, want de zonde was voor hen nooit bitter. Daarom bereidt de Heere Zijn volk voor op lijden, door hen de bitterheid van de zonde te laten voelen.

Daarentegen, Christus is zoeter voor de gewillige ziel dan al de vermaken en voordelen van de wereld, want anders konden zij niet gewillig zijn om die alle te verzaken om Christus' wil. Helaas, velen vonden nooit zoveel zoetheid in Christus dan in een begeerlijkheid. Daarom laten zij Hem gaan en keren weer terug tot hun begeerlijkheden. Sommigen ontvangen een half gezicht op Christus' dierbaarheid en vandaar een halve gewilligheid. Maar de wereld en haar begeerlijkheden blijven voor hen zoeter dan Christus en daarom verlaten zij Hem wenend zoals Orpa.

6. De gewillige ziel is gewillig om naar Christus te gaan en bij Hem te zijn in Zijns Vaders huis.

Ik zeg niet, dat zij allen volkomen gewillig zijn om te sterven. Misschien hebben zij gebrek van verzekering van een veilige overtocht naar de hemel. Maar ik wil dit zeggen: Indien Christus hen zou willen wegnemen naar Zijns Vaders huis dan zouden zij graag vaarwel zeggen tot alles wat beneden is en met Hem gaan.

Er moet een almachtige kracht zijn om iemand te overreden om eeuwige gemeenschap

met God in de hemel te begeren. "Dankende den Vader Die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht," Col. 1 : 12. Daaruit blijkt dat de gewillige ziel een alles overtreffende liefde tot Christus heeft en een verlangen tot gemeenschap met Hem. Ja, zulk een gemeenschap die nooit bewolkt of onderbroken zal worden. Zij zijn ongewillig dat te missen en hun ziel verlangt er naar.

III.

Wij zullen nog enkele opmerkingen maken over de dag van Gods heirkraft.

1. Hoewel het evangelie een lange tijd aan een volk gepredikt kan worden, zijn er toch sommige bijzondere tijden waarop gezien wordt als dagen van heirkraft. Het Woord gaat niet altijd samen met dezelfde kracht. Dagen waarop het evangelie voor het eerst tot een volk komt, dagen van vervolging, dagen wanneer de Geest der gebeden wordt uitgestort en tijden van sacramentsbediening. Zulke dagen zijn gewoonlijk meer dagen van heirkraft dan andere.

2. Er is een bestemde tijd voor het toebrengen van al Gods uitverkorenen en dat is voor hen persoonlijk een dag van heirkraft. Zo ging het met de Israëlieten toen eindelijk de bestemde tijd aanbrak, diezelfde dag toen alle heiren des Heeren uit het land van Egypte trokken. God, die de tijd van hun natuurlijke geboorte bestemde, bestemt ook de tijd van hun geestelijke of nieuwe geboorte. Er is een dag en uur waarin eeuwige liefde op de ziel zal neerdalen.

3. Er gaat gewoonlijk een donkere nacht aan deze dag van Gods heirkraft vooraf. De ziel wordt geleid naar de plaats waar het vonnis moet voltrokken worden vóór de pardonbrief wordt gegeven. Zij worden neergeworpen vóór zij worden opgericht. Het geweten ontwaakt, het hart wordt benauwd vóór vrede en gezondheid aan de ziel wordt geschonken.

4. Wanneer deze dag van heirkraft aanbreekt wordt de ziel gewillig gemaakt, de vesting van het hart wordt ingenomen en de Koning der ere treedt het hart binnen, werpt de oude bewoners eruit en brengt er nieuwe in.

Op die dag worden drie dingen gedaan.

- Christus geeft de laatste slag en door een almachtige kracht opent Hij de gevangenisdeur en zo is het de dag waarop de gevangene in vrijheid wordt gesteld.
- De Geest van Christus is in arbeid om hen voort te brengen en zo is het hun geboortedag.
- Christus ontvangt de toestemming van de bruid en zo is het hun ondertrouwdag.

TOEPASSING

Bid ernstig om een dag van Gods heirkraft. Er zijn drie dingen die wij zeer nodig hebben en op een dag van heirkraft zullen wij ze krijgen.

1. De genaden van de Geest in het volk van de Heere onder ons, die nu vervallen en kwijnend zijn, zullen op zo een dag verlevendigd worden. Een huwelijksdag is een feestdag voor de vrienden van de bruidegom wanneer de bruidegom giften aan hen uitdeelt. Het volk van de Heere heeft nodig dat zij gewilliger worden gemaakt, opdat de traagheid in de plichten van hun geest wordt afgenomen.

2. Zo een dag brengt vele nieuwe vrienden tot Christus. Ze worden uitgeleid uit satans koninkrijk tot het koninkrijk van Gods geliefde Zoon.

3. Die dag is de oorzaak dat vijanden, die niet door Christus gekocht zijn, zich

geveinsd zouden onderwerpen. Ze zullen niet zo openbaar komen in hun goddeloosheid die in onze dagen aan alle kanten uitbreekt.

Toon dat u tot Christus' volk behoort door u aan Hem te onderwerpen. Op deze dag richt Hij Zijn banier op in deze plaats. Wij nodigen u uit in Zijn naam om u niet langer tegen Hem te verzetten, maar dat u tot Hem zult gaan en uzelf aan Hem zult overgeven.

1. Overdenk wat u bent als u zich niet aan Christus onderwerpt, want dan heersen vreemden over u. Indien u Hem niet toebehoort dan bent u slaven van de duivel en dienaars van zonde. Hoe kunt u dat boven Christus kiezen? "Wat baat het een mens zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel, of wat zal hij geven tot lossing zijner ziel?" Bent u zo begerig naar het vermaak of het voordeel van de wereld, dat u uw eigen ziel er aan waagt?,

2. Overweeg dat Christus een verheven Koning is. Hij is gezet aan Vaders rechterhand, op Zijn troon. Wilt u Hem geen verblijf in uw hart toestaan? De verwerping van Christus in Zijn vernedering werd aan de Joden zwaar gestraft, maar wat zal van u worden als verachters, van een verheerlijkte Christus?

3. Hij is Priester zowel als Koning. Het is alleen door kracht van Zijn offer en voorbeding dat u genade kunt krijgen. Vroeg of laat, u zult voor Hem moeten bukken. Wij moeten allen geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus. Voor Hem zal alle knie buigen en alle tong zal Hem belijden. Indien u zich niet gewillig aan Hem onderwerpt dan zal Hij u tot Zijn voetbank maken. Buig voor Hem, want Hij is een genadige Koning.

Onderzoek u zelf of u wezenlijk iemand bent die zich eerlijk aan Hem onderwerpt. Bijzonder u die denkt aan te gaan aan de tafel des Heeren, onderzoek of u een gewillig volk bent. Beproof uw gewilligheid.

1. Indien uw gewilligheid oprecht is dan zal een bovennatuurlijke gewilligheid zijn geschonken op een dag van heirkraft. Wilde haver groeit zonder arbeid maar broodkoren vereist arbeid en moeite. Gewilligheid die gemakkelijk verkregen wordt verdwijnt ook gemakkelijk. Zo was het met de hoorders op steenachtige aarde en met hen die het zaad ontvingen onder de doornen. Het kind dat nooit iets bitter aan de borst proefde wil er graag weer aan. En de ziel die gewillig is Christus aan te nemen maar nooit de bitterheid van de zonde proefde die zal Hem niet lang volgen.

2. De oprechte gewilligheid is vergezeld van verstand. De ziel die werkelijk gewillig is, doet een verstandige keus. Velen in hun voorgewende keus van Christus doen een blinde keus omdat zij Hem niet kennen. Daarom zullen zij Hem verlaten.

3. De oprechte keus wordt bedaard gedaan. De ziel gaat neerzitten en berekent de kosten, maar een haastig besluit houdt geen stand.

4. Het is een volkomen gewilligheid. Filippus zeide tot de Moorman: "Indien u van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd, dat u gedoopt wordt." En hij antwoordde en zeide: "Ik geloof, dat Jezus Christus is de Zoon van God." Dat is te geloven met het hele hart, wanneer de ziel Christus kiest met alles wat Hij gebiedt. Want Zijn wil wordt hun dierbaar en liefelijk en zij willen die opvolgen zelfs al was er geen hel tot straf en geen hemel tot beloning. Maar helaas, velen zijn slechts gewillig om Christus als een brug te gebruiken om hen over het water van Gods toorn heen te helpen.

5. Zij die deze keus doen aarzelen niet. Oprechte gewilligheid wil van geen uitstel weten.

- *Hiertegen kan iemand inbrengen dat hij vreest niet tot Christus' volk te behoren.*

Ik antwoord u: Indien u iemand bent die gewillig gemaakt is dan bent u zeker een van de Zijnen.

- *Een ander kan tegenwerpen dat hij vreest dat Christus naar zijn opzicht niet gewillig is.*

Ik zeg u: Dat is een droevige twijfel aan Zijn welmenendheid. Of meent u dat Hij met u spot, terwijl Hij u uitnodigt en u een vriendelijke ontvangst belooft? Nee, bedenk dat als Christus niet gewillig was, u niet gewillig zou zijn gemaakt. "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad." Hij is het Die u gewillig heeft gemaakt.

- *Indien u zegt dat u uw hart niet gewillig kunt maken maar dat het zo weerbarstig is en zo afkerig van bukken,*

dan antwoord ik u: Is dat uw moeite en last? Het is een goed teken. Bent u gewillig om gewillig gemaakt te worden? Dat is enigermate gewilligheid. Ziet u die schoonheid in Christus, die hatelijkheid in de zonde, dat u bedroefd bent dat uw hart zo aan de zonde verkleefd is, dan zeg ik u dat u tot dat gewillig volk behoort.

Amen.

5. De ellende van de mens in zijn natuurstaat.

Daarom gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welke allen gezondigd hebben. Romeinen 5: 12.

Deze woorden geven ons een les die ons door alle filosofische boeken gegeven kan worden. Die wijsgeren hadden enig inzicht in de armoede en ellende van de menselijke natuur, maar zij waren uiterst onkundig van de oorzaak van de vervallen toestand van de mens, en van al de ellenden waaraan hij blootgesteld is. Wij allen zien dat er een vloed van ellende over de wereld gaat, maar op welke wijze de sluis daartoe werd geopend, kunnen wij alleen leren door Goddelijke openbaring. Nu, in onze tekstwoorden wordt het ons verteld: "Door één mens is de zonde in de wereld ingekomen," en de zonde werd op de hielen gevolgd door ellende. Die éne mens was Adam, de natuurlijke stam, en het verbondshoofd van alle mensen.

In deze woorden vinden wij:

1. Een vloed van ellende die gaat over de wereld. Zij wordt er door overstroomd, want wij lezen dat "de dood tot alle mensen doorgedaan is." Om dit goed te verstaan moeten wij onze tekstwoorden vergelijken met Gen. 2: 17, "Ten dage als u daarvan eet zult u de dood sterven." Deze vreselijke bedreiging is direct uitgevoerd toen de mens het gebod overtrad. In de dood, waarmee gedreigd was, was het verlies van de gemeenschap met God inbegrepen, Tijdens het behandelen van deze leer zal ik aantonen:

Wat bleek in de vervulling van de bedreiging, toen God de mens uit het paradijs verdreef, en een hemelse wachter stelde.

- Dit was om te voorkomen dat de mens zou toegaan tot de boom des levens.
- Er is ook in begrepen dat de mens kwam onder Gods toorn en vloek, zoals in de bedreiging gezegd was. Dit is de geestelijke dood.
- Ook de tijdelijke dood is daarbij ingesloten, met al de ellenden van dit leven en van de dood zelf.
- Daarbij kwam de eeuwige dood, wat blijkt uit de verdrijving van de mensen uit het paradijs en uit zijn verwijdering van de boom des levens. De apostel zegt dat deze bedreigde dood "doorging tot alle mensen."

"Het is den mens gezet eenmaal te sterven," dat wil zeggen de natuurlijke dood. Er is geen geweer in deze strijd. Alle mensen zijn geestelijk dood, dood voor God en dood ten opzichte van de zaligheid. En zij allen zijn onderworpen aan de eeuwige dood, in de scheiding van ziel en lichaam van God en van de gelukzaligheid in de toekomstige wereld.

2. Nu zullen wij aantonen hoe de sluis waardoor de ellende de wereld overstroomde, werd geopend.

- Ten eerste, door "één mens," als persoonlijke oorzaak, waarmee Adam bedoeld wordt.
- Ten tweede, door de werkelijke oorzaak, de zonde van Adam in het eten van de verboden vrucht. Deze zonde was de zonde van allen, zoals er geschreven is: "in welke allen gezondigd hebben." Niet in hun eigen persoon, want kinderen die gestorven zijn toen zij nog geen dadelijke zonden gedaan hadden, hebben in Adam

gezondigd. Deze zonde van de eerste mens is de oorzaak van alle ellenden die over het menselijk geslacht gekomen zijn.

Onze tekst verschaft de volgende leer:

Alle mensen zijn door hun val de gemeenschap met God verloren. Iedereen is gekomen onder Zijn toorn en vloek en daardoor gebracht onder al de ellenden van dit leven, onder de dood zelf en onder de eeuwige smarten van de hel.

- I. Alle mensen zijn ellendig geworden.
- II. Die ellende werd veroorzaakt door hun val in Adam.
- III. Wat is die ellende, die door de val over alle mensen is gekomen?
- IV. Uit deze leer enkele gevolgtrekkingen afleiden tot toepassing.

I. Dat het menselijk geslacht en derhalve alle mensen ellendig zijn, heeft geen beredeneerd bewijs nodig. De droeve ervaring van alle eeuwen bevestigt de waarheid van deze bewering. Menigten van ellenden ontvangen ons zodra wij in de wereld komen, en een of andere smart blijft ons bij totdat wij in het graf liggen. Laten mensen in vodden gekleed zijn, of een kroon dragen, de algemene kleding van allen is, ellende. Elke zucht, elke traan of angstige blik is er een bewijs van.

II. Dat deze ellende door de val over het mensdom kwam is duidelijk uit de tekst. De mens kwam niet uit de hand Gods voort met tranen in zijn ogen, of met droefheid in het hart, of met een last op zijn rug. Hij behoefde nooit een rouwgewaad of treurkleed aan te trekken, dan toen hij zich door de zonde van alle klederen beroofd had. De dood kon nooit de poorten van de wereld binnentreden, dan toen de zonde ze wijd had opengezet. Eén zonde liet de vloed binnen, en vele zonden volgden en deden de stroom aangroeien. De eerste stuurman liet het schip op een rots te pletter lopen, en allen die er in waren werden in een zee van ellende geworpen. Onze eerste ouders vielen, en wij in hen zijnde voelden met hen de droeve en treurige gevolgen van hun val.

III. Ik ga door om aan te tonen wat die ellende is welke door de val alle mensen heeft aangegrepen. Ik zal dit doen door drie dingen te noemen.

- ? Ten eerste, zal ik u vertellen welk een verlies de mens door de val leed.
- ? Ten tweede, wil ik aantonen waaronder hij door de val gebracht is.
- ? Ten derde, moet ik u voorstellen waaraan de mens onderworpen is geworden als gevolg van de val.

? Ten eerste. Laten wij het verlies wat de mens door de val leed beschouwen.

Hij heeft de gemeenschap met God verloren. Hij genoot ze voordat het dodelijk tijdperk intrad, maar nu heeft hij ze verloren.

Hij verloor twee voorrechten.

- Ten eerste, een zaligmakend aandeel in God als zijn God. De mens kon God zijn eigen God noemen, zijn Maker, zijn Vriend, zijn Deel, want hij stond met Hem in een verbond.
- Ten tweede verloor hij de liefelijke en troostrijke gemeenschap en omgang met God, en dit alles zonder een Middelaar, omdat God en de mens geen vijanden van elkaar waren en er geen geschillen tussen hen waren. Hij verloor deze aangename

en liefelijke gemeenschap, zoals blijkt uit Gen. 3: 8, waar gezegd wordt: "En zij hoorden de stem van de Heere God, wandelende in de hof, aan de wind des daags. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de Heere God in het midden van het geboomte des hofs." Als God voorheen tot hen sprak, was het verkwikkend en troostrijk voor hen, maar nu was het hun een verschrikking. Hieruit bleek dat alle omgang verbroken was.

Zo had dan de mens God verloren, zoals wij in Ef. 2: 12 lezen: "Geen hoop hebbende en zonder God in de wereld." Dit was het grootste verlies dat de mens ooit kon lijden en het was de bron van alle andere verliezen. Hij is niet meer de God van gevallen mensen, totdat zij door een nieuw verbond een nieuw aandeel in Hem ontvangen. Het verliezen van God was het grootste van alle verliezen en de grootste van alle ellenden. Was de zon voor altijd aan de hemel verduisterd geworden, dat zou niet zo een verlies geweest zijn als dit. God is de Oorzaak en Fontein van alle goed, en Hem te verliezen moet het verlies zijn van alles dat goed en uitnemend is. De mens is totaal niets zonder God. Een niets in de natuur zonder Zijn algemene tegenwoordigheid, en een niets in gelukzaligheid zonder Zijn genadige tegenwoordigheid. "Er is een leven in Zijn goedgunstigheid," Psalm 30: 6. "Want Uw goedertierenheid is beter dan het leven," Psalm 63: 4. Op die dag dat de mens viel, werden de fundamenten van de aarde bewogen en alles viel samen neer. Geest en leven vertrokken van alle mensen en lieten allen dood achter, want zij hadden God, de Fontein van leven en zaligheid, verloren.

Hieruit trekken wij de volgende conclusies:

1. De mens is een slaaf van de duivel. In 2 Tim. 2: 26 lezen wij: "Opdat zij wederom ontwaken mochten uit de strik des duivels, onder welke zij gevangen waren tot zijn wil." Wanneer de ziel vertrokken is, mogen mensen met het lichaam doen wat zij willen; en wanneer God vertrokken is, mag de duivel met de ziel doen wat hij wil. Een mens zonder God is als Simson zonder zijn haar, geheel zwak en onbekwaam om zijn geestelijke vijanden te weerstaan, zoals Simson om de Filistijnen te weerstaan. Satan heeft over natuurlijke mensen de macht van een meester, "weet u niet, dat wien u uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, u dienstknechten bent desgenen wien u gehoorzaamt?" Rom. 6: 16. Zodat wanneer de meester hun gebiedt te gaan, dan gaan zij, en wanneer hij hun gebiedt te komen dan komen zij. Satan heeft over natuurlijke mensen de macht van een overwinnaar, en zo maakt hij hen tot slaven en vazallen. Hij heeft over hen de macht van een cipier, en houdt hen vastgebonden in ketens, zodat zij niet aan zijn klauwen kunnen ontsnappen. De kracht van Christus is nodig om "den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis." Jes. 61: 1.

2. De mens heeft zijn verbondsrechten op de schepsels verloren, die hij had toen hij in vrede met zijn Maker leefde. Daarom werd Adam uit het paradijs verdreven. Mensen hebben nu geen ander recht meer op de schepsels of hun dienst, dan alleen die ze hebben in algemene voorzienigheid. Dit zal alleen hersteld kunnen worden door hun komen onder de band van het nieuwe verbond.

3. De mens zoekt vruchteloos naar voldoening in de schepsels, als een arm kind dat van de borst is genomen, aan de droge borsten van de schepsels gaat zuigen, waar niets anders is te vinden dan voortdurende teleurstellingen.

4. De mens kan zichzelf niet meer helpen. "Zonder Mij kunt u niets doen," Joh. 15: 5.

Zijn hulp is alleen in God in Christus. Zonder Hem is het voor ons onmogelijk iets te doen. Hij is als een arm naakt kind dat zichzelf niet kan helpen. "Geen oog had medelijden met u, om u een van deze dingen te doen, om zich over u te erbarmen. Maar u bent geworpen geweest op het vlakke des velds, om de walgelijkheid van uw ziel, ten dage toen u geboren waart," Ezech. 16: 5. Hij is als iemand die droevig gewond is, en geen pleister heeft om die op de wond te leggen. Ach, hoe ellendig is de toestand van de mens in zijn val!

? Ten tweede. Wij zullen nu aantonen in welke omstandigheden de mens door zijn val is gekomen.

1. Hij is gekomen onder Gods toorn. Vandaar worden zondaars gezegd "kinderen des toorns" te zijn, Ef. 2 : 3. Dit betekent:

(1.) Zondaren liggen onder het ongenoegen van God. Hij kan geen vermaak in hen vinden, maar Zijn ziel heeft een afkeer van hen. Er is een heilig vuur van gramschap in Zijn wezen, dat tegen hen brandt. Als de zon voortdurend onder een wolk was, en de hemel altijd met zwartheid bedekt waren, wat een ellendige plaats zou de wereld dan zijn! Maar dat is niets, vergeleken met de Goddelijke toorn. "Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid naardat Gij te vrezen zijt?" Psalm 90: 11.

(2.) God handelt met hen als met Zijn vijanden. "Een ijverig God en een wreker is de Heere, een wreker is de Heere, en zeer grimmig: een wreker is de Heere aan Zijn wederpartijders, en Hij behoudt de toorn aan Zijn vijanden," Nahum 1: 2. In Jes. 1: 24 lezen wij: "Daarom spreekt de Heere Heere der heirscharen, de Machtige Israëls: O wee! Ik zal Mij troosten over Mijn wederpartijders, Ik zal Mij wreken van Mijn vijanden." Machtige mensen tot vijanden te hebben, is droevig. Maar God tot vijand te hebben is boven alle beschrijving vreselijk. Wij kunnen niet met Hem strijden en niet voor Hem vluchten, en Hij kan de twist met ons tot in alle eeuwigheid voortzetten.

2. De mens ligt onder de vloek van God. "Want daar is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen," Gal. 3: 10. Nu, Gods vloek is de keten over een zondaar, waarmee hij gebonden is tot alle schrikwekkende gevolgen van de toorn van God. Dit is het vreselijke juk wat de verbroken wet strengelt om de nek van iedere zondaar in zijn natuurstaat. Gods vloek is een binden van de zondaar aan de staak, opdat de wet en de rechtvaardigheid van God al hun pijlen in zijn ziel mogen schieten, en dat hij zal ondervinden alle ellenden en plagen die voortvloeien uit de wrekende gramschap van God.

Zo is iedere zondaar, zolang hij in zijn natuurstaat leeft, onder de toorn en vloek van God. Dit is een last die zondaars zal doen zinken in de onderste hel, indien dat gewicht niet wordt afgenomen door Hem Die geworden is onder de wet, en de vloek daarvan droeg.

? Ten derde. Laten wij nu beschouwen, waaraan de mens onderworpen is geworden, zowel in deze als in de toekomstige eeuwigheid.

In deze wereld is hij onderhevig aan alle ellenden van dit leven. Deze zijn tweevoudig. In de eerste plaats uitwendige ellenden.

Er is een vloed van deze ellenden waaraan de mens onderworpen is.

(1.) Gods vloek is uitgesproken over de schepsels. "Het aardrijk is om uwentwil

vervloekt," Gen. 3: 17. Onder het gewicht van deze vloek zucht de hele schepping en is in arbeid, uitziend naar verlossing. Het is niet het zuchten van een vermoeid beest dat van zijn last wenst ontheven te worden, maar het is een zuchten over de gevolgen van de val van de mens. Het verraad en de opstand van de mens tegen zijn rechtmatige Heere en Wetgever, bracht benauwdheid en ellende over alles dat tot zijn gebruik geschapen was. Het is als wanneer de majesteit van een vorst geweld wordt aangedaan door zijn onderdanen, wanneer zij tegen hem opstaan. Alles wat hen toebehoort, wat de vorst hun door vrije gift gegeven had, wordt dan verbeurd verklaard en van hen genomen. Hun landen, paleizen, vee, ja alles wat hun toebehoort, dragen het merk van zijn soevereine toorn. In Deut. 28: 15 staat geschreven: "Het zal geschieden, indien u de stemme des Heeren uws Gods niet zult gehoorzaam zijn om waar te nemen dat u doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied, zo zullen al deze vloeken over u komen en u treffen."

(2.) Uitwendige ellenden zoals zwaard, hongersnood en pest. De vloek van de Heere maakt menigmaal de hemel als koper en de aarde als ijzer, de wolken worden opgebonden en houden de regen in, zodat de vruchten van de aarde verdrogen. Door de vloek ontstaan verdeeldheden, oorlog en oproer in een koninkrijk. Al de verwarringen en wanorde die onder mensen worden waargenomen, zijn de ellendige vruchten en de natuurlijke gevolgen van de zonde. Het vuur van tweedracht in families, steden en onder volken wordt er door ontstoken en aangeblazen. Dit is die razernij die als een smokend vuur uit de hel opkomt, en de hele wereld in brand zet. Hoogmoed en eerezucht, hebzucht en begeerte naar wraak, hebben de wereld tot een toneel van de bloedigste treurspelen gemaakt. Wij vinden in de Schrift sommige vreselijke bedreigingen met deze oordelen. Zij worden alle opgesomd in één vers in Ezech. 5: 17, waar wij lezen: "Ja honger en boos gedierte die u van kinderen beroven zullen, zal Ik over u zenden; ook zal pestilentie en bloed over u omgaan, en het zwaard zal Ik over u brengen; Ik de Heere heb het gesproken."

(3.) De mensen zijn onderworpen aan ellenden in het lichaam, ziektes en lichamelijke pijn, als brandende koorts, slopende tering, wanstaltige mismaaktheden, jicht en nierstenen, en al de akelige gevolgen van verwoestende ziektes en plotseling opkomende pijnen. De zonde heeft het menselijk lichaam gemaakt tot een kweekplaats van kwalen, en heeft er de zaden van verderf en ontbinding in geplant, en heeft de mens vatbaar gemaakt voor aanvallen van alle ziektes, van de smartelijke steen tot de verwoestende tering toe.

(4.) Wij zijn onderworpen aan ellenden in onze omstandigheden, in verliezen, kruisen, onrechten en verdrukkingen. Hoe velen lijden zware verliezen in zaken door het bankroet van hun schuldenaars, door oneerlijke praktijken en duistere handelingen, door bedrog en slinkse streken, door afpersing en roof?

(5.) Wij zijn onderworpen aan ellenden door aantasting van onze naam, door schande en blaam die er op wordt geworpen. De staat van velen is er door aangetast, en gehele families zijn vervallen tot armoede en verachting, hoewel zij van te voren een goede positie in de wereld hadden. Velen zuchten in nijpend gebrek en kwellende moeilijkheden, en toch beschouwen zij zelden de bittere wortel waaruit al die ellenden voortkomen. Het is de zonde die de mensen arm maakt, die hen min, laag en veracht in de wereld doet zijn. Het is de zonde die verachting en schande op hun naam brengt.

(6.) Wij ondervinden ellenden in ons beroep of ambt. Die zijn vaak vol moeite, arbeid en teleurstelling. Mensen maken winst en zij ontvangen die in een doorboorde buidel, zij zwoegen en zij vermoeien zichzelf tevergeefs. Vanwaar komen onze zorgen en vrezes anders dan van de zonde? Vrees is de koude koorts in de ziel, en die doet ze schudden en beven. Vanwaar komen al onze teleurstellingen in onze hoop en

verwachting, dan van de zonde? Wanneer wij voorspoed verwachten is er een kruis; wanneer wij honing en zoetheid verwachten vinden wij gal en alsem.

(7.) Er overkomen ons vele ellenden in hen met wie wij omgaan, in valse en verraderlijke vrienden, in ongelijke huwelijken, in harde en wrede meesters, in ontrouwe en plichtvergetende dienaars. Het is de zonde die kinderen ondankbaar en ontrouw aan hun ouders maakt. Terwijl zij voor hun ouders op gevorderde leeftijd behoorden te zijn als een stok en staf, zijn zij dikwijls als een zwaard om hun ziel te doorsteken. Het is de zonde waardoor sommige vrouwen hun man niet vrezen.

In de tweede plaats ondervindt de mens inwendige geestelijke ellenden.

(1). De geest is blind, want de duivel steekt de ogen uit van hen die het licht van het evangelie niet willen ontvangen.

(2). Er zijn velen "overgegeven in een verkeerde zin," Rom. 1: 28. Daardoor zijn zij van God verlaten en zien geen onderscheid tussen goed en kwaad. Zij nemen bitter voor zoet, en zoet voor bitter.

(3). Velen zijn onderworpen aan "een kracht der dwaling," 2 Thess. 2: 11, waardoor zij de waarheid verloochenen, en zitten te suffen bij de inbeeldingen van hun eigen hart, en leugens voor waarheid aannemen.

(4). Er is een "hardheid des harten" Rom. 2: 5, waardoor der mensen harten verhard en vervreemd worden van de vreze van de Heere, en ondoordringbaar worden voor overtuiging en voor middelen die gegeven zijn om mensen te doen ontwaken.

(5). Velen zijn overgegeven tot "oneerbare bewegingen," Rom. 1: 26. Zij verlangen gretig naar zonde en ijdelheid, en alle soorten van onreinheid, zonder acht te geven op de inspraken van de rede en van het natuurlijke geweten.

(6). Hoevelen zijn ellendig door vrees, zorg en schrik van de consciëntie, waardoor de mensen gepijnigd worden, het leven verbitterd wordt en die dikwijls als een nasleep de dood veroorzaken. "De zondaren zijn verschrikt, beving heeft de huichelaars aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons die bij een verterend vuur wonen kan, wie is er onder ons die bij een eeuwige gloed wonen kan?" Jes. 33: 14.

Eindelijk is de mens aan het einde van zijn leven onderworpen aan de dood. "De bezoldiging der zonde is de dood," Rom. 6 : 23. De ziel moet van het lichaam scheiden, en de mens valt in de handen van de koning der verschrikking, en moet nederdalen naar het huis dat bestemd is voor alle levenden.

Hier zou men kunnen komen met de volgende vraag:

Als deze dingen de gevolgen zijn van de val, hoe komt het dan dat zij, die verlost zijn van de vloek van de wet en van de toorn van God door Jezus Christus, zij toch aan deze uitwendige ellenden onderworpen zijn, en moeten sterven zowel als anderen?

Hierop antwoord ik dat de verlossing van de gelovigen in dit leven slechts onvolmaakt is. Maar wanneer zij vrij zullen zijn van zonde, zullen zij ook vrij zijn van al de genoemde ellenden.

Evenwel, er is een groot onderscheid tussen de ellenden van de gelovigen en de ongelovigen. Want de angel van de toorn van God, als Richter, is voor de godzaligen uit de ellenden weggenomen, en daarom zijn zij niet meer de uitvoering van de bedreigingen van het verbond der werken, maar van die van het verbond der genade, zoals wij lezen in Psalm 89: 31 en 33, "Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten en in Mijn rechten niet wandelen, zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen."

En waarom mag de Heere sommige dingen die bedreigd waren onder het verbond der

werken, niet een evangeliemerk geven en ze opleggen overeenkomstig het tweede verbond, zowel als Hij doet met de geboden, die zij nog altijd verplicht zijn te onderhouden?

Wij zullen nu beschouwen waaraan de mens door zijn val onderworpen zal zijn in de toekomstige eeuwigheid. Als hij sterft zonder dat zijn zonden vergeven zijn, zal hij eeuwig in de helse pijn zijn. Daar zal de Jordaan van toorn buiten zijn oevers treden, en dat in alle eeuwen van eeuwigheid.

Deze kwellingen van de hel bestaan in twee dingen, straf van gemis en straf van gevoel.

1. In de straf van gemis. Deze is onuitsprekelijk groot en kan niet voldoende onder woorden gebracht worden door de tong van mensen. Ik zal niet breedvoerig in bijzonderheden treden, maar er slechts een vluchtige blik op slaan.

- (1.) Zij zullen alle goede dingen missen die zij hier in de wereld genoten, hun weelde, hun rijkdom, hun voordelen en genoegens, en alles waarop zij hun hart hadden gezet toen zij in de wereld waren.
- (2.) Zij zullen de gunstige tegenwoordigheid en de nodiging van God en Christus missen. Zij zullen voor eeuwig verbannen zijn van het zalig aanschouwen van God in heerlijkheid. Want Hij zal in de laatste dag tot hen zeggen: "Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is," Matth. 25: 41.
- (3.) Zij zullen het gezegend gezelschap en de vergadering van de heilige engelen en van de verheerlijkte heiligen in de hemel missen.
- (4.) Zij zullen de heerlijkheid en zaligheid daarboven missen.
- (5.) Er zal daar niemand zijn die medelijden met hen heeft, of hen beklagen zal in hun ellende en smart.
- (6.) Zij zullen geen hoop hebben of enige verwachting om verlost te worden uit hun ellende.
- (7.) Er zal daar geen mogelijkheid zijn van uit de gevangenis verlost te worden.

De mond van de put zal voor eeuwig over hen gesloten zijn, en hun boeien zullen nooit worden losgemaakt. Zo zullen zondaren in de hel alles missen wat goed en aangenaam is, zelfs God, het hoogste goed, en zij zullen verstoken zijn van al de zaligheid die Hij bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.

2. Wij zullen nu beschouwen wat de straf van gevoel zal zijn.

Zij zullen de allersmartelijkste kwellingen beide in ziel en lichaam lijden, zonder enige onderbreking en dat voor eeuwig. Die kwellingen gaan alle beschrijving te boven. De vreselijkste voorstelling daarvan is altijd minder dan de werkelijkheid. De psalmist zegt: "Wie kent de sterkte Uws toorns, naardat Gij te vrezen zijt?" Wie kan zeggen welke plagen en weeën de oneindige rechtvaardigheid en almachtige kracht bereid hebben voor hardnekkige zondaren? O, dat wij ons mochten laten overreden om de toekomstige toorn te ontvluchten, opdat wij niet vallen in de handen van de levende God. Dat wij geen droevige voorwerpen van eeuwige wraak worden gemaakt.

IV Wij zullen besluiten met enkele conclusies.

1. Ziehier het grote kwaad van de zonde. Velen achten het slechts een geringe zaak Gods heilige en rechtvaardige wet te overtreden. Zij kunnen vloeken en zweren, liegen en stelen en andere zware misdaden plegen, zonder enig berouw of wroeging. Maar als zij de droevige gevolgen van de zonde onder ogen wilden zien, zouden zij van andere gedachten zijn. Zonde is de ergste van alle kwaden, en wordt gevolgd door alle soorten kwaad. Zij heeft een vloed van ellende over de wereld gebracht, die de hele schepping heeft overstromd. Hieronder zucht de aarde en al haar inwoners. Zij is de grote scheiding tussen God en zondaren. Zij heeft de deur van toegang tot God gesloten, en heeft ons blootgesteld aan Zijn gramschap en vloek in dit en het toekomstige leven.

2. Ellendig is de toestand van allen die leven in de natuurstaat. Zij zijn ver van God. Zij stellen geen belang in omgang met Hem. Zij zijn onder Zijn toorn en vloek, onderworpen aan alle ellenden van het tegenwoordige leven, en aan de wraak of het eeuwige vuur in de toekomstige wereld. Zij zijn gevallen in de macht en onder de tirannie van de duivel, en als genade het niet verhoedt zullen zij eeuwig met hem wonen in de poel die brandt van vuur en sulfer. Wat ook uw staat en omstandigheden in de wereld zijn mogen, o, u die nog in uw natuurstaat leeft, u bent in een ellendige toestand, want u bent zonder God, de Bron van alle goed. U mag lezen, bidden en aan het avondmaal gaan, maar u hebt geen gemeenschap met God. Mensen mogen u goedkeuren en zegenen, maar u bent onder Gods toorn en vloek. En u zult daaronder blijven zolang u God in Christus niet omhelst als uw God.

3. Sta op, o zondaars die nog in uw natuurstaat leeft, verlaat uw volk en uw vaders huis. Komt tot de Heere Jezus, want Die alleen kan de deur van toegang tot God openen. Zijn bloed blust de hitte van Gods gramschap, en Hij kan u verlossen van de vloek van de wet. Wie wil in een huis blijven dat instorten zal, wie kan vast slapen zolang God zijn vijand is? Neem deze dingen ernstig ter harte en vlucht van de gramschap waaronder u ligt, want de plaag is al begonnen. Ontvlucht zonder uitstel de toekomstige toorn, want het zal vreselijk zijn te vallen in de handen van de levende God. Amen.

6. Wreekt uzelf niet.

Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft de toorn plaats, want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Romeinen 12 : 19.

Omdat in zondige toorn een verlangen naar wraak wordt gevonden, is de wraak te beschouwen als de hels offer die aan de zondige toorn wordt gebracht. De toorn wordt voldaan door het nemen van wraak en de toornige gesteldheid wordt bevredigd door het vergelden van kwaad met kwaad.

In de woorden van de tekst vinden wij een afrading van het nemen van wraak, en dit doet Paulus in beweeglijke woorden.

- ? In de eerste plaats spreekt hij de gemeente aan op een liefelijke wijze en zegt: Beminden! Hij wist hoe geneigd de zondige natuur is tot wraak, en hoe moeilijk het is voor zondige mensen, wanneer hun drift is opgerezen, geen wraak te nemen. Zij kunnen niet gemakkelijk afzien van de voldoening die zij menen te vinden in het nemen van wraak. Daarom spreekt hij met vriendelijke woorden de toornige mens aan, en vermaant hem tot verdraagzaamheid.
- ? In de tweede plaats zegt Paulus wat een toornig mens niet moet doen, en wat hij wèl moet doen.
 - Wat moet hij niet doen? Hij moet zichzelf niet wreken. Neem geen persoonlijke wraak. Iemand die geen ambtelijke roeping heeft, wraak te oefenen, mag zich niet wreken op zijn naaste. Alleen God heeft het recht, te vergelden en allen die van Hem macht en gezag hebben ontvangen om straffen uit te delen. Daarom zegt de Apostel van de overheid: "Want zij is Gods dienaar, een wreekster tot straf degene die kwaad doet," Rom. 13 : 4.
 - Wat moet hij wèl doen. Hij moet de toorn plaats geven. Dat betekent geef aan de toorn van degene die u verongelijkt plaats en tijd om te stillen. Doe als David, die vertrok toen Saul een speer naar hem wierp, liever dan de speer terug te werpen. Verdraag liever onrecht dan dat u uw eigen rechter zou zijn. De Zaligmaker heeft gezegd: "Maar Ik zeg u, dat u den boze niet wederstaat, maar zo wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe," Matth. 5 : 39. Dit woord van Christus betekent: *Neem een tweede slag in ontvangst, liever dan dat u de eerste slag zou wreken.*

De apostel geeft een reden waarom hij het nemen van wraak afraadt. Deze is genomen uit Deut. 32 : 35, waar wij lezen: "Mijne is de wraak en de vergelding."

Hier hebben wij op te merken dat de wraak aan God toekomt. Hij eist het op als Zijn eigen recht, en Hij maakt er aanspraak op als Zijn voorrecht dat aan Hem alleen toekomt. Hij spreekt het uit in Zijn Woord, zodat niemand die de Bijbel hoort, onwetendheid kan voorwenden. Daarom behoort dat recht niet aan ons, en wij mogen geen inbreuk maken op het recht dat God toekomt.

Hier merken wij ook op dat God zal zorgen voor een rechtvaardige vergelding. Zeg niet, indien u niet wordt toegestaan onrecht te wreken, dat dan de bedrijver van onrecht ongestraft zijn gang kan gaan, en dat veel onrecht nooit vergolden zal worden. Nee, God zal alle onrecht vergelden. Hij heeft Zijn woord gegeven, dat Hij recht zal doen.

Wij trekken de volgende leer uit onze tekst.

Hij die zich persoonlijk wrekt op degene die hem heeft verongelijkt, bezondigt zich zwaar en verongelijkt God, aan Wie uitsluitend de wraak toekomt.

In het uitwerken van deze leer, zal ik de volgende punten behandelen.

- I. Wat deze wraak is, waarin de mens zich zo zwaar bezondigt, en God zozeer verongelijkt.
- II. Wat wij hebben te verstaan onder de zondigheid en het beledigen van God in het nemen van wraak.
- III. De toepassing van deze leer.

I. Ik heb te tonen wat deze wraak is, waarin de mens zich zo zwaar bezondigt en God verongelijkt, Wie alleen de wraak toekomt.

Wraak heeft een tweevoudige betekenis, namelijk rechterlijk en persoonlijk.

1. Er is een rechterlijke wraak, die uitgevoerd wordt aan hen die anderen onrecht aandoen. Deze wraak wordt uitgevoerd door hen die tot dat doel bekleed zijn met wettig gezag en macht. Dit is zover van zich te bezondigen, dat het integendeel een noodzakelijke daad van rechtvaardigheid en naastenliefde is. Deze vergelding van het kwaad wordt gedaan in de naam en door het gezag van God.

- Zo heeft de overheid macht, om hen die kwaad doen in de Staat, te straffen.
- Ook hebben de opzieners in de kerk macht om dingen die in de kerk ergernis geven, te wreken of te berispen. In dat verband spreekt de apostel van gereed te hebben hetgeen dient om alle ongehoorzaamheid te wreken, 2 Kor. 10 : 6.
- Hoofden van gezinnen hebben macht om onrecht dat bedreven wordt in het gezin, te straffen.
- Het is het recht van rechtvaardige regering in iedere wettige gemeenschap. Daarom hebben zij die verongelijkt of beledigd zijn, het recht herstel te zoeken bij de macht die met gezag bekleed is, om vergelding te doen. Zo kwam de weduwe, en hield aan bij de onrechtvaardige rechter, zeggende: *Doe mij recht tegen mijn wederpartij*, Lukas 18 : 3. Wanneer wij tot hen die met gezag bekleed zijn, komen om ons recht te doen, dan komen wij tot God, daar zij optreden in Zijn naam.

2. Er is een persoonlijke wraak, welke is het betalen met gelijke munt of iets dat erger is, in geval van ondervonden onrecht. Deze wraak wordt geoefend, opdat de drift en boosheid van de beledigde partij bevredigd zal worden. Deze wraak berust niet op enig gezag van *de God der wrake*. Dit is een zondige wraakneming. Hierin zijn drie soorten te onderscheiden.

- (1) Wraak die wordt genomen door hen die met gezag bekleed zijn, en wordt geoefend uit haat en moedwil tegen de persoon die kwaad heeft gedaan. Zij zijn geroepen om het kwaad te wreken, niet om hun eigen toorn te koelen aan de overtreder, maar Gods toorn, in Wiens naam zij behoren op te treden. De oefening van gerechtigheid moet zijn een daad van liefde jegens hun naaste. Indien zij alzo handelen, dan vervullen zij de tweede tafel der wet, maar dat doen zij niet wanneer zij zich laten leiden door haat. Niemand heeft ooit enig gezag van God ontvangen om zijn persoonlijke haat te bevredigen. In dat geval wordt de ambtelijke vergelding een grote zonde en God wordt er door miskend.
- (2) Een tweede soort van zondige wraakneming vindt plaats wanneer men zich wendt tot de overheid om iemand aan te klagen, wanneer het niet noodzakelijk is voor het algemeen welzijn, noch tot verbetering van de belediger, noch tot veiligheid van de beledigde partij. Dit is ook een persoonlijke wraak, die diep zondig is en tot oneer van God. Want in zulke gevallen is er geen enkele reden die 's mensen

consciëntie verplicht om vergelding te zoeken, en daarom is hij verplicht het geleden onrecht geheel te vergeven. In Kol. 3: 13 vermaant de apostel tot vergevensgezindheid, zeggende: "Verdragende elkander en vergevende de een den ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft." Alles wat iemand in het genoemde geval op het oog heeft, is de bevrediging van zijn eigen drift en boosheid. Dit staat lijnrecht tegenover de koninklijke wet der liefde en tegenover de geest der christelijkheid. "Indien u dan de koninklijke wet volbrengt naar de Schrift: u zult uw naaste liefhebben als uzelf, zo doet u wèl," Jac. 2: 8. Laten zulken zich wachten voor zulk optreden. Sommigen vliegen naar een deurwaarder bij iedere beuzeling, alleen om hun eigen drift te bevredigen. Het is een verschrikkelijk misbruik van een ordinantie Gods. Het is niets anders dan de wet, de overheid en het gezag waarmee God ze heeft bekleed, ondergeschikt te maken aan uw wraakzucht.

- (3) Sommigen matigen zichzelf de macht aan, wraak te nemen. Dat zijn zij die niet optreden op grond van een door God gegeven gezag, maar die handelen op eigen gezag, alleen uit behoefte wraak te nemen. Dit wordt onvoorwaardelijk in onze tekst verboden. Nochtans komt deze zonde veel voor onder het bedorven geslacht waarin wij leven.

Deze wraak wordt op drie wijzen genomen.

- ? Ten eerste door woorden. Ik spreek hier niet van wraakzucht in het hart, want die is begrepen in toorn, waarover ik reeds heb gesproken. Maar de tong is een scherp wapen en wordt dikwijls gehanteerd als een zwaard of speer. "Daarom zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden," Spr. 20 : 22. "Zeg niet: Gelijk als hij mij gedaan heeft, zo zal ik hem doen; ik zal een iegelijk vergelden naar zijn werk," Spr. 24 : 29. Wat is het schelden en tieren onder de mensen anders dan het nemen van wraak op hen, door wie zij vermeend of werkelijk beledigd zijn? Iemands drift wordt afgevuurd tegen een ander en wordt voortgezet in bittere woorden en in leugenachtige smadelijke en beledigende uitroepen. Men mag dan geen goed woord meer spreken over de persoon door wie men meent verongelijkt te zijn, maar de wraak kookt bij iedere gelegenheid over. Men spreekt dan minachtend over de belediger, en het schijnt menigmaal dat alleen het bloed van de belediger voldoening kan geven.
- ? De wraak wordt dikwijls genomen in daden. Dit geschiedt, wanneer iemand degene ontmoet, die hem heeft beledigd, en hem met dezelfde munt betaalt of soms nog erger. Dit wordt door Gods Geest rechtstreeks verboden, want wij lezen: "Vergeldt niemand kwaad voor kwaad," Rom. 12: 17. Velen bedwingen hun wraakzuchtige gedachten tot er een geschikt ogenblik komt, om hun naaste betaald te zetten, wat hij misdaan heeft. Dit heeft dikwijls een vreselijk einde. Er komt soms slaan, vechten en moorden uit voort, waartoe de wraakzuchtige drift uit haar eigen natuur de mens vervoert.
- ? Men neemt soms wraak door het nalaten van plichten welke men schuldig is aan de beledigende partij te bewijzen. Dit gaat lijnrecht tegen de plicht in: "Indien dan uw vijand hongert, zo spijzig hem; indien hem dorst zo geef hem te drinken; want dat doende zult u kolen vuurs op zijn hoofd hopen," Rom. 12: 20. Velen menen dat het genoeg is om geen kwaad te doen aan dezulken die hen beledigen. Maar daar de wraakzuchtige drift leidt tot het onthouden van het goede dat men verplicht is te geven, is het duidelijk dat dit onthouden niets anders is dan het nemen van wraak, evengoed als het kwaad dat men hem aandoet. Belegeraars kunnen zich evengoed wreken op de belegerden door hen uit te hongeren, als door

hun stad te bestormen.

II. Ik zal nu tonen wat de zondigheid en het beledigen van God is, in het nemen van deze wraak.

1. Deze wraak staat rechtstreeks tegenover de liefde die wij aan onze naasten verschuldigd zijn, als de inhoud van de tweede tafel der wet. "Gij zult niet wreken, noch toorn behouden tegen de kinderen uws volks; maar u zult uw naaste liefhebben als uzelf: Ik ben de Heere," Lev. 19 : 18. Toen Christus op aarde kwam zat deze wet diep onder het puin. Doch Hij heeft dit opgeruimd zowel door Zijn leer als door Zijn voorbeeld. Maar helaas! hoe heeft de praktijk van zogenaamde christenen deze wet opnieuw onder puin bedolven! Wil men liefde voorwenden tot de naasten, terwijl men zich op hen wrekt zonder wet of recht? Nee, wraak is haat tot een grote hoogte opgevoerd.
2. Het is onrechtvaardig geweld, zich macht en gezag over mensen aan te matigen, die ons nooit door God werd gegeven. Welk verschil er ook mag zijn tussen particuliere mensen, de een mag wat voornamer zijn dan de andere, nochtans zijn zij allen hierin gelijk, dat zij tezamen onderworpen zijn aan het gezag van hen die door God zijn aangesteld om vergelding te doen. Daar onrechtvaardig geweld altijd was en altijd zal zijn een verongelijking van God de Rechter van allen, zo wordt de eer van God aangetast in het nemen van persoonlijke wraak. Mensen zijn zekerlijk niet gelaten als beesten, onder welke de sterkere de zwakkere verslindt. Maar God heeft wetten gesteld volgens welke wij moeten samenleven.
3. De persoonlijke wraak kan nimmer reiken tot de vergelding, welke God heeft ingesteld. Zij mag reiken tot het doel dat het hoogmoedig hart op het oog heeft, namelijk het voldoen aan zijn wraakzucht. Maar dat doel en de weg die men daartoe kiest, worden gelijk door God verfoeid. God heeft de overheid, de macht in grotere of kleinere kring aangesteld om vergelding te doen, tot bestraffing van de belediger, tot de openbare welstand van de maatschappij en tot bescherming van hen die verongelijkt worden. Maar welk gevolg heeft de persoonlijke wraakneming anders dan belediging van de persoon die er door wordt getroffen, dan een verderfelijk voorbeeld voor anderen, en dan dat de partij die zich wrekt en anderen in vele moeilijkheden worden gewikkeld?
4. Het is niet rechtvaardig eigenmachtig wraak te nemen, want daarin is iemand zelf beschuldiger, rechter en beul in zijn eigen zaak. Wie kan dat billijk achten in een andermans zaak? Hij die persoonlijk wraak oefent beschuldigt zijn naaste van onrecht, dikwijls zonder dat hij bewijzen kan bijbrengen, zodat indien de zaak onderzocht werd hij zelf van onrecht beschuldigd zou moeten worden. Maar hij is ook eigen rechter, en spreekt vonnis tegen zijn naaste, ten gunste van zichzelf. En eindelijk voert hijzelf het vonnis. Uit en dan nog wel onder de macht van drift en nijdigheid. Mensen zijn altijd partijdig in hun eigen zaak en daarbij gewoonlijk driftig. Indien de zaken zó staan wat blijft er dan over van billijkheid of rechtvaardigheid?
5. Persoonlijke wraak is een inbreuk maken op het gezag van hen die in hoogheid zijn, daar men uit hun handen neemt wat God er heeft ingelegd. In het volgende hoofdstuk vermaant de apostel allen, om zich te onderwerpen aan de machten over hen gesteld. Leden van het gezin die zichzelf wreken maken inbreuk op het gezag van het hoofd van het gezin; kerkleden op het gezag van de kerkregering; en leden van de burgermaatschappij op het ambt van de overheid. Eigen rechter te zijn is in al die gevallen een zonde van een diepe kleur.
6. Eigenmachtig wraaknemen is een inbreuk maken op het gezag van God. God Zelf

maakt aanspraak op het recht te vergelden als Zijn bijzonder voorrecht. Het is een parel van de kroon des hemels, welke God niet met iemand anders wil delen. Dat recht wordt Hem toegekend door Zijn liefhebbende kinderen. "O God der wraken! O Heere, God der wraken! verschijn blinkende," Psalm 94: 1. Nahum zegt: "Een ijverig God en Wreker is de Heere; een Wreker is de Heere, en zeer grimmig." Daarom mag niemand zich daarmee bemoeien, dan alleen zij, die van Hem zijn aangesteld om recht te oefenen in Zijn naam. Het recht is alleen veilig in Zijn hand, en niet in de onze. Hij is alwetend, maar wij weten weinig, en zijn gedurig in gevaar fouten te maken. God is heilig, doch wij zijn onderhevig aan driften en worden daardoor gemakkelijk verblind. Hij is de onpartijdige en rechtvaardige Rechter van allen, doch wij zijn partijdig en zoeken onze eigen voldoening. Een vader van een gezin wil niet dat de kinderen zich op elkander wreken, maar hij wil dat zij met hun klachten tot hem komen. Dat zegt ook God tot de mensen. Maar persoonlijke wraak veracht Zijn geboden.

GEBRUIK 1. *Wij hebben redenen om te treuren.*

1. Wij hebben te treuren over de menselijke natuur in het algemeen. Hoe diep zijn wij gezonken, die eens het beeld van God droegen! Wij zien nu de menselijke natuur bevekt met twee zwarte trekken van het schilderij van de vorst der duisternis.

- Ten eerste onrecht en onrechtvaardigheid. De mens was een rechtvaardig schepsel, doch nu doet hij onrecht en hem wordt onrecht aangedaan. Zijn gerechtigheid waarmee hij was geschapen is verdwenen. Mensen zijn nu dieven, rovers en onderdrukkers. Overal wordt het geroep van geweld en onrecht gehoord en zelfs de naaste betrekkingen staan er jegens elkander schuldig aan.
- Ten tweede zien wij op de menselijke natuur de zwarte trek van wraak en boosheid om eigen drift te koelen. Daarom hoort men van alle kanten het geroep van hen die lijden onder de wrede handen van mensen die geschapen werden zachtmoedig en onzondig, zodat zij uit de hand Gods voortkwamen als een schilderij van vrede. Maar nu zijn de zachtmoedigheid en de lijdzaamheid beide verdwenen.

2. De staat van onze natuur, van ieder onzer persoonlijk, is nu zo bedorven dat wij klaar staan om wraak te nemen. Zo gauw als ons enig onrecht wordt aangedaan vliegen wij op als buskruit wanneer er een vonk in raakt. Zó is onze natuur dat wij tot wraak vliegen op de eerste schijn van een belediging. Het is vernederend voor ons te zien hoe vroeg deze trek in onze natuur zich reeds openbaart. Een kind in moeders armen zoekt bevrediging in wraak bij alles wat niet naar zijn zin is. Hoewel het, op zichzelf beschouwd, belachelijk is dat een klein kind naar zijn moeder slaat, zo is het nochtans vernederend voor ons te overwegen wat er de oorzaak van is.

3. Wij hebben te treuren over de zondigheid van ons leven. O welk een schuld ligt in dit opzicht op iedere ziel! Hoeveel zwarte bladzijden op de rekening van onze wraakzucht! Hoewel sommigen misschien zijn bewaard voor vechten, mishandelen en verwonden, zo behoren wij te zien op onze gedachten, woorden en het nalaten van wel te doen, alles voortkomende uit wraakzucht. Wie kan in dat opzicht zijn overtredingen tellen? O hoe nodig hebben wij het bloed en de Geest van Christus om onze natuur te herstellen en onze schuld te verzoenen en om ons te reinigen van onze smetten!

GEBRUIK 2. *Onze staat is een reden van bestraffing.*

1. Zij worden bestraft die zichzelf toegeven in schelden, smaden en schimpen op hen

door wie zij menen verongelijkt te zijn. Zulk een wraak met de tong nam Simeï op David, waarom daarna de wraak des Heeren op hem viel. Het is een kwaad gebruik van de tong, haar te maken als een zwaard of spies om onze naaste te doorsteken, en ze te maken als scherpe nagels om onze naaste te verscheuren. Wij worden daarvoor gewaarschuwd. "Alle bitterheid en toornigheid en gramschap en geroep en lastering zij van u geweerd met alle boosheid," Ef. 4: 31.

2. Zij zijn te bestraffen die hun twist eindigen in slaan en vechten. Wij behoorden er over te treuren dat dit zo dikwijls onder mensen voorkomt. Het is in strijd met de inhoud van onze tekst, en het is in strijd met de wetten van God. Het is vreemd dat zij die een God erkennen, en de bijbel als Zijn woord, zo gemakkelijk overgaan tot daden waardoor God wordt miskend en Zijn woord wordt verloochend. Het is ook in strijd met de landswetten. Vechters tonen dat zij God niet vrezen en geen mens ontzien. Toen het tijd was om te strijden, gedurende de laatste oorlog, schenen er alleen vredelievende mannen in het land te zijn. Bijna niemand leende zijn hand tot verdediging van de veiligheid van de Staat, voor onze koning en ons land, voor godsdienst en vrijheid, hoewel er een oproep werd gedaan door het openbaar gezag. "Er is een tijd van oorlog en een tijd van vrede," Pred. 3 : 8.

Maar het is zeer zondig een oorlogszuchtig man te zijn in een tijd van vrede. Uit al deze dingen zien wij dat de verdorvenheden in de mens meer macht hebben hem aan te zetten tot strijd dan de consciëntie heeft. "Vanwaar komen krijgen en vechterijen onder u? Komen zij niet hiervan, namelijk uit uw wellusten, die in uw leden strijd voeren?" Jac. 4: 1. Onderlinge verschillen moeten uit de weg worden geruimd. Nu, God heeft mensen met gezag bekleed om recht te doen. Waarom zou u dan als onredelijke schepselen op elkander aanvallen? Laten dezulken zich herinneren dat indien zij niet tot berouw komen en zich niet bekeren, de dag zal komen waarop zij hun zonde zullen lezen in hun straf. Jezus zeide tot de discipel die zonder volmacht toesloeg: "Allen die het zwaard nemen zullen door het zwaard vergaan," Matth. 26: 52.

3. Zij zijn te bestraffen die voornemen hun naaste kwaad met kwaad te vergelden, indien het in hun macht is. Zij beloven dat zij hem zullen doen gelijk hij hun gedaan heeft, zij volbrengen het en daarna pochen zij over hetgeen zij hebben gedaan. Dit is een bewijs dat de godsdienst op een laag peil is gekomen en dat de wetten van Christus weinig geacht worden onder christenen. Helaas! welke bewijzen hebben wij dat wij inderdaad christenen zijn, wanneer wij zó leven? Hoe kunnen wij bereid zijn om Christus' wil met zachtmoedigheid het verlies te lijden van onze vrijheid, van onze bezittingen en van ons leven, indien wij ieder onrecht dat ons wordt aangedaan, willen wreken? Dat is het leven van hen, die nooit van Christus hebben gehoord. Het is een ijdele godsdienst, die de mensen niet maakt tot volgelingen van de zachtmoedige en nederige Christus.

4. Zij zijn te bestraffen die er geen consciëntie van maken om hun plichten na te komen jegens hen die hen hebben verongelijkt. Zij gedragen zich tegen hen alsof zij ontslagen waren van alle plichten jegens hen door wie zij zijn beledigd. Zij vinden in die weg bevrediging voor hun wraak. Indien iemand zijn plichten jegens ons niet nakomt, dat ontslaat ons niet van onze plichten jegens hem. Ach, wat zou er van worden indien God met ons handelde naar die maatstaf en Zijn goedertierenheid van ons onthield bij iedere belediging? Zie op God, die menigvuldig vergeeft.

III. TOEPASSING

Neem dan acht op de liefelijke vermaning van de apostel: "Wreekt uzelf niet beminden, maar geef de toorn plaats," geef plaats aan de toorn van uw tegenpartij. Ga hem uit de weg, geef hem ruimte, verdraag en vergeef.

1. Dit is de ware dapperheid van geest, uzelf te overwinnen.

- (1.) Hierin zult u een gelijkenis hebben van de geest die in Christus Jezus was, "Die als Hij gescholden werd, niet wedschold en als Hij leed niet dreigde, maar gaf het over aan Dien, Die rechtvaardig oordeelt," 1 Petrus 2 : 23. "Jezus zeide: Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen," Lukas 23 : 34. U zult als God zijn was de eerezucht waardoor des mens werd nedergeveld. Zie hoe wij in een geoorloofde weg onzen Heere gelijk mogen worden! in zachtmoedigheid en lijdzaamheid, liever onrecht verdragende dan zichzelf te wreken. Dit was de weg waarin Christus, de ware God zijnde, als mens wandelde. Dit is de uitnemendheid van de geest. Toen Jacobus en Johannes de belediging die de ongestvrije Samaritanen Christus aandeden, gewroken wilden hebben, "keerde Hij Zich om en bestrafte ze en zeide: u weet niet van hoedanige geest u zijt, want de Zoon des mensen is niet gekomen om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden," Lukas 9 : 55, 56. Hij had legioenen engelen tot Zijn beschikking, evenwel zeide Hij: "Vader, vergeef het hun," Lukas 23: 34.
- (2.) U mag een zuivere verachting tonen voor de misdadigheid van een boze wereld, wanneer u uzelf beheerst in het midden van alle aanvallen die zij op u doet. "Bezit uw zielen in lijdzaamheid," Lukas 21 : 19. De maan behoudt haar helderheid ofschoon de hond tegen haar blaft. Zo bewaart een edele geest zijn kalmte, niettegenstaande het schimpen dat hij moet ondergaan in een verdorven wereld.
- (3.) U mag tonen meester te zijn over uw eigen geest. Velen die stormenderhand een stad hebben ingenomen, zijn onder de voet gelopen door hun eigen geest. "De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst over zijn geest, dan die een stad inneemt," Spr. 16 : 32.
- (4.) Door uzelf te overwinnen zult u hem overwinnen die u onrecht aandoet. U zult hem door uw verdraagzaamheid winnen om u te achten. Hij is de ware overwinnaar, niet die kwaad met kwaad vergeldt, maar die de kwade bejegening met geduld verdraagt. "Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem die ons heeft liefgehad," Rom. 8 : 37.

2. Beschouw het ongelijk dat u God aandoet door uzelf te wreken. U neemt uit Zijn hand wat Hij op goede gronden voor Zichzelf bewaard heeft. U maakt inbreuk op Zijn vrijmachtig gezag, en neemt een parel uit de kroon des hemels om er uzelf mee te versieren.

- (1.) U trekt Zijn rechtvaardigheid in twijfel, alsof Hij evenals Gallio Zich van al deze dingen niets aantrekt. U treedt op, alsof het kwade, dat u aangedaan is nooit zal worden gewroken, indien u uzelf niet wrekt. Dit is de godslasterlijke taal van uw gedrag. Wie, die gelooft dat alle ongerechtigheid rechtvaardige vergelding ontvangen zal, durft het uit Zijn hand nemen?
- (2.) U trekt Zijn wijsheid in twijfel. Hij heeft de vergelding gesteld in handen van hen die daartoe met gezag zijn bekleed. Doch u zegt door uw gedrag, dat het veel beter is het aan particuliere mensen over te laten, daar de wijze waarop God vergeldt niet de geschikte weg is om aan ons recht te komen. Wat doet u daarmee anders dan een ordinantie des hemels terecht wijzen?
- (3.) U trekt Zijn waarheid in twijfel. U weigert Zijn woord te geloven, waarin Hij zegt: *Ik zal het vergelden*. U wilt zelf het u aangedane onrecht vergelden alsof

Gods Woord geen geloof waard was.

(4.) U draagt Zijn wraak uit. Indien Hij *de God der wrake* is, en indien Hij zal vergelden, zo zal Hij zeker wraak nemen op hen die zich in Zijn gezag willen indringen. Nu welk kwaad kan u aangedaan worden, waardoor uw onrecht dat u tegen God bedrijft wordt gerechtvaardigd?

3. Wraak is een meest verstrikkend ding, waaraan nooit herberg moet worden verleend. Het is een offer die aan de drift wordt gebracht, en die de ziel in schuld wikkelt. Het brengt de mens in moeilijkheden, zodat hij naderhand wenst dat hij er niet was uitgegaan. Hoevelen zijn door wraak aan een kwaad eind gekomen? Ja hoevelen zijn door dit middel gekomen tot een verdrag met de hel?

4. Wraak is onbestaanbaar met vrede met de hemel en met vergiffenis van zonden. Zij die leven in een koers van wraakzuchtige drift, leven in een staat van een zwarte natuur. Van de natuurlijke mens wordt gezegd: "In boosheid. en nijdigheid levende, hatelijk zijnde en malkander hatende," Titus 3 : 3. De Zaligmaker heeft gezegd: "Indien u den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven," Matth. 6 : 15. Hoe kunt u tot God gaan om vergeving van uw zonden, indien u hen die tegen u zondigen, niet vergeven wilt? Uw wraakzucht is een hindernis in de weg van vergeving van uw zonden. De schuld van onverzoende zonden zal u uit de hemel sluiten.

Eerste tegenwerping. De Schrift zegt: *Oog om oog en tand om tand.*

Ik antwoord, dat dit de wet was, waarvan de uitvoering alleen was toevertrouwd aan de overheid, en niet aan particuliere personen.

Tweede tegenwerping. *Indien wij één onrecht ongestraft laten passeren, dan zal er meer loskomen.*

Het antwoord vindt u in Rom. 12 : 20, waar wij lezen: "Indien dan uw vijand hongert, zo spijzig hem; indien hem dorst, zo geef hem te drinken, want dat doende zult u kolen vuurs op zijn hoofd hopen." Het is beter dat wij veel onrecht ondergaan, dan dat wij onrecht bedrijven tegen God door onszelf te wreken.

Derde tegenwerping. *Het is laf ons te laten beledigen en geen wraak te nemen.*

Ik antwoord: De Moren schilderen de duivel met een blank vel, en zo doen ongerechte mensen hun ondeugden en zondige driften. Daarom noemen zij het manhaftigheid wanneer zij van woorden tot slagen overgaan. Indien zij een beetje verstand hadden zouden zij zien dat het kinderachtig is, zich zo dwaas aan te stellen. Sommige onverstandige verpleegsters slaan soms kinderen omdat zij lastig zijn, en zij doen het meestal uit drift. Het is ruwheid; sar een hond en hij zal u aanvliegen. Het is dwaasheid. "Wees niet haastig in uw geest om te toornen, want de toorn rust in de, boezem der dwazen," Pred. 7: 9. Was het geen moed in David dat hij zich niet wreekte op Saul? Het is door Saul zelf erkend. "En hij zeide tot David: gij zijt rechtvaardiger dan ik, want gij hebt mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden. En u hebt mij heden aangewezen dat u mij goed gedaan hebt; want de Heere had mij in uw hand besloten en gij hebt mij niet gedood. Zo wanneer iemand zijn vijand gevonden heeft, zal hij hem op een goeden weg hten gaan? De Heere nu vergelde u het goede voor dezen dag die u mij heden gemaakt hebt," 1 Sam. 24 : 1820.

Vraag. *Hoe moeten wij dan doen in geval van belediging en onrecht?*

Antwoord.

- (1) Wapen uzelf met zachtmoedigheid en lijdzaamheid, terwijl u gaat door een boze wereld. Zorg er voor dat zij u niets hebben te verwijten, hoewel de wereld u smaadt en beledigt.
- (2) Leer elkander dragen en verdragen, en bent altijd gereed het onrecht dat u wordt aangedaan te vergeven, in zover het onrecht u persoonlijk betreft. "Verdragende elkander en vergevende de een den ander, zo iemand tegen iemand enige klacht heeft; gelijkerwijs Christus u vergeven heeft, doe ook u also". Er is geen perk gezet aan deze vergevensgezindheid, die van u wordt geëist. "Toen kwam Petrus tot Hem en zeide: Heere, hoe menigmaal zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal? Jezus zeide tot hem: Ik zeg u, niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal zevenmaal," Matth. 18 : 21, 22.
- (3) In gewichtige zaken, waarin het nodig is voor de beledigende partij, het openbare welzijn of uw toekomstige veiligheid, dat er vergelding wordt gedaan, wendt u dan tot hen die daartoe met gezag zijn bekleed. Alleen doe het niet uit begeerte tot wraak.
- (4) Zijn de omstandigheden zó, dat u niet kunt verwachten dat het onrecht zal worden gestraft, breng dan de zaak voor den Heere, stel het in Zijn hand en wacht op Hem. "Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden; wacht op den Heere en Hij zal u verlossen," Spr. 20 : 22.
- (5) Leef door geloof, houdt uw oog op Christus, de Fontein van kracht, het voorbeeld van zachtmoedigheid, en wacht op het gericht dat te komen staat. Daar zal alle onrecht hersteld worden en een ieder vergolden worden naar zijn werk. Amen.

7. De roeping zich af te scheiden van de wereld en haar begeerlijkheden.

Daarom gaat uit het midden van hen en scheidt u af, zegt de Heere, en raakt niet aan hetgeen onrein is, en Ik zal ulieden aannemen. En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige.

2 Korinthe 6: 17, 18.

De Heere heeft het gewijde feest, dat wij gaan houden, ingesteld voor Zijn eigen kinderen in het Lagerhuis, en alleen voor hen. Zijn kinderen die reeds in het Hogerhuis zijn hebben het niet meer nodig. De kinderen van de duivel, die allen in de natuurstaat leven, zullen het welkom van de Meester van het feest niet horen, want Hij heeft het alleen voor hen bereid, die tot Zijn eigen gezin behoren.

Maar er is een ander gezin in de wereld, waartoe het grootste gedeelte van de mensen behoort, en dat is het gezin van satan. De hele wereld behoort tot een van de twee. De apostel zegt ons dat er geen gemeenschap of overeenkomst kan zijn tussen deze twee families. "Wat deel heeft de gelovige met de ongelovige?" 2 Kor. 6:15. God, Die Zijn familie vormt uit zulken als die uit satans huis gehaald zijn, heeft het Evangelie in de wereld gezonden en nodigt hen daardoor uit, het huis van hun natuurlijke vader te verlaten, hen belovend dat zij daarop een vriendelijk onthaal zullen hebben onder de huisgenoten van God.

Wij vinden in onze tekst de evangelieroeping die uitgaat tot zondaren. Wij worden geroepen om te voorschijn te komen, uit te gaan uit het midden van de wereld en ons af te scheiden. Hier vindt u de betekenis van de plicht, waartoe wij worden geroepen.

1. Deze plicht wordt genoemd in de woorden: "Gaat uit het midden van hen." Zij worden geroepen om uit te gaan van dat zwarte gezelschap van ongelovigen, onrechtvaardigen, duistere afgodendienaars, die worden aangevoerd door Belial, de duivel. Dat is, in één woord, de wereld die in het boze ligt. Het is de hele onbekeerde wereld, wordt in de tekst voorgesteld als het gezin van de duivel. Daar staat het gezin van God tegenover. Uit het midden van hen te gaan betekent te komen uit uw natuurstaat; de duivel, de wereld en de zonde te laten varen, en door geloof tot Christus te komen. Onze tekst bedoelt niet minder dan dit. Ik meen dat dit duidelijk is, dat aanneming in het huisgezin van God voorgesteld en beloofd wordt op het gehoor geven aan deze roeping. Laten mensen zich afscheiden zoveel zij willen, zij hebben geen gevolg gegeven aan de evangelieroeping, zolang zij niet gekomen zijn tot deze heilige afscheiding.

2. Ten tweede zien wij hier de wijze waarop de voorgestelde plicht moet worden nagekomen.

- U moet vrijwillig uitgaan en met een volkomen hart. "En scheidt u af." Een afscheiding voor een tijd terwijl de betrekking tussen u en hen blijft, zal niet baten. Er moet een totale afscheiding zijn, door een tegenover gestelde weg te kiezen, en door u tegen hen te stellen. Scheidt u af, zoals de apostel Jes. 52:11 uitlegt, waaruit deze woorden zijn genomen. Wij lezen daar: "Vertrekt, vertrekt, gaat uit van daar."
- U moet oprecht uit hun midden uitgaan, en niets van hen meenemen, zoals Rachel deed met afgoden van haar vader. *Raakt niet aan wat onrein is!* Zo roept God Zelf

om uit hun midden te gaan. Want er volgt: "Zegt de Heere."

3. Zie het evangelieaanbod en de belofte, wanneer u instemt met de roeping. "Ik zal ulieden aannemen." Ik zal u opnemen in Mijn huis en gezin, namelijk als kinderen door aanneming, wanneer u uw natuurlijke vader, de duivel, zult hebben verlaten.

Ik trek uit de tekst de volgende leer:

De Heere roept zondaren vrij en oprecht uit te gaan van het gezin van de duivel. Terwijl Hij belooft hen dan op te nemen in Zijn eigen gezin, als huisgenoten door aanneming.

Ik zal u tonen:

I. Enkele zaken welke in deze roeping opgesloten liggen.

II. Wat dit uitgaan uit het midden van hen betekent.

I

Ik zal enkele zaken noemen die in deze roeping opgesloten liggen.

1. Zondaars zijn van nature van het huisgezin van de duivel. U bevindt zich in hun midden, anders was het niet nodig uit hun midden te gaan. De familie van satan bestaat uit duivels, verdoemde zielen van mensen en de gehele onbekeerde wereld die in het boze ligt. In één woord, het zijn zij die niet tot het huisgezin van God behoren. Al dezen zijn onder één hoofd, de overste van de duivelen. Wanneer de tijd afgelopen zal zijn, zullen zij voor eeuwig onder één somber dak moeten huizen. "Dan zal Hij zeggen ook tot degenen die ter linkerhand zijn: "Gaaf weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is," Matth. 25:41.

O, onbekeerde zondaar, - welk bloed ook door uw aderen loopt -, u bent een zoon van het huis van de hel, een gevangenhuis, een duister huis, een vreselijk ellendig huis. Nooit leek een kind méér op zijn vader dan dat u op de duivel lijkt. Hij is een gevallen schepsel, liggend in goddeloosheid. Zijn natuur is vijandschap tegen God en tegen Zijn heilige wet. Zo bent u en de uwen. Hoewel men een mooi gezicht trekt om een gedaante van Godzaligheid te tonen, toch bent u gelijk aan de duivel die zichzelf kan veranderen in 'een engel des lichts'. Zo bent u in hun midden.

2. Het is nu voor u nog mogelijk uit hun midden uit te gaan. Satan heeft een grote familie, waarvan hij reeds een gedeelte heeft in het lagerhuis, de hel. Deze zijn duivels en vervloekte geesten. Wanneer hij u eens naar beneden gehaald heeft, kunt u niet meer uit hun midden uitgaan. Dan moet u altijd en voor eeuwig bij hem blijven. Daarom is deze roeping niet voor dat gedeelte van de duivelse familie; zij hebben alle hoop laten varen.

Maar er is een ander gedeelte van hen in zijn hogehuis van deze wereld, die even goed als de anderen tot zijn familie behoren. Alleen dit verschil is er zolang zij hier op aarde zijn, hij nooit geheel zeker is, dat zij eeuwig in zijn huis zullen blijven. De oudste Broeder van het hemels gezin, de Heere van Zijn Vaders huis, heeft Zijn lagerhuis in dezelfde wereld waar de satan zijn hogehuis heeft. Hij heeft een opdracht van Zijn Vader Zijn huis te vullen met leden uit satans familie. Met dit doel zendt Hij Zijn gezanten, de leraars, uit, om in de naam van de Heere tot hen te zeggen: "Gaaf uit het midden van hen en scheidt u af." Zo roept Hij: "Neig uw oor, en vergeet uw volk en uws vaders huis," Psalm 45:11. De gezanten moeten ernstig met hen handelen, en

ze geen rust geven, nu er nog hoop is. Nu, de Geest van God kan ze krachtig trekken, zelfs hen die het meest gerust in het huis van satan leven.

3. U zult niet uit hun midden gehaald worden tegen uw wil. U moet vrijwillig uitgaan en op uw eigen voeten vluchten. "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft," Psalm 110:3. Er is een geslacht dat de leer van de menselijke onmacht maakt tot een zacht kussen voor hun onverschilligheid. Zij zeggen dat zij niets kunnen doen, en zij willen niets doen. Maar indien u gewillig bent uit hun midden te gaan, zou u voor dat doel iets doen. U zou de verdorde hand uitstrekken en de hulp van Christus' genade, die u aangeboden wordt, invoeren. U zou niet kunnen rusten vóór u uit het gevangenhuis bent gevlucht.

4. U moet niet rekenen op de toestemming van uw vader, de duivel, noch van zijn gezin, wanneer u wilt vertrekken. De roeping is tot u gericht, zonder dat er aandacht aan hen wordt geschonken. Het is bekend dat zij u nooit zullen laten gaan, zolang zij het verhinderen kunnen. Daarom moet u vastbesloten en beslist zijn, in spijt van al hun tegenstand, wanneer uw besluit om uit hun midden te gaan, is genomen. Zo spoedig als iemand in beweging komt om hen te verlaten, zal uw tegenpartij en zijn volk u nashreeuwen om u vast te houden. De vleitaal van de hel zowel als haar dreigementen zijn er op gericht dat u terugkeert en uw voornemen opgeeft. U moet uw oren voor hen toestoppen, en zelfs niet omzien, zoals de vrouw van Lot deed.

5. U moet uit het midden van hen gaan, eens en voor altijd. Scheidt u af. Ga uit geheel, ga uit voor altijd. Vertrek, met een oprecht voornemen om nooit tot hen terug te keren. Laat uw hart niet achter u. Denk aan de vrouw van Lot. Zij werd veranderd in een zoutpilaar, wegens de droevige blik die zij wierp op wat zij in Sodom had achtergelaten. Zij, die zich niet vrijwillig afscheiden, wanneer ze uit hun midden uitgaan, zullen het niet ver brengen; zij zullen zelfs de grond van duivel niet verlaten. Zij zullen weer terugkeren, zo spoedig als het avondmaal voorbij is.

6. Neem niets van hen mee; hou het niet bij u. Raak niet aan wat onrein is. Er zijn velen die meenden van hen uit te gaan, en die toch vastlopen in de duivelse strik. Zij sloten de deur van de hemel voor zichzelf omdat zij teveel wilden meenemen voor de reis.

Wij zullen u zeggen wat zij niet moesten meenemen.

Zij denken dat zij iets in Gods huis nodig zullen hebben, om er hun hart mee te voeden. Zij denken dat Christus' bloed voldoende zal zijn voor hun geweten, maar zij nemen iets mee uit de voorraad van het huis waaruit zij kwamen. Daarmee willen zij de mond van hun hongereg hart stoppen en zij denken daarop te leven.

- Zij nemen iets mee van het stof dat zij gewend waren met de slang te eten. Meestal een of andere lust, waaruit zij veel sap en zoetheid trekken, zij weten niet hoe zij daarbuiten zullen leven. Net zo min als Herodes zonder zijn Herodias, of Judas zonder de beurs kon leven. Bedenk dat God u niet zal ontvangen als u dat onreine aanraakt. U moet kunnen zeggen: "Zo ik mijn ziel niet heb gezet en stil gehouden, gelijk een gespeend kind bij zijn moeder," Psalm 131:2. Laat al het onreine achter voor de duivel van wie het kwam. Het is zijn eigen voedsel, en al het vermaak dat hij heeft, vindt hij in zulke dingen.
- Zij moeten niets meenemen van de draf die zij gewend waren met de zwijnen te eten. De satan is gewoon om de droge en dorre wereld zo voor hen in te richten, die het meest paste bij hun smaak, genoegens, ijdelheden, voordelen en sieraden.

Maar raak u het onreine niet aan, en laat die onreine ijdelheid liggen en ga er van uit. Het is niet nodig een voorraad mee te nemen naar het huis van onze hemelse Vader. Het is overvloedig voorzien van de vruchten van het betere land. "Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen dat geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen dat niet verzadigen kan? Hoort aandachtelijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen," Jes. 55:2.

- Zij menen dat zij iets nodig hebben, geschikt voor het nieuwe huis waar zij heentrekken, met de bedoeling dat zij daar niet als bedelaars behoeven te verschijnen. Daarom kleden zij zich in het gewaad van het huis van hun afkomst, en zij brengen zelfs de vuile, onreine kleding van hun eigen gerechtigheid mee. Dat zijn walgelijke voddens van het vermeende goed dat in hen is, om zich zo bij Christus aan te bevelen. O, legt die verwerpelijke kleding af, en raakt dat onreine niet aan. Ga uit zonder kleding, en ontvangt de zegen in het kleed van uw oudere Broer, want anders zult u Hem niet hebben. Zoekt niets om u bij Hem aan te bevelen, dan uw uiterste ellende, slechtheid en gebrek van alle goede dingen. Hoe meer u meebrengt om u bij Hem aangenaam te maken, hoe des te zekerder Zijn deur voor u gesloten zal zijn.

II.

Het volgende dat wij aantonen, is, wat het uitgaan uit hun midden betekent.

Het is geen lichamelijke beweging, maar een geestelijke beweging van de ziel. Ik zal deze voorstellen in drie stappen.

1. Het is een hartelijke, ongeveinsde gewilligheid de wereld los te laten, en uit haar midden uit te gaan. Dit is de eerste stap. O, wat is er een werk, vóór de zondaar zover gebracht kan worden. Niet minder dan de kracht van genade is bekwaam om de ziel daar te brengen. "Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkraft," Psalm 110:3. Als een zondaar eerst hier en daar gaat zoeken voordat hij zijn houvast aan de wereld loslaat en zijn volk en zijn vaders huis verlaat, dan blijft het bij een dood voornemen. Hij is doodsbang om zijn beminde lusten te verlaten, die zijn hem als een rechterhand of oog. Beloften noch bedreigingen kunnen hem bewegen er afscheid van te nemen, als genade het hart niet losmaakt. Maar wie zover gekomen is dat hij alles wil verlaten, die heeft de eerste stap, wat de moeilijkste is, gedaan.
2. De tweede stap is een wezenlijk verwerpen en afzien van dat huis, en van alles wat er toe behoort. De ziel die gewillig is om het te verlaten, neemt er afscheid van. Zij verbreekt haar natuurlijke betrekking tot dat gezelschap, hun werk en hun weg. Zij besluit, wat dan ook het gevolg is, niet langer in hun midden te blijven. Zij roept hen een eeuwig vaarwel toe. Hoewel ze voor een Rode Zee komen te staan, waarvan zij niet weten hoe zij er door moeten, toch zijn zij vastbesloten niet terug te keren naar het geestelijk Egypte, waar hun ziel dienstbaar was.
3. De derde stap is een oprecht aannemen van Jezus Christus door geloof, in het huwelijksverbond, dat hun wordt aangeboden in het Evangelie. Daardoor nemen zij Hem aan *voor* alles, in plaats *van* alles, en zij geven zichzelf aan Hem, om alleen de Zijne te zijn, geheel en voor eeuwig. "Mijn Liefste is mijn, en ik ben de Zijne, Die weidt onder de leliën," Hooglied 2:16. Er is geen tussenstand tussen deze twee families. Wanneer de ziel de ene voet oplicht, zet ze als het ware de andere neer. Zij neemt afscheid van haar begeerlijkheden en afgoden, door Jezus

Christus te omhelzen, niet alleen tot rust van het geweten, maar tot rust van het hart. Door Christus te omhelzen als de ene parel van grote waarde, laat ze alles los wat ze had. Zo is de ziel met Jezus Christus verenigd en is uit het midden van de wereld uitgegaan, als iemand die vanaf dat ogenblik niet meer is gebonden aan haar vaders huis, maar aan dat van haar Man. Zo behoort de ziel niet meer tot dat gezelschap dat met de wereld in het boze ligt, maar gaat uit het midden van hen.

Nu, de zielen dus verenigd zijn met Jezus Christus, worden zij door Hem gebracht tot Zijn Vaders huis en aanwezigheid, en zij worden door Hem aangenomen als Zijn kinderen, zoals Jakob deed met de twee zonen van Jozef, die om zijn wil werden aangenomen.

Zo hebben wij bevestigd de zekerheid van aanneming tot kinderen in het huisgezin van God, voor allen die de evangelieroeping toestemmen.

Daarom, o zondaren, *gaat uit het midden van hen en scheidt u af*. De Heere roept u op deze dag om vrijwillig en oprecht uit het midden van het duivels gezin uit te gaan.

Indien u toestemt zal de Heere u in Zijn huis opnemen. Hoort dan toe:

1. U die uw hele leven rustig tot satans gezin heeft behoord, beseft niet dat u daar bent. U bent niet bekommerd hoe u er uit zou raken. Open uw ogen, en kom tot de kennis van uw natuurstaat. Zie uzelf als kinderen van de duivel en als erfgenamen van Gods toorn die u in het einde zal treffen. Slaap niet langer de slaap van de dood, maar kijk om u heen. Zie uw gevaar, en ga nú uit het midden van hen en scheid u af.
2. Ook u, die soms een ontwaking heeft gehad, en uzelf ongelukkig heeft gevoeld, maar weer in slaap bent gevallen. U ziet op die vroegere overtuiging als op een droom terug. Maar weet, dat het geen droom was maar werkelijkheid, en dat uw toestand getoond is zoals hij werkelijk was, en nog is. Het is satan die om u bij zich te houden, u misleidt, alsof Gods wapens tegen u zijn, terwijl het tot uw behoud kan dienen. Daarom, sta op, en ga uit het midden van hen.
3. U afvalligen en afwijkenden, die eens een aanmerkelijke voortgang scheen te maken om van hen uit te gaan, maar nu tot hen bent teruggekeerd. U bent opnieuw gevallen in de vermaken, het werk en de manieren van dat huis. Dat het God behage u opnieuw te roepen om uit hun midden uit te gaan en de goede weg te kiezen. "Keert weder u afkerige kinderen," Jer. 3:22.
4. U die tot een stilstand bent gekomen, en twijfelt, wat te doen: uit hun midden te gaan of niet. Uw geweten drijft u vooruit en uw verdorvenheid houdt u terug. Er is iets dat tot u zegt: "Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhard uwen hart niet." Er is iets anders dat zegt: 'Het is te vroeg, er zal later tijd genoeg voor zijn.' Weet dat dit laatste de taal is die u hoort van hen die in hun midden de ondergang van uw ziel zoeken. Sla geen acht op wat zij zeggen, maar ga vastbesloten uit het midden van hen.
5. U die vaak van plan bent geweest te komen, maar nooit vrijwillig en oprecht bent uitgegaan. Maak een zuivere en gehele afscheiding, en raak niet langer aan wat onrein is. Verlaat het huis van uw natuurlijke vader, en doe niets meer met iets dat van hem is. Laat geen beminde lust gespaard worden. Kijk niet om naar wat u achterlaat, vastbesloten om nooit terug te keren.
6. U allen die de hemel of God zoekt, in de tijd of voor de eeuwigheid, ga uit het midden van hen. Ga steeds verder van hen af, en kom dicht bij Jezus Christus.

TOEPASSING

Ik zal u enkele motieven noemen, die mogen dienen om u tot het besluit te brengen, om van de wereld uit te gaan.

Het is een meest ellendige staat in het gezelschap of in het huis van de duivel zich te bevinden. Zij van wie de ogen er voor geopend worden, zullen verschrikt zijn. Nooit kon iemand die in een leeuwenhol, of omringd door slangen of in het midden van giftige dieren is, méér verlangen om van hen uit te gaan, dan Gods uitverkorenen verlangen om verlost te worden van een wereld die in het boze ligt. Zij wensen het gezin van de duivel te verlaten, wanneer de Geest van God eenmaal hun ogen geopend heeft om duidelijk te zien waarin zij leven.

1. Er is geen vrede tussen de hemel en hen, en die zal er ook nooit zijn. Dit is de aandringende reden die de apostel aanvoert: "Wat samenstemming heeft Christus met Belial?" 2 Kor. 6:15. Licht en duisternis zullen eerder overeenkomen dan de twee families van hemel en hel. God heeft verklaard dat Hij eeuwig in oorlog zal zijn met het gezelschap van de duivel. "De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede," Jes. 56:21. Sommigen uit het gezelschap van de goddelozen mogen brullen omdat zij Gods vijandschap tegen zich voelen, terwijl anderen in een diepe slaap neerliggen. Maar tegen de één zowel als tegen de ander gaan de pijlen van Gods rechtvaardigheid uit. Zolang u in hun midden bent, bent u een vijand van God, en God een vijand van u. Bent u in staat om dit te dragen? Nee, daarom "gaat uit het midden van hen en scheidt u af."

2. In hun midden is niets, en er zal nooit iets zuiver of rein zijn. "Raakt niet aan hetgeen onrein is." Bemoei u niet met iets dat hun toebehoort. Want zij en alles wat van hen is, zijn onrein en walgelijk in het oog van God. "Den bevlechten en ongelovigen is geen ding rein," Tit. 1:15. Zolang u in hun midden bent, is uw hele ziel in al haar hoedanigheden ten uiterste bezoedeld. Zo zijn al uw werken, zelfs uw beste werken, onrein. Want u kunt niet anders dan zonde doen, en u weet niet om goed te doen. De opening van uw mond in het gebed tot God, is als de opening van een walgelijk graf. Alle uw schone beloften en voornemens tot de plichten, zijn niets anders dan verfoeilijk bedrog. Kijk wat uw bezig zijn met Gods heilige dingen is: "Wie een os slacht, verslaat een man; wie een lam offert, breekt een hond de hals; wie spijsoffer offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten gedenkoffer, is als die een afgod zegent. Dezen verkiesen ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen," Jes. 66:3. Want een kind van de duivel kan God in geen enkel ding behagen, totdat hij uit hun midden gaat en zich afscheidt. "Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen," Hebr. 11:6.

3. Er is niets dan sprekende armoede bij hen, en er zal ook nooit iets anders zijn. De beste kleding die zij hebben om de naakte ziel te bedekken zijn vodden, vuile vodden. Zij moeten voor God als hun Rechter verschijnen. Die vodden is alles wat zij hebben om hun naaktheid te bedekken, en het zal tekort schieten. Die hele familie ligt verdronken in de schuld bij de rechtvaardige God, en zij hebben niets waarmee zij kunnen betalen. Zonde is een schuld die zal worden afgevorderd, en zolang u in hun midden bent, kunt u geen borg hebben, want in de hele familie is er niemand, die in staat is om voor u te voldoen. Er is geen vergeving van de schuld mogelijk zolang u in hun midden blijft.

4. Er hangt voortdurend een wolk van Gods toorn boven hen, die zich niet van de wereld hebben afgescheiden. "Die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem," Joh. 3:36. Zolang u in hun midden bent, is uw staat een staat van toorn, en u bent kinderen van toorn. U ziet nooit een glimpje van licht of gunst jegens u. "God is een rechtvaardig Rechter, en een God, die ten allen dage toornt," Psalm 7:12. Er is nooit één woord van God die van vrede tot u spreekt. Omdat u in hun midden woont, woont u onder de berg Sinai. Dit is de vurige berg waar de vloeken van een verbroken wet om uw oren vliegen. Omdat u slaapt en gerust bent, zult u niet eerder ontwaken, dan wanneer u de vreselijke bliksems zult zien, en de donders van toorn, en de stem van de bazuin zult horen. Daarom zeg ik u, ga uit het midden van hen, want "gij zijt lang genoeg bij deze berg gebleven," Deut. 1:6.

5. De dood heerst in het midden van hen. Kijk waar zij zitten, "in de duisternis, en in het land en de schaduw des doods," Matth. 4:16. Hun hele gezelschap is een deel veroordeelde misdadigers, die niet weten hoe spoedig het vonnis over hen zal uitgevoerd worden. Hun vader, de duivel, zal de scherprechter zijn. Zij allen bevinden zich in een stervende toestand, omdat hun zielen dodelijke wonden ontvangen hebben. Zij teren weg in hun onrecht, omdat hun ogen gesloten worden gehouden zodat zij de noodzaak en de dierbaarheid van de Heelmeester niet kunnen zien. Nee, in geestelijk opzicht zijn ze reeds dood. God, het leven van de ziel, is ver van hen weggetrokken. O waarom wilt u in de gemeente van de doden rusten? Ga uit het midden van hen, en kom tot de God van leven.

6. Zij zullen niet in dit huis van de wereld blijven, maar zij allen zullen binnenkort samen wegzinken. In het huis van de duivel is nu een grote menigte, maar de dag komt waarop God het in vuur zal zetten. Dan zal de hele familie samen worden gezonden naar de bodemloze put. Zij allen zullen onder één dak zijn, zodat er niet één achterblijven zal. Nu reeds zinken er dagelijks weg, en de rest blijft gerust. Maar het zal niet altijd zo zijn. Er was een vreselijk geschrei toen Dathan en Abiram wegzonken. Maar wat een geschrei zal er zijn, wanneer het gehele gezelschap zal neervaren? Daarom zeg ik tot u, zoals Mozes sprak tot de vergadering: "Wijkt toch af van de tenten dezer goddeloze mannen en roert niets aan van hetgeen dat het hunne is, opdat u niet misschien verdaan wordt in alle hun zonden," Deut. 16:26.

Een ander motief om van hen uit te gaan en u af te scheiden, is, dat God u als zoons en dochters wil opnemen in Zijn huisgezin als u tot Hem komt. U hebt Zijn uitdrukkelijk woord in de tekst, en dat hebben allen die vóór u gekomen zijn ondervonden. Met de bedoeling dat u overreed zal worden, overdenk:

1. Het heerlijk gezelschap waarin u zult worden opgenomen, omdat zij als kinderen zijn aangenomen in het huisgezin van God.
2. Overdenk wat voor een liefelijke Vader God is voor Zijn hele huisgezin. Hij is de meest edele, liefhebbende, hulpvaardige, rijke en wijze, ja een onsterfelijke Vader. Zijn kinderen zullen nooit vaderloos zijn. Laat de hele wereld hen verlaten, zij zullen een Vader hebben om hen op te nemen. En zolang zij minderjarig zijn, zullen zij de beste verzorgers hebben. De oudste Broeder in het gezin, hoewel Hij veel schoner is dan de mensen, is van onze natuur. Hij zal daarom ons erkennen als "leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn beenderen," Ef. 5:30. Hij bemint Zijn aangenomen broers, Hij stierf voor hen toen zij nog in het duivels gezin waren. Hij kan alles doen wat Hem behaagt, want de hele regering over het

huis des hemels werd Hem toevertrouwd. "Want ook de Vader oordeelt niemand, maar heeft al het oordeel den Zoon gegeven," Joh. 5:22. Hij is de meest medelijdende en ontfermende Hogepriester. De Geest van het gezin is een edele Geest. Hij zal u bezielen om de dapperste daden te doen. Hij is een heilige en heiligende Geest, die het slechtste hart heilig zal maken. Hij is een levendmakende en verlichtende Geest. Alle Zijn kinderen hebben deel aan deze Geest.

3. U zult daar heerlijke voorrechten hebben. U zult niet alleen opgenomen worden maar ook bevestigd worden in het gezin. Kom ééns in en u zult nooit uitgeworpen worden.
4. U zult in het volle bezit van uw eeuwige erfenis in de hemel gesteld worden. Hij zal in de grote dag tot u zeggen: "Komt u gezegenden Mijns Vaders, beërft het koninkrijk hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld," Matth. 25:34. Hij zal het koninkrijk aan al Zijn kinderen geven, zoons en dochters. Uw oudste Broeder zal u geven om met Hem te zitten in Zijn troon.

Om deze redenen waarschuw ik u ernstig, ga uit het midden van de wereld, en komt tot Jezus Christus. Dan zal u in het gezin Gods worden opgenomen door aanneming tot kinderen. Is het weinig in uw ogen kinderen van het hemels huis te zijn, God tot uw Vader te hebben, en Zijn zoons en dochters te zijn? Geloof dit aanbod van het Evangelie, dat aan u wordt gedaan, o kinderen van het helse huis. Neemt het aanbod van aanneming tot kinderen in het gezin van God aan, en ontvangt het zegel daarvan in het sacrament. Ik smeed u het aan te nemen, nee, ik gebied u op deze dag uit hun midden te gaan en door Jezus Christus u tot het gezin van God te voegen, onder straffe van Gods eeuwig ongenoegen. Wat verhindert u om te komen?

Maar de taal in het hart van veel mensen is:

1. Wij houden niet van de wetten van het huis. Zij menen dat zij daardoor hun vrijheid zullen verliezen, en dat zij daardoor zullen opgesloten worden in een onverdraaglijke dienstbaarheid. Maar ik antwoord u: nee, satans dienst is slavernij en wel de slechtste slavernij die u zich kunt voorstellen. Als u daarin doorgaat, zullen de ketens altijd op u zijn. De ketens van uw begeerlijkheden rammelen nu rondom u, en de ketens van toorn zullen rondom u rammelen voor eeuwig. Maar zij die tot Gods gezin behoren genieten ware vrijheid. Hun vrijheid zal later worden uitgebreid en zeer heerlijk zijn.
2. Zij zijn niet gesteld op het gezelschap in dat huis. Zij menen dat het maar een stug, dom volkje is, het schuim van de wereld, wat zich met deze dingen bezig houdt. Maar ik zeg u: nee, maar zij zijn de voortreffelijken op de aarde. David, een koning dacht zo over hen. Hij spreekt over "de heiligen die op de aarde zijn, en de heerlijken in dewelke al mijn lust is," Psalm 16:3. Waarom veracht u hen anders dan omdat zij van een andere geest zijn, dan die van het gezin van de duivel? Bedenk, dat niet "vele wijzen naar het vlees zijn geroepen," 1 Kor. 1:26. Maar ik verzeker u dat de belangrijke oorzaak van uw afkeer is, dat u de Vader van het gezin niet liefheeft, en daarom ook niet liefheeft die Zijn beeld dragen. Evenwel, bedenk dat de dag zal komen wanneer u zult zeggen: o, dat mijn ziel in hun ziele plaats was.
3. Zij geloven niet dat er zoiets bestaat, dat God mensen wil aannemen tot Zijn zoons en dochters. Ik verklaar u, dat u dwaalt omdat u Gods Woord niet gelooft. "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven," Joh. 1:12. Of meent u dat Christus' dood en lijden hun doel zullen missen? Maar u zult genezen worden van uw

dwaling. Als dat niet tijdens uw leven gebeurt, dan wanneer de kinderen Gods hun erfenis zullen ontvangen als kinderen, en ongelovigen hun vonnis zullen ontvangen.

Maar er mogen sommigen zijn die het graag wilden geloven, opdat zij tevoorschijn zullen komen en deel krijgen aan die weldaden, maar satan en hun hart brengen vele tegenwerpingen in, zoals:

1. *Het is geen gewoonte dat iemand die zelf niet kinderloos is, kinderen aanneemt.*

Het antwoord hierop is: Gods wegen zijn niet de wegen van de mensen. Het is alleen vrije genade, en geen noodzaak, dat de hemelse Vader sommigen van Zijn schepsels tot kinderen aanneemt. Toch past het bij Goddelijke wijsheid. Gods gezin leed een groot verlies bij de afval en de geestelijke dood van de kinderen. Maar Goddelijke wijsheid heeft er in voorzien dat velen uit de geestelijke dood worden opgewekt en weer in het gezin worden opgenomen.

2. *Hoe is het bestaanbaar met de eer van de hemelse Vader om mensen in Zijn gezin op te nemen?*

Hierop antwoord ik: dit is voorzien door de menswording van de Zoon, waardoor de menselijke natuur verhoogd is. De Zoon van God werd een Zoon des mensen, waardoor de zonen der mensen zonen Gods mogen worden, met behoud van Gods eer.

3. Een ander zegt: *ik vrees dat God mij nooit als zijn kind zal aannemen.*

Ik vraag u, waarom bent u bang, als u binnengaat door de deur Jezus Christus? De grootheid van uw bedreven zonden zal het niet verhinderen. Ook zullen zeer vele overtredingen of uw ontrouw het niet kunnen beletten, zelfs niet al was u de grootste van de zondaren. U moet een van beiden, binnengaan of omkomen.

4. Sommigen zeggen: *Satan bindt mij in een vreselijke mate, zodat ik denk dat ik nooit uit hun midden zal uitgaan.*

Ik zeg u: wanneer de duivel begrijpt, dat zijn tijd kort is, toont hij grote kracht. Toen de kinderen van Israël het dichtst bij hun verlossing waren, verzwaarde Farao hun dienstbaarheid. Wees vastbesloten zoals de melaatsen in vroegere dagen.

5. Een ander bezwaar dat sommigen hebben is: *ik vrees dat ik nooit in staat zal zijn mij te gedragen zoals iemand van het hemelse gezin behoort.*

Ik mag u dit zeggen: neem Christus aan om u te heiligen, stel uw hart en uw leven in Zijn hand op deze dag, opdat Hij het reinige en er over heerse. "Gelijk ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zichzelf voor hen heeft overgegeven, opdat Hij ze heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het woord," Ef. 5:25, 26. Geloof de belofte van heiliging. Zie daarop als verzegeld door het sacrament, en maakt consciëntieus gebruik van de middelen tot heiligheid.

Om te besluiten, ik betuig aan iedereen, dat hij verloren is voor eeuwig, als hij niet uit het midden van hen uitgaat. Hij moet zich afscheiden, en niet aanraken, wat onrein is. Daarbij betuig ik u dat er niets is wat uw opne ming in Gods gezin kan verhinderen, als u gewillig bent uit het midden van hen te gaan, en u te verenigen met Christus. Hij zal u ontvangen, en u inleiden in Zijn Vaders gezin, u onderhouden aan Zijn tafel, en ten laatste u dragen in het Hogerhuis, waar u altijd met de Heere zult zijn.

Amen.